

INSIDERS

Insiders – Nenápadná generace druhé poloviny 90. let / Insiders – The Unobtrusive Generation of the Late 1990s

Pavλίna Morganová

Tři generace – tři mýty / Three Generations – Three Myths

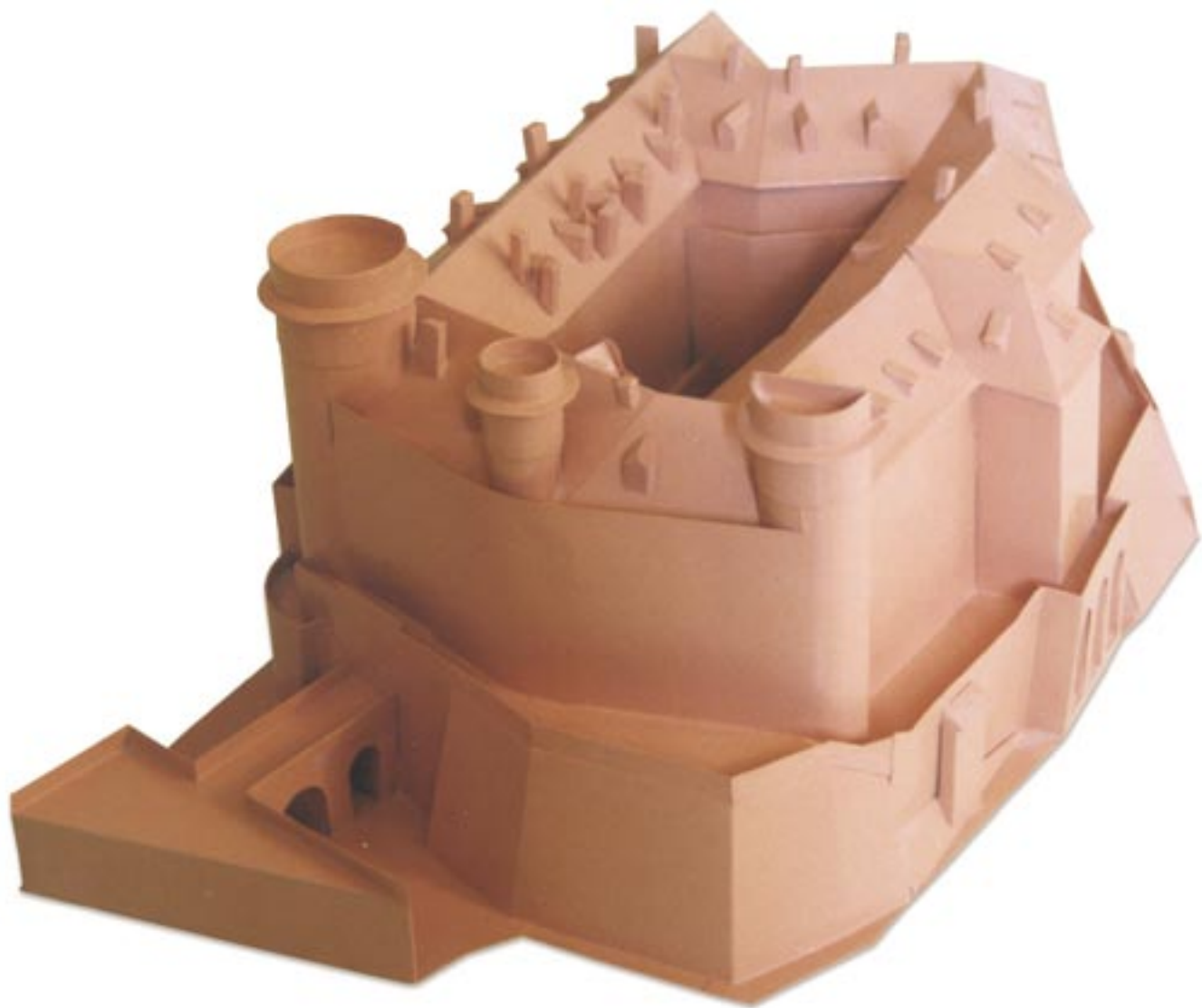
Jana a Jiří Ševčíkovi

Výstavní provoz na české umělecké scéně v 90. letech 20. století / Exhibitions on the Czech Art Scene in the 1990s

Eva Krátká, David Kulhánek, Dagmar Svatošová

Dům umění města Brna, Dům pánů z Kunštátu, 14. 12. 2004 – 31. 1. 2005

FUTURA, Praha, 17. 2. 2005 – 1. 5. 2005

Jan Nálezka, Bez názvu / Untitled, 1997–1998
papírový objekt / paper object

INSIDERS

Nenápadná generace druhé poloviny 90. let / The Unobtrusive Generation of the Late 1990s

Pavλίna Morganová

Pro některá slova není možné v jiných jazycích najít správný ekvivalent. Můžeme je složitě opsat, ale vyjádřit jedním slovem to samé prostě nelze. A to je i případ anglického slova „insiders“. Jsou to příslušníci určitého uzavřeného klubu, skupiny, profese nebo i širší komunity. Prostě ti, kteří znají pravidla a kontext svého společenství, umí se v něm pohybovat a hlásí se k němu.

Současná česká výtvarná scéna, tedy alespoň ta její část, která se zajímá o aktuální umění, je tak malá a uzavřená, že je v podstatě jakousi komunitou insiderů. V polovině 90. let se na ní objevila nová generace, která ji dnes spoluvytváří a do jisté míry určuje i její směřování. Jejich první díla vznikala ve specifické společenské situaci, kdy porevoluční euforii vystřídal zklamání a „blbá nálada“. V angličtině se tomu říká „Expectations – Reality Gap“, tedy mezera mezi očekáváním a realitou. Nastupující generace insiderů začala vystavovat v rámci tehdejšího galerijního provozu, který se skládal z malých okrajových galerií a alternativních prostorů, sloužících výstavám někdy jen velmi krátkou dobu. Přestože se dnes již jedná v mnoha případech o uznávané autory, jejich raná díla jsou známa pouze malému okruhu. Znovu je ukázat, většinou poprvé v zavedeném galerijním prostoru, je hlavním cílem této výstavy.

For some words, it is hard to find an exact equivalent in other languages. We can come up with a complex paraphrase, but not a single precise word. This is the case with the English word ‘insiders’. They are members of a certain closed club, a group, a profession or even a broader community. In short, they know the rules and the context of their *society*, they know how to move about in it and they declare their allegiance to it.

The contemporary Czech art scene, or at least, the part of it that is interested in contemporary art, is so small and closed as to be essentially a community of insiders. In the mid nineties, a new generation appeared on the scene; today, it is an active component that, to a certain extent, shapes the scene. Their first works were made in a specific social situation, when the post-revolutionary euphoria was succeeded by disappointment and a ‘bad mood’. In English, this is described as ‘Expectations – Reality Gap’. The ascendant generation of insiders began to exhibit within the existing system of galleries, which consisted of small, peripheral galleries and alternative spaces that sometimes housed exhibitions for a very short period. Although many of them are today well-known artists, only a small circle of people are familiar with their early works. The main aim of this exhibition is to show them, mostly for the first time, in an established gallery space.

Situace uvnitř

V době, kdy se změnil režim, byli tito umělci na střední škole nebo v prvních ročnících na vysokých uměleckých školách. Tehdy se mohlo zdát, že dobýt svět je otázkou jen několika málo let. První polovina 90. let přála připraveným, západní kurátoři i u nás hledali neokoukané „východní“ tváře. Umělci první porevoluční generace jako Veronika Bromová, Kateřina Vincourová, David Černý, Milena Dopitová se vzápětí dostali na velké mezinárodní přehlídky, kde jejich tvorba, typická používáním velkoformátových fotografií a vizuálně zajímavých monumentálních instalací, velice dobře fungovala. Přestože formálně prezentovala západní standard, obsahově přinášela přece jen nová témata. Umělci z mladší generace to jen z povzdálí sledovali a těšili se, že až dostudují, také lehce vstoupí na mezinárodní scénu. Všechno bylo ale trochu jinak. V polovině 90. let začalo být pomalu jasné, že to, co se čtyřicet let rozkládalo, zanedbávalo, cenzurovalo a překrcovalo, není možné změnit během několika let. Přestože galerijní instituce řadou významných retrospektiv napravovaly napáchané křivdy, vznikaly malé a soukromé galerie a s uměním se začalo veřejně obchodovat, velice záhy se ukázalo, že vybudovat opravdu fungující umělecký provoz nebude jednoduché. Konjunktura se přehnalá, zbylo zase jen pár soukromých sběratelů a ještě méně galerií. Soukromé galerie omezovaly provoz a beznadějnost situace jen sporadicky rozčeřilo otevření dalšího prostoru. Intervaly mezi otevřením a zavřením se však geometrickou řadou zkracovaly. „Od roku 1997, což byl takový velký přelom, šlo spíše o shánění peněz a snižování nákladů, hledání nějakých alternativních možností výstav mimo galerii, zkrátka o to, jak galerii uživit,“ říká k dobové situaci Jan Černý v rozhovoru s Vladanem Šírem.¹

Insiders

Vedle několika výjimečných malířských a sochařských talentů je pro generaci insiderů charakteristická spíše tvorba objektů a instalací, postkonceptuálních projektů pro určitý prostor a konkrétní situaci. Insideri jsou velice citlivými pozorovateli, schopnými reflektovat i nejjemnější pohyby ve společnosti a na výtvarné scéně. Zabývají se tématy zakotvenými v lokálním sociálním kontextu a prožívané každodennosti. Michal Koleček v této souvislosti mluví o „nespektakulární angažovanosti“, která změkčuje mnohem vyhraněnější euro-americké sociálně orientované umělecké proudy.² Práce insiderů z druhé poloviny 90. let na první po-

The Situation Inside

When the regime changed, these artists were at secondary school or just starting at university. At that time, it seemed that conquering the world was only a matter of a few years. The early nineties favoured those who were well prepared; Western curators looked for fresh 'Eastern' faces in the Czech Republic. Artists of the first post-revolution generation, like Veronika Bromová, Kateřina Vincourová, David Černý and Milena Dopitová, soon found themselves at major international exhibitions, where their work, typically large-format photographs or visually interesting monumental installations, was quite at home. Although in terms of form their work was close to the West, in terms of content it introduced new themes. The artists of the younger generation watched from a distance and looked forward to the time when, having completed their studies, they could enter into the international scene with equal ease. But things turned out differently. By the mid nineties, it began to be clear that what had been dismantled, neglected, censored and distorted for forty years could not be changed in a few years' time. Although gallery institutions tried to correct the wrongs in a number of important retrospectives, although small private galleries opened and began to sell art to the public, it was soon evident that it would not be easy to build a truly functioning art industry. The boom passed. Only a few private collectors and even fewer galleries remained. Private galleries cut back on their projects. Only the occasional opening of another space sent a ripple through the hopelessness of the situation. The intervals between openings and closings, however, shortened in geometrical succession. 'After 1997, which was something of a major turning point, it was really about finding money and cutting costs, looking for other possibilities to exhibit outside the galleries. In short, it was about earning a living for a gallery,' Jan Černý commented on the contemporary situation in an interview with Vladan Šír.¹

Insiders

Except for a few painting and sculptural talents, the generation of insiders typically works with objects and installations, post-conceptual projects for a specific space and situation. They are very sensitive observers, capable of reflecting even the slightest movements in society and in the art scene. They are interested in themes rooted in the local social context and the everyday. In this connection, Michal Koleček has spoken of the 'unspectacular commitment' that mod-

hled často vůbec nevypadají jako umělecká díla, na to jsou příliš jednoduchá a nelibivá. Není to vykonstruovaný záměr, ale vnitřní logika věci. Jde o jakousi opodstatněnou estetiku, v rámci které věci vypadají tak, jak jdou udělat. Je to estetika ve znamení „udělej si sám“. Hlavní konstantou zůstává rukodělná zručnost, levné materiály – jakési ušlechtilé kutilství. A to nijak nesnižuje vážnost jejich uměleckého konání.

Monumentalita a vizuální efektnost děl předchozí generace je jim na hony vzdálená. Díla insiderů oproti tomu působí nenápadně a civilně. Jsou udělaná z nejobyčejnějších, často velice nápaditých a netrvanlivých materiálů, plastových obalů, čistítek do uší, síťoviny, starých časopisů, brambor apod. Jejich umění je nelibivé a tudíž neprodejně. Nehodí se ani do galerie, ani do bytu a zůstává otázkou, jestli jen proto, že zde neexistuje poptávka po současném umění nebo jestli toto umění nikoho nezajímá, protože je tak nepatřičné.

Insiderů této nenápadné generace je více a vybrat pouze několik z nich pro výstavu nebylo snadné. Pokusila jsem se proto udělat průřez touto generací a vybrat osobnosti, které považuji za klíčové. Výběr ovlivnila i snaha dát dohromady reprezentativní mozaiku výtvarných poloh patřících mezi nejzajímavější a nejaktuálnější podoby umění druhé poloviny 90. let.

Lenka Klodová

Lenka Klodová začínala jako sochařka, řadou svých prací na sebe upozornila už během studia na VŠUP v ateliéru Kurta Gebauera. Spíše než s hmotou však od začátku pracovala s konceptem, pohrávala si s významy a přesahovala z jednoho žánru do druhého. Již v roce 1993 na klíčové výstavě v obecním domku v Proseči realizované spolu s Markem Rejentem se objevily první zárodky její dnešní tvorby. Pro realizaci mořské panny si koupila pornočasopis, který však záhy zahodila. Že jich v budoucnu rozstříhá desítky ji ještě nenapadlo. V roce 1994 vytvořila v pražské botanické zahradě instalaci, kdy na záhony rozložila květované ženské oblečení. *Jiřina, Květa a Růžena* byly „sochy“, jejichž těla se jako by vsákla do země a zůstaly po nich jen pestrobarevné květy na látkách. O rok později jako klauzuru nechala své děti ve zlatých oblečcích performovat v dřevěné ohrádce. Tomuto živému sousoší-instalaci-performanci odkazujícímu k žité realitě ženy-matky dala mnohovýznamový název *Zlaté děti* (1995).

Vzduchoprázdnou po ukončení školy, ale i situace matky dvou dětí jí v roce 1998 umožnily rozpracovat myšlenky a postupy

Lenka Klodová, *Lidové ženy / Folk Women*, 2001
kombinovaná technika / mixed media

Lenka Klodová, *Moje ženy / My Women*, 2001
omalovánky / colouring book

Lenka Klodová, Červená a černá / In Red and Black, 1998
kombinovaná technika / mixed media

Lenka Klodová, Scény / Stages, 2001
kombinovaná technika / mixed media

Lenka Klodová, Panenky / Dolls, 1998
kombinovaná technika / mixed media

z předešlých let. Pro výstavu v galerii Fiducia připravila **Červenou a černou** (1998). Navázala v ní na své „sochy“ z kartonu, kdy je tělo figury zploštěno a zjednodušeno na základní tvar. Xeroxovou zvětšeninu perspektivně ležící ženy doplnila elegantními červenými šaty, které povívaly ve větru puštěného větráku. Podobný princip Klodová využila v díle **Kate a Katinka** (1999), kde do ušitých šatů zahalila dva pornografické plakáty. Stojí na začátku dlouhé řady prací využívajících tohoto rozporuplného materiálu. Klodová s ním nakládá s nápaditostí sobě vlastní. Vystřihuje, lepí, domalovává, obléká, přikrývá, hladí... Sama k tomu podotýká: „Ta existenciální situace, věčná časová tiseň a neustálá nutnost dělat více věcí najednou mě přinutily při hledání zdrojů tvorby těžit jen ze sebe, ze svých pocitů a zkušeností. Když už tak nějak večer všichni usnuli a mě nastala chvíle na volnou práci, nešlo to vevnitř přehodit a zabývat se třeba abstraktní malbou. Mohla jsem jen posunout a otáčet nápady ze života ženy, mámy. Tak jsem si začala vystřihovat panenky z časopisů...“³ Série **Panenky** (2000) jsou nahé ženy z pornočasopisů doplněné oblečky po vzoru holčičích vystřihovánek. Pak už „panenky“ dostávaly nejen oblečky, ale i spacáčky a postýlky jako v instalaci **Polední klid** (2001). Nebo se s nimi dalo hrát divadlo, když se nalepily na špejli. Klodová pro ně vyrobila **Scény** (2001), jaké známe z dětských loutkových divadélek. Papírové „porno“ **Rodičky** (2001) zase rodily své papírové děti. V té době Klodová zjistila, že nahé ženy v pornočasopisech může oblékat i tak, že jim prostě jejich oblečení domaluje. Jako první vznikly tři časopisy Leo s domalovanými lidovými kroji, které nazvala **Lidové ženy** (2001) a zavěsila na novinové držáky. Zbývalo už jen vytvořit první „porno“ omalovánky. Tvorba Lenky Klodové je u nás ojedinělá nejen svou komorní technikou, ale i tím, že se otevřeně, univerzálním a přesto velice intimním způsobem zabývá situací ženy – jejím postavením ve společnosti, její rolí pečovatelky, matky, objektu touhy i pohrdání. Klodová se o své „panenky“ stará s dojemnou mateřskostí, ale i s ironickým odstupem.

Ján Mančuška

V roce 1998 zakončil Ján Mančuška AVU ještě jako malíř. Obrazy pro diplomovou práci ale doplnil objekty z lega, což předznamenalo definitivní zlom v jeho tvorbě. Následovaly reliéfy a objekty série **Bolí to, jenom když se směju** pro výstavu Perplex, která se konala na jaře roku 1999 v Galerii Václava Špály. Mančuška použil nejobyčejnější materiály – čistítka na uši, brčka, párátko, špendlí-

erates the much more extreme Euro-American socially oriented art trend.² At first glance, the works of the insiders from the late nineties do not even look like art; for that, they are too simple and unappealing. This has nothing to do with calculated intention, but rather with the inner logic of things. It involves a well-founded aesthetic, according to which things look the way they can be made. This is an aesthetic under the sign of 'do it yourself'. Skilled workmanship and cheap materials are the main constants – a sort of noble DIY. This does not diminish the seriousness of the artistic endeavour.

The works are far removed from the monumentality and the striking visual quality of the works of the previous generation. By contrast, the works of the insiders look unobtrusive and everyday. They are made from the most ordinary, often very inventive and perishable materials, such as plastic wrappings, Q-tips, netting, old magazines, potatoes, etc. Their art is unappealing and thus difficult to sell. It is not suited to galleries or apartments. It is an open question whether this is so because there is no demand here for contemporary art or because this art does not interest anyone because it is so indecorous.

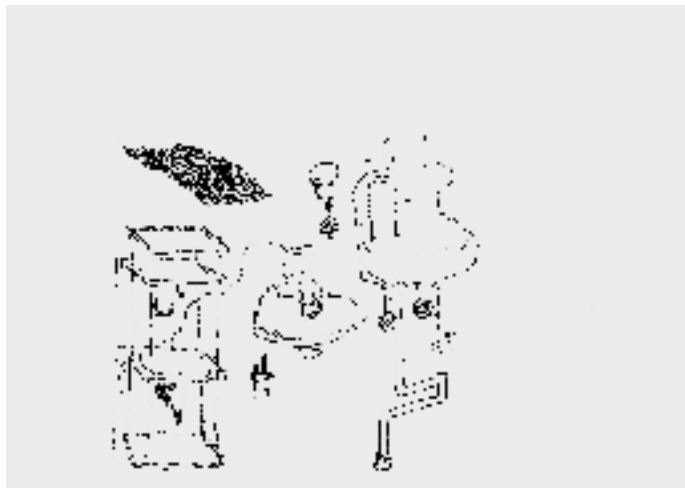
There are a number of insiders of this unobtrusive generation and it was difficult to choose only a few of them for the exhibition. I therefore tried to make a cross-section of the generation and choose figures that I considered to be key. The selection was also influenced by the attempt to put together a representative mosaic of creative approaches that were some of the most interesting and most contemporary forms of art in the late nineties.

Lenka Klodová

Lenka Klodová began as a sculptor. Her work attracted notice while she was studying at the studio of Kurt Gebauer at the Academy of Art, Architecture and Design (VŠUP). From the beginning, however, she worked more with concepts than materials. She played with meanings and moved from one genre to another. The first seeds of her current work appeared as early as 1993 in the key exhibition at the municipal house in Proseč, put together with Marek Rejent. For the mermaid exhibit, she bought a porn magazine, which she soon discarded. She had no idea that she would be cutting up dozens of them in the future. In 1994, she created an installation at the Prague botanical garden, where she spread flowery women's clothing on flowerbeds. **Jiřina, Květa and Růžena** were 'statues'; their bodies seemed to soak into the ground, leaving behind only

Ján Mančuška, Ráno 2001 / Morning 2001, 1999
instalace, kombinovaná technika / installation, mixed media

Ján Mančuška, 10 cm nad zemí / 10 cm Above the Ground, 1999
 fix na papíře / marker on the paper

the colourful flowers on the fabrics. A year later, for an exam, she dressed her children in gold costumes and let them perform in a wooden pen. She gave this project, a live sculpture-installation-performance referring to the lived reality of a woman-mother, the telling title **Gold Children** (1995).

In 1998, the vacuum that followed graduation, but also her situation as a mother of two children, gave her the opportunity to re-work her ideas and approaches from earlier years. She prepared **In Red and Black** (1998) for an exhibition at the Fiducia Gallery. There she followed up on her idea of cardboard 'statues', with the body of the figure flattened and simplified to a basic form. She added elegant red clothes, fluttering in the breeze of a fan, to a Xeroxed enlargement of a recumbent woman in perspective. She used a similar principle in the work **Kate and Little Kate** (1999), for which she wrapped two pornographic posters in sewn clothes. They stood at the beginning of a long series of works employing this controversial material. Klodová treats this material in her own inventive way. She cuts, pastes, paints, dresses, covers, caresses ... She commented on the subject: 'That living situation, the endless time pressure and the constant need to do many things at once compelled me to rely only on myself, on my feelings and experiences, when I looked for source material for artwork. When they all fell asleep in the evening and I had a moment for my own work, I couldn't simply switch and work on abstract painting, for example. I could only play with ideas from the life of a woman, a mother. So I began to cut out dolls from magazines...'¹³ The series **Dolls** (2000) were naked women from porn magazines dressed in the manner of cut-outs for little girls. The 'dolls' got not only clothes, but also little sleeping bags and beds in the installation **Midday Break** (2001). When stuck on skewers, they could also be used in a play. Klodová made **Stages** (2001) for them, familiar from children's puppet theatres. The paper 'porn' **Women in Labour** (2001) gave birth to paper children. At that time, Klodová discovered that clothes could also be painted on the naked women from porn magazines. First of all, she made three *Leo* magazines with painted folk costumes; she called them **Folk Women** (2001) and hung them on newspaper racks. The only thing left to do was make the first 'porn' colouring book. Lenka Klodová's work is unique in the Czech Republic, not only because of its intimate technique, but also because it examines the situation of women in an open, general and yet very intimate manner – their position in society, their role as carer, mother, object

ky – jako základní zobrazovací prostředky intimních výjevů z domácího prostředí, někdy doplňovaných jednoduchou kresebnou linií. V této sérii se už naplno projevila svébytná estetika i zásadní témata, která Mančuška rozvádí v podstatě dodnes. Následovala výstava v galerii časopisu Detail, kde objekty z reliéfů, jako jídelní stůl se židlemi nebo televize s křeslem, nabyly větších rozměrů a byly vytvořeny přímo na zeď. Vznikla tak instalace **3+1**, v níž Mančuška použil místo kresebné linie na hřebíčcích napnuté nitě. V roce 1999 vytvořil i další instalaci – **Ráno 2001**. Zde se opět objevily předměty patřící do každé domácnosti, ovšem s posunutými významy: umyvadlo s kohoutky vyrobené z mýdel, rafinovaně uříznutý stůl se třemi nohami, hrnek z kostek cukru, koberec napůl vyrobený ze dřeva... Pro Mančuška však není důležitá pouze znejistující vizualita těchto objektů, jeho práce vychází z pozorování nejintimnějších stránek okolí a z jemné sociální analýzy. Materiály, které používá, najdeme v každé koupelnové skřínce, v šuplíku

Ján Mančuška, Natvrdo / Hard, 1999
kombinovaná technika / mixed media

Ján Mančuška, Bolí to, jenom když se směju / It Only Hurts When I Laugh, 1999
kombinovaná technika / mixed media

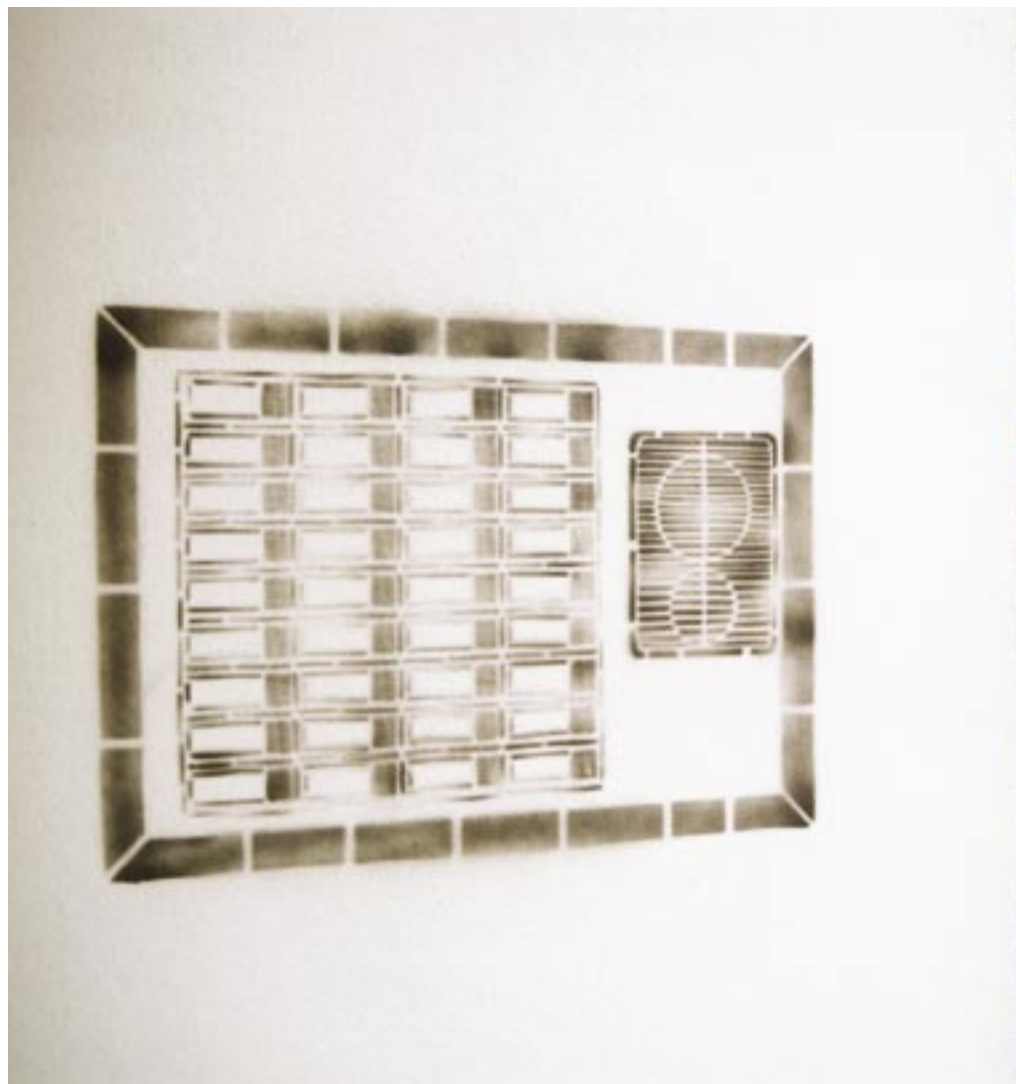
of desire and contempt. Klodová treats her 'dolls' with a touching maternal tenderness, but also with an ironic distance.

Ján Mančuška

In 1998, Ján Mančuška graduated from the Academy of Fine Arts (AVU) as a painter. The paintings for his dissertation, however, were supplemented by Lego objects, which prefigured a definitive break in his artwork. What followed were the reliefs and objects in the series **It Only Hurts When I Laugh**, for the Perplex exhibition in the spring of 1999 in the Václav Špála Gallery. Mančuška used the most ordinary materials – Q-tips, straws, toothpicks, pins – as the basic means to depict intimate scenes from the home environment, sometimes supplemented by a simple drawn line. His distinctive aesthetic and basic theme, which he continues to develop to this day, were already fully apparent in this series. The exhibition at the magazine Detail Gallery followed, with oversized relief objects, such as a table and chairs and a television and chair, made right on the wall. This led to the installation **3 + 1**, in which Mančuška used thread strung over nails instead of a drawn line. In 1999, he made another installation, **Morning 2001**. Here,

Tomáš Vaněk, Particip č. 7 / Particip No. 7, 1999–2000
instalace / installation

Tomáš Vaněk, Particip č. 8 / Particip No. 8, 1999
sprej na zdi / spray paint on wall

v kuchyni nebo v papírnictví za rohem. Jeho tvorbě dodávají intimitu a blízkost, která je v umění vzácná. Zároveň jsou však použity exkluzivním způsobem, který netkví v luxusnosti zboží, ale spíše v tom, že je určeno (nebo lépe řečeno: dostane se k) pouze úzkému okruhu konzumentů. Série reliéfů **Natvrdo** (1999) na umakartových deskách napodobujících drahé materiály je vytvořena kombinací černé kresby fixem a reálných objektů jako gumové rukavice nebo krabičky od sirek. I v případě další série **Osvobozená domácnost** (2000) je ústředním tématem, jak už název napovídá, domov. Objekty byly vytvořeny pro stejnojmennou výstavu v galerii Na bidýlku a rozvíjely uvažování z instalace *Ráno 2001*; jen jejich nepoužitelnost byla ještě vypočítanější, jako krabička od cigaret obrácená naruby nebo křeslo z čistítek na uši. Význam těchto kontrastů Mančuška vysvětluje: „Moje instalace vypadají jako dům, člověk nikdy neví, jestli je skutečný, nebo jestli je to kulisa. Druhou stranou kulisy je konstrukce, lešení, na kterém drží. Člověk pořád ví, že je to „dům“, ví kde jsou okna, jen to podléhá trochu jinému způsobu uvažování. Já vlastně převrátím celý objekt, aby se ukázalo, že nemá jen jednu stranu. Má jich daleko víc, a pokud se poruší princip jednoho pohledu, odhalí se mnoho vrstev. To je hodně důležitá součást významu toho, co dělám. Umožním jiný pohled na všechny materiály, na jejich další odkazy, na to, jak s nimi člověk zachází, na jejich konceptuální významy. Baví mě posloupnost odhalování, když se divák setkává s mými věcmi.“⁴ Přes svou zakotvenost v každodennosti a lokálním kontextu se Ján Mančuška jako jeden z mála umělců nejmladší generace prosadil na mezinárodní scéně. Obyčejnost našeho života dokázal přetavit v originální uměleckou výpověď, zajímavou nejen svou vizualitou.

Tomáš Vaněk

I když Tomáš Vaněk datem narození patří k předchozí generaci, tvorbou i svým působením na výtvarné scéně náleží k nenápadné generaci druhé poloviny 90. let. Už ve své diplomové práci, zabývající se fenoménem povrchových úprav a okrajů obrazu, nazvané **Barvy Laky** (1997–1998), použil spreje a šablony. Zde se začal rýsovat jeho netradiční přístup k malbě reflektující nejen historii tohoto média, ale i možnosti nové interakce umělce s divákem. Vytvořil například sérii obrazů, jejichž povrch tvoří napnuté igelitové tašky, přelepené plastové folie a další „odpadové“ materiály z našeho každodenního života. Ty však vytvářejí překvapivě krásnou a vizuálně novou abstraktní plochu obrazu. Následně

once again, one saw objects that were part of every household, only slightly distorted, of course: a sink with taps made out of soap, a cleverly cut three-legged table, a cup made out of sugar cubes, a rug that was half wood. Mančuška, however, is not just interested in the disturbing visual quality of these objects. His work is based on observation of the most intimate aspects of his milieu and on subtle social analysis. The materials that he uses can be found in every bathroom cupboard, in the kitchen drawer or in the stationery shop on the corner. They give his work an intimacy that is rare in art. At the same time, however, they are used in an exclusive manner that has nothing to do with the luxury of the goods, but rather with the fact that they are intended for (read: will only reach) a narrow circle of consumers. The series of reliefs **Hard** (1999), on Formica panels imitating precious materials, was made using a combination of black felt-tip-pen drawings and real objects such as rubber gloves and matchboxes. In the next series as well, **Liberated Household** (2000), the central theme was, as the title suggests, the household. The objects were made for an exhibition of the same name at the Na bidýlku Gallery and developed ideas from the **Morning 2001** installation. In **Liberated Household**, however, the uselessness of the objects was even more pointed; for example, a cigarette pack turned inside-out or a chair made of Q-tips. Mančuška explained the meaning of these contrasts thus: 'My installations look like a house. A person never knows if it is real or only a set. The other side of a set is the construction, the scaffolding that holds it up. A person always knows that it is a "house", he knows where the windows are, but it comes under a slightly different way of thinking. I actually turn the whole object upside-down to show that it doesn't just have one side. It has many more and if the principle of a single perspective is undermined, many other levels will be revealed. That is a very important part of the meaning of what I do. I offer a different perspective on all the materials, on their other references, on the way the individual uses them, on their conceptual meaning. I enjoy the succession of revelations when the viewer encounters my things.'⁴ Although rooted in the everyday and in the local context, Ján Mančuška is one of the few artists of the youngest generation to become established on the international scene. He manages to recast the ordinariness of our lives into an original artistic statement that is more than just visually interesting.

pak začal pro svá díla používat termín „particip“, vyjadřující jejich zaměření na určité místo nebo situaci. V **Participu č. 3** (1999), na výstavě Perplex nastříkal na okrajová místa galerie – do rohů, na strop nebo k podlaze – šablony televizního přijímače, kouře a dalších významově ambivalentních objektů. Paralelně vytvářel pomocí šablon i obrazy, stříkal je na řádně vypnutá a našepsovaná plátna. Pracoval na nich i s rafinovaným odstupňováním stříkaných odstínů, které si však pořád podržovaly syrovost graffiti. Kombinace obou technik se objevila v **Participu č. 6** (1999), kdy Vaněk v rámci své výstavy v galerii Druhá modrá nastříkal motivy z obrazů přímo na zeď vedle recepce firmy, kde galerie sídlila. To způsobilo první z řady konfliktů, které svým přístupem k umění vyvolal.

Princip proplétání a zdvojení reálně nastříkané šablony s jejím obrazem Vaněk vypočítal v rámci následující výstavy v brněnské galerii Na bidýlku nazvané **Particip č. 7** (1999–2000). Na stěny galerie nastříkal podle šablony dřevěné obložení a na toto pozadí zavěsil dva obrazy se stejným motivem tak, aby byly neviditelné; jejich povrch totiž přesně navazoval na tvar prken podkladu. Tato instalace pak získala další rozměr, kdy na stěny galerie zavěsil obrazy krajin Jiří David, jehož termín výstavy navazoval na Vaňkův.

Dalším posunem Vaňkova díla byla účast na 5. ročníku ostravského festivalu akčního umění Malamut. V rámci **Participu č. 8** (1999) zde nasprejoval šablonu domovních zvonků do vchodů činžovních domů, ale i na exponovaná místa vedle firmy Eurotel nebo Městské policie. Vstup do veřejného prostoru posunul jeho umění ještě blíže graffiti, a to ne formálně, ale v reálných podmínkách a souvislostech tvorby.

Vaněk vždy balancoval na hranicích estetického konceptu a intuitivního porušování zaběhaných pravidel. Svým dílem nejen analyzuje základní formální principy malby, ale dotýká se i řady jemných sociálních témat. Ať už jsou to šablony s námětem dřevěného obložení, televize nebo elektroinstalace. Šablona „jako synonymum stereotypu a konvence“⁵ pro něj i nadále zůstává jádrem uměleckého sdělení.

Zbyněk Baladrán

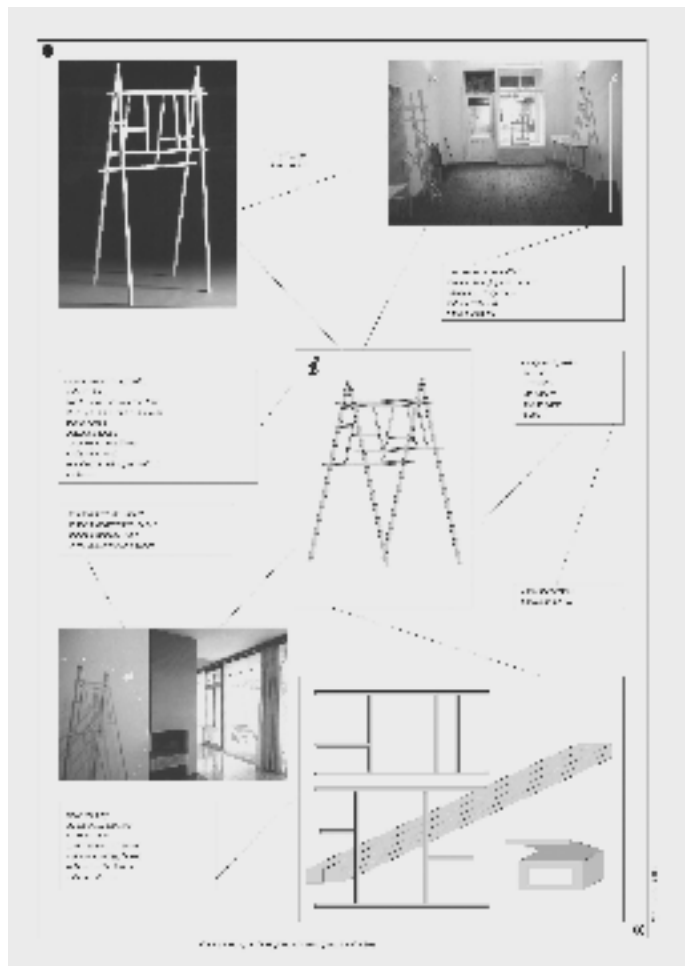
Zbyněk Baladrán má za svou generaci trochu zpoždění, protože než se v roce 1997 dostal na AVU, studoval několik let dějiny umění na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. A tak se až v několika posledních letech ukázalo, jak důležitou osobností své

Tomáš Vaněk

Judging by his date of birth, Tomáš Vaněk belongs to the preceding generation, but his work and his impact on the art scene have more to do with the unobtrusive generation of the late nineties. In his dissertation, titled **Paints Varnishes** (1997–1998) and focusing on the phenomenon of surface finishes and the borders of a painting, he used sprays and templates. His untraditional approach to painting, reflecting the history of the medium as well as the possibility of a new interaction between artist and viewer, started to take shape there. For example, he created a series of paintings, the surface of which consisted of stretched plastic bags stuck with plastic foil and other ‘scrap’ materials from everyday life. These, however, created a surprisingly beautiful and visually new abstract surface. He subsequently began to refer to his works as ‘particips’, a term that expressed their orientation towards a certain place or situation. In **Particip No. 3** (1999), at the Perplex exhibition, he sprayed templates of a television set, smoke and other ambivalent objects in peripheral places in the gallery – the corners, ceiling and floor. He also made paintings using templates, spraying them on properly stretched canvases with an undercoat. In these, he created a sophisticated layering of sprayed tones, while at the same time remaining true to the rawness of graffiti. A combination of both techniques was used in **Particip No. 6** (1999). In this work, for his exhibition at the Druhá modrá Gallery, Vaněk sprayed motifs from paintings directly onto the wall next to the reception of the company where the gallery was located. This caused the first of a number of conflicts that he provoked with his approach to art.

At his next exhibition at the Brno Na bidýlku Gallery, entitled **Particip No. 7** (1999–2000), Vaněk developed the principle of the interlocking and doubling of the sprayed template and the painting. Using a template, he sprayed woodwork onto the walls of the gallery; on this background, he hung two paintings with the same motif in such a way that they were invisible. Their surface closely copied the shape of the boards of the base. This installation acquired yet another dimension when Jiří David, whose exhibition followed Vaněk's, hung paintings of landscapes on the walls of the gallery.

Vaněk's work underwent another change at the 5th annual Ostrava festival of action art, Malamut. There, for his **Particip No. 8** (1999), he sprayed a template of doorbells on the entrances to tenement buildings, as well as on exposed spots next to the Eurotel company

Zbyněk Baladrán, Screen <3>, 2001
 detailní instrukce / detail instruction

generace je. O tom svědčí nejen jeho aktivity v Galerii Display, ale i třeba nominace na Manifestu v roce 2004.

Už první díla Zbyňka Baladrána, vytvořená během studií na AVU, jsou plně v duchu insiderovské poetiky. Příkladem může být klausurní práce **Kaktusy** (1999) sestavená ze záchodových štětek, plastových sítěk, trubek a různých náhodně nalezených předmětů, kterou Baladrán nainstaloval do dřevěného rámu, jaký občas můžeme vidět v oknech nadšených kaktusářů. Z podobných

and the Municipal Police. This entry into the public space moved his art even closer to graffiti, not only in terms of form, but also in terms of the real context of the work.

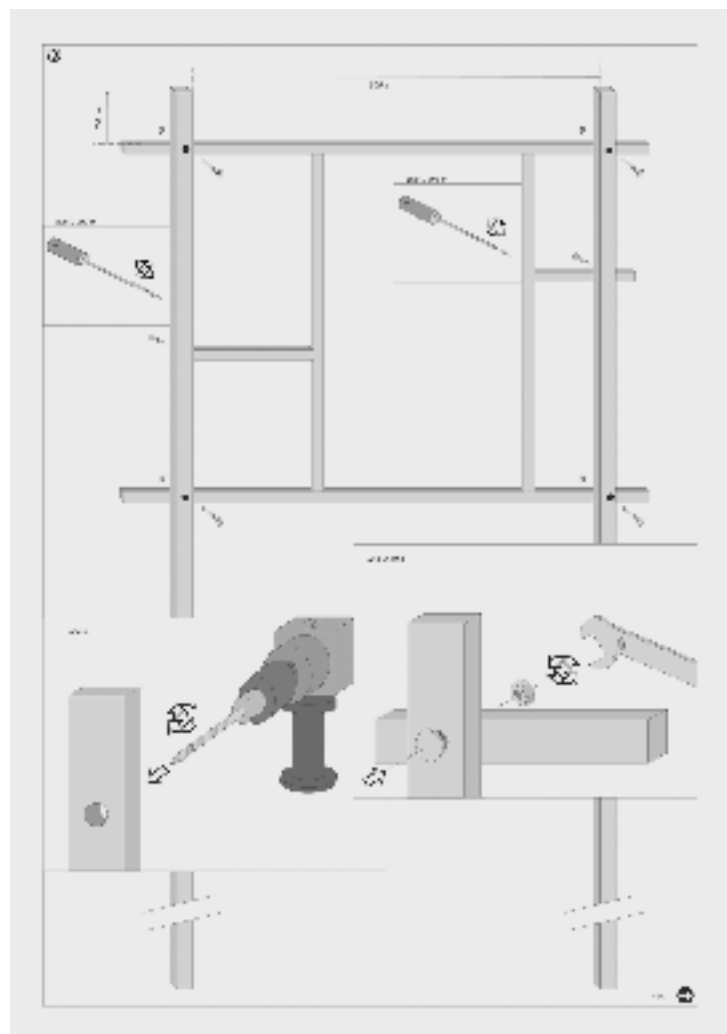
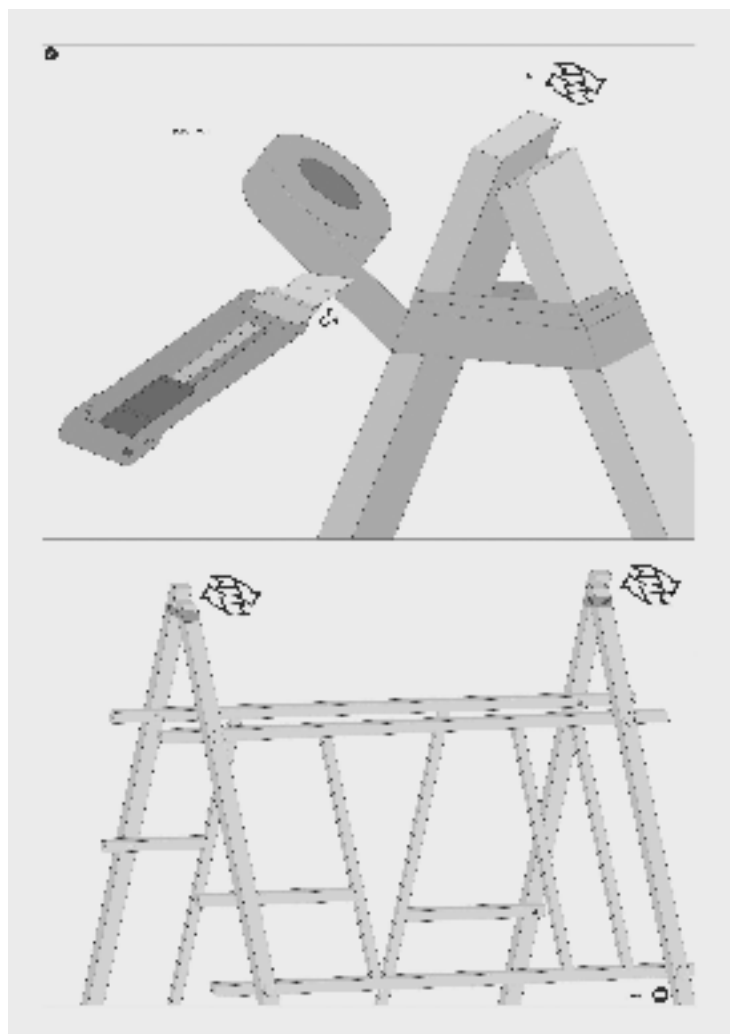
Vaněk always balanced on the edge of an aesthetic concept and an intuitive violation of the established rules. In his work, he analysed the basic formal principles of painting and touched on a number of subtle social themes. Whether it employs a motif of woodwork, a television or an electrical installation, the template as 'a synonym of stereotype and convention'⁵ continues to be the core of his artistic message.

Zbyněk Baladrán

Zbyněk Baladrán was a latecomer to the generation because he studied art history for a few years at the Humanities Faculty of Charles University before enrolling at AVU in 1997. Only in the last few years did it become clear what an important figure he was in his generation. This was manifest in his work at the Display Gallery as well as in his nomination for Manifesta in 2004.

Baladrán's first works, made during his studies at AVU, were fully in the spirit of the insiders' poetics. His exam work **Cactuses** (1999) can serve as an example. It was composed of toilet brushes, plastic filters, pipes and various found objects, which Baladrán installed in a wooden frame, such as one sometimes sees in the windows of cactus enthusiasts. He made an architectural model of a city out of similar materials; there, however, the stress was on the overall structure of the installation rather than the pointed detail of the cactuses. He continued to work with cheap materials and, to a certain extent, ironised his approach in the object **Hobby** (2000), which consisted of a board on wooden sawhorses with the clumsy lettering HOBBY. The object was part of an exhibition at the Jelení Gallery in 2001, along with a few other works that were clearly influenced by the intentionally unspectacular art of Jiří Kovanda. Baladrán developed this approach by drawing up detailed instructions for assembly. Along the lines of IKEA assembly instructions, he first showed everything needed for production and then outlined the process step-by-step. The result was a wooden construction that was hardly usable or beautiful. Its impractical and abstract qualities contrasted with the precise instructions, which would have satisfied even the most demanding DIY enthusiast.

Like most of the insiders, Baladrán deliberately works with the assumption that today art is no longer simply the creation of perfect

Zbyněk Baladrán, Hobby, 2000–2001
kombinovaná technika / mixed media

Zbyněk Baladrán, Kaktusy / Cactuses, 1999
kombinovaná technika / mixed media

materiálů vytvořil i architektonický model města, kde vypointovaný detail kaktusů nahrazuje celková struktura instalace. S levnými materiály pracoval i nadále a svůj přístup do jisté míry ironizoval objektem **Hobby** (2001), který tvoří deska na dřevěných kozách s neuměle sestavenými písmeny HOBBY. Objekt byl součástí výstavy v Galerii Jelení v roce 2001, kde se objevilo ještě několik dalších prací, u nichž je nepopíratelný vliv záměrně nespektakulárního umění Jiřího Kovandy. Baladrán tento postoj rozvedl vytvářením detailních návodů na jejich výrobu. Po vzoru montážních návodů firmy IKEA nejdříve ukáže, co všechno je k výrobě potřeba, a pak krok za krokem instruuje. Výsledkem je jednoduchá dřevěná konstrukce, stejně málo použitelná jako krásná. Její nepraktičnost a abstraktnost přímo kontrastuje s precizně konkrétním návodem, který by uspokojil i toho nejnáročnějšího kutila.

Baladrán stejně jako většina insiderů vědomě pracuje s faktem, že umění už dnes není pouze vytvářením dokonalých artefaktů, ale spíše uvažováním o našem vztahu k realitě. Posunuje smysl umění a dává impulsy k jeho neustálé redefinici.

Michal Pěchouček

Tvorba Michala Pěchoučka je v podstatě velice tradiční, i když nabývá úplně nových a originálních forem. Pěchouček začínal jako grafik, už jeho barevné linoryty byly technicky brilantní a dosahovaly malířských kvalit. V roce 1996 se však pustil do dobrodružství, které tuto techniku posunulo do úplně nové dimenze. Už ve svých grafikách se inspiroval výjevy z rodinných diapozitivů pořízených v 60. a 70. letech. Tradiční grafická technika mu však neumožňovala „zpřítomnit“ výjevy tak, jako když se doma slavnostně vytáhne diaprojektor a v zatemněném pokoji se promítá na plátno. Ta zvláštní blízkost, životnost a prostorovost nehmátatelného obrazu se zdála být nedosažitelná. Pěchouček se jí přiblížil, když obrazy začal rozkládat do několika pláň pomocí obyčejného síťového pletiva, na něž maloval syntetickými barvami. Jako první vznikl obraz **Děda s babičkou na dece** (1996) a pak následoval **Vlak** (1996) s jednoduchou figurou babičky sedící u okna ve vlaku. Prostorovosti se též pokusil dosáhnout pomocí vyšívání. Impulsem se mu stal podivný vyšívání obrázek, který byl vystaven jako osobní relikvie na výstavě jednoho periferního malíře. Na počátku byl vyšívání obraz **Ráno** (1996), na němž si Pěchoučkova matka čistí zuby. Následovala další plátna **Monte Carlo** (1996) a celá série obrazů na sololitu,

artefacts, but also a reflection of our relationship to reality. He constantly investigates and redefines the meaning of art.

Michal Pěchouček

The work of Michal Pěchouček is essentially very traditional, although it assumes completely new and original forms. Pěchouček began as a graphic artist; his colourful linocuts were technically brilliant, almost like paintings. In 1996, however, he embarked on an adventure that would move this technique into a totally new dimension. In his graphics, he was inspired by scenes from family slides taken in the 1960s and 1970s. With the traditional graphic technique, however, he could not make these scenes 'vivid' in the way that the slide projector could at home, in the solemn darkened room with pictures projected on a screen. That peculiar closeness, vividness and spatial quality of the intangible pictures seemed unattainable. Pěchouček approximated it by unfolding the images onto several levels, using ordinary netting on which he painted with synthetic paints. The first painting was **Grandpa and Grandma on a Blanket** (1996), followed by **Train** (1996), with the simple figure of the grandmother seated by the window of a train. He also tried to achieve a spatial quality with embroidery. He was inspired by a strange embroidered picture exhibited as a personal relic at an exhibition of a minor painter. To begin with, there was the embroidered painting **Morning** (1996), which showed Pěchouček's mother brushing her teeth. Then there were the **Monte Carlo** canvases (1996) and a series of paintings on *sololit* (hardboard), where only a small detail was embroidered (a piece of clothing, an umbrella, a mattress, a lamp). It was fascinating how much power the little embroidered detail had, how it could bring the whole scene to life. The slighter Pěchouček's interventions were, the greater impact they made. In a number of paintings, the spatial effect of both techniques was combined.

The pictures painted on glass constitute a separate chapter. In 1996, Pěchouček worked for two months as a curator at Sternberg Palace, where he studied the Dutch still lifes until he had sounded the unbelievable depth of the paintings, which looked like they were behind a thick glass. He tried to simulate this effect by dismantling the image into several levels on centimetre-thick glass. This led to the series of pictures painted according to photographs of children from the 1940s. Pěchouček respected their original size, but brought them to life with spatial depth.

Michal Pěchouček, Dítě / Child, 1996
 malba na skle / painting on glass

Most of the paintings exhibited here were made over the space of a single year when Pěchouček discovered and tested one original technique after another. The whole series was inspired by a family album in which carefree vacation scenes alternated with pictures charged with gloom. The ordinariness and intimacy of the family slides liberated Pěchouček from the decision of what to paint: 'The theme was automatic. All the pleasure came from the method.'⁶ The series came to an end as quickly as it had started. After a year's silence, Pěchouček threw himself into another medium. The photo-stories that made his name did not break down the depth of a scene, but rather its time frame. They are also austere, small format and infused with that strange aesthetic so characteristic of Pěchouček.

Jan Nálevka

The Brno milieu had a fundamental impact on Jan Nálevka. In his first works, made after the mid nineties in the course of his studies at the Faculty of Fine Arts (FaVU), one could see the distinctly conceptual thought typical of the Brno scene. The project **Sample Book of Hardness** (1995) included a series of black drawings, each of which was drawn with a single pencil of a specific hardness. But as an ordinary pencil was used in every case, it was impossible to see any difference in hardness. This hidden labour was even more radical than in the case of the outline drawings of Václav Stratil because it was completely invisible against the black surface of the drawings. This was not, however, as it might seem at first glance, an ascetic Zen concept. Nálevka revelled in drawing 'pointlessly' and slyly smiling because his serious and subversive concept remained essentially a secret. He ironised himself in one of his series, drawn with pencils that differed only in their external appearance – their decorative varnish. The quality of the drawing was connected to something as banal and meaningless as the red hearts on the white background of the surface of the pencils. The entire series culminated in objects in which the drawing was replaced by the actual pencil, stuck on plywood. A pleasing design of ordinary IKEA pencils substituted for drawing. In this work and others, Nálevka ingeniously combined old conceptual and minimalist approaches with the post-conceptual thinking of the nineties.

Nálevka's work develops in logical succession from one piece to another and thus the quality of colour remains one of his basic themes. Ingenious monochrome work appears in other cycles

Michal Pěchouček, Babička na dece / Grandma on a Blanket, 1996
malba, síťovina, výšivka / acryl, netting, embroidery

Michal Pěchouček, Dva její klipy / Two of Her Music Videos, 1996
výšivka na polštářích / embroidery on pillows

Michal Pěchouček, Babička s dědou / Grandma and Grandpa, 1996
malba, síťovina, bižuterie / acryl, netting, beads

kdy je vyšitý pouze malý detail (část oblečení, deštník, matrace, lampa). Je fascinující, jakou sílu má tento malý vyšitý detail, jak dokáže výjev zpřítomnit. Čím úspornější Pěchouček ve svých zásadách je, tím větší mají sílu. V řadě obrazů je zkombinován prostorový efekt obou technik.

Zvláštní kapitolou jsou obrazy malované na skle. V roce 1996 Pěchouček dva měsíce pracoval jako kustod ve Šternberském paláci, kde pozoroval holandská zátiší, až si uvědomil neuvěřitelnou hloubku jejich malby, jako by byla pod tlustým sklem. Tím, že obraz rozložil do několika plánů na centimetr tlustá skla, se pokusil tento efekt simulovat. Vznikla tak série obrazů malovaných podle fotografií dětí ze 40. let. Pěchouček podržel jejich původní formát, oživil je pouze prostorovou hloubkou.

Většina obrazů představených na této výstavě vznikla během jediného roku, kdy Pěchouček v neuvěřitelném sledu objevil a vyzkoušel hned několik originálních technik. Celá série je inspirována rodinným albem, v němž se prolínají bezstarostné výjevy z dovolené s obrazy nabitými stísněnostmi. Rodinné dia pozitivy se svou civilností a intimitou Pěchoučka osvobodily od otázky co malovat: „Námět byl automatický, veškerá radost se odehrávala v tom, jak to udělám.“⁶ Stejně rychle jak tato série vznikla, tak se i uzavřela, aby se po roční odmlce vrhl na úplně jiné médium. Fotopříběhy, kterými se definitivně proslavil, už nerozkládají výjev do hloubky, ale v čase. Jsou stejně úsporné, malé formátem a prodchnuté onou podivnou „pěchoučkovskou“ estetikou.

Jan Nálevka

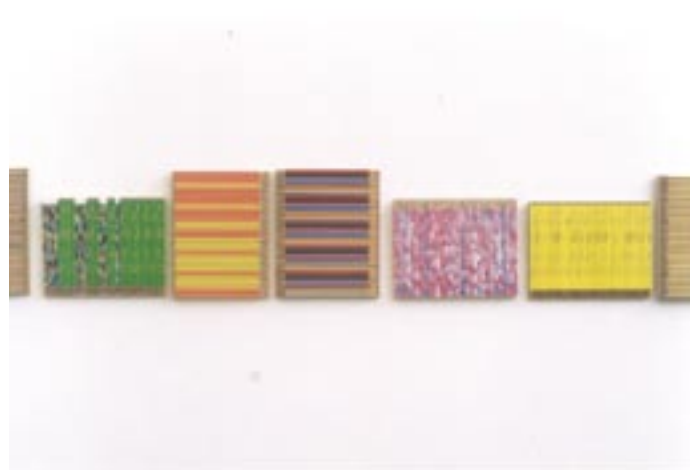
Jana Nálevku zásadním způsobem zformovalo brněnské prostředí. Už v jeho prvních dílech, která vytvořil po polovině 90. let v rámci studia na FaVU, se objevuje vyhraněné konceptuální myšlení typické pro brněnskou scénu. Projekt **Vzorník tvrdostí** (1995) obsahuje sérii černých kreseb, které jsou vždy nakresleny jednou tužkou určité tvrdosti. Jelikož se ve všech případech jedná o obyčejné tužky, rozdíl v tvrdosti se nedá rozpoznat. Tato utajená pracnost je ještě radikálnější než v případě rýsovaných kreseb Václava Stratila, protože je z černé plochy kreseb naprosto nečitelná. Nejde však oasketický, znovu laděný koncept, jak by se na první pohled mohlo zdát. Nálevka se totiž vyžívá v tom, že tak „zbytečně“ kreslí a potutelně se usmívá, že jeho vážný a zároveň podvrtný koncept zůstává v podstatě tajemstvím. Ironizuje sám sebe, když jedna ze

by him, including **Things of Beauty (Imagination Paintings)** (1998), and the series of altered reproductions of Czech castles and chateaux, culminating in the coloured paper models of Karlštejn, Konopiště and the National Theatre. Their distorted colour scheme was a kind of symbol of the omnipresent 'post-totalitarian travesty', which resulted from the combination of the longing to look luxurious and 'Western' and the impossibility of achieving this in the Czech historical situation.

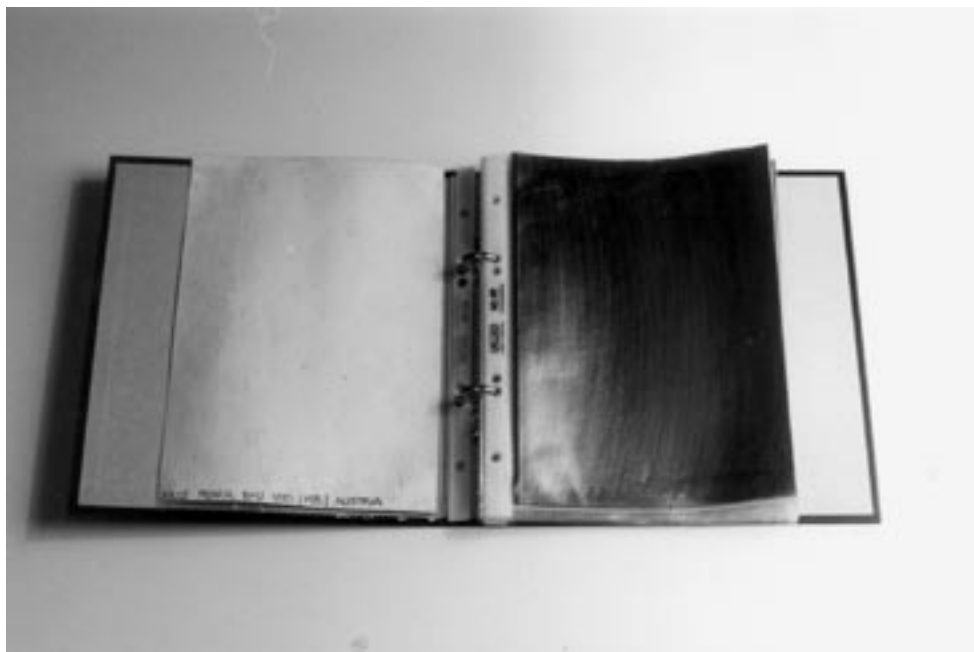
Although it might seem purely conceptual at first glance, Nálevka's work is characterised by irony and distance, a banality that secretly touches on a lived reality. This was confirmed in another series entitled **Cool** (1998). It consisted of metal sheets, painted white, that were exactly the same size as the doors of various refrigerators. Nálevka commented on this work: 'There's no need to be afraid of minimalism. We all have it at home.'⁷ Nonetheless, Nálevka's works are mostly incomprehensible to the broader public. The artist is interested in the hidden essence – of colour, shape and sign – but he acts completely 'neutral', as if he wasn't up to anything at all. The essence of his work is known only to the community of insiders. Nálevka commented on this with equanimity: 'No one but this community is interested even in comprehensible things.'⁸

Pavel Ryška

Pavel Ryška belongs to the Brno circle of artists, although he comes from Třebíč, where he made his first works in the mid nineties, before commencing studies at FaVU. These included the series of chairs in the open countryside, for example **Earthen Chair Whitewashed in Lime** (1994), which dissolved in the autumn rain, and **Chair Made of Willow Twigs** (1996), which took root in the swamp behind the village of Šašovice, where he lived at the time. Unlike most insiders, Ryška never worked with the artificial materials of civilisation, but made do with what he found in his immediate surroundings. In his early work, one typically saw a mystifying intervention in the surrounding milieu, connected with an action and its transformation within the framework of a precisely defined concept. In 1997, he paraphrased 'environmentalist' activities in the project **Weed**, which involved marking dozens of cow-parsnip plants with the label 'Plant persecuted by the state'. Subsequently, he made seed packets of the aggressive cow parsnip, based on the design of standard seed packets for kitchen plants by the SEMO company. He smuggled these phoney packets into garden shops.

Jan Nálezka, Bez názvu – tužky / Untitled – Pencils, 1996
instalace / installation

Jan Nálezka, Bez názvu – Šanony / Untitled –
Folders, 1996
vzorník tvrdosti tuh / sample book of black
leads hardness

sérií je tvořena kresbami nakreslenými tužkami, které se liší pouze svou vnější podobou – ozdobným lakováním. Kvalita kresby je vztažena k něčemu tak banálnímu a nesmyslnému jako jsou červená srdíčka na bílém podkladu povrchu tužek. Celá série vyústila v objekty, na nichž kresbu nahradily samotné tužky nalepené na překližce. Kresba je v nich nahrazena líbivým designem obyčejných tužek od firmy IKEA. Nejen v tomto díle Nálevka promyšleně používá staré konceptuální a minimalistické přístupy kombinované s postkonceptuálním myšlením 90. let.

Nálevkova tvorba se odvíjí v posloupné logice od jednoho díla k druhému, proto i nadále pro něj zůstává zásadním tématem kvalita barvy. Promyšlená práce s monochromií se objevuje i v jeho dalších cyklech jako **Thing of Beauty (Imagination Paintings)** (1998) nebo sérii barevně zmanipulovaných reprodukcí českých hradů a zámků, vrcholících v nabarvených papírových modelech Karlštejna, Konopiště nebo Národního divadla. Jejich barevnost je jakýmsi symbolem všudypřítomného „posttotalitního paskvilu“, který vzniká kombinací touhy vypadat luxusně, jako „ze západu“, a nemožnosti toho v naší historické situaci dosáhnout.

Ironie a zároveň distance, banálnost, která se vskrty dotýká žité skutečnosti, i když na první pohled působí čistě konceptuálně, je pro Nálevkovu tvorbu typická. To potvrzuje i další série nazvaná **Cool** (1998). Jedná se o bíle nalakované plechy, které mají přesné rozměry dveří různě velikých ledniček. Nálevka k tomuto dílu podotýká: „Z minimalu není třeba mít strach, každý ho máme doma.“⁷ Přesto jsou Nálevkova díla pro širší obecnost většinou naprosto nečitelná. Autorovi jde o skrytou esenci – barvy, tvaru, znaku –, ale tváří se naprosto „neutrálně“, jako by o nic vlastně nešlo. Jen v komunitě insiderů je podstata jeho děl známa. Nálevka k tomu bez rezignace poznamenává: „I čitelné věci nikoho jiného než tu komunitu nezajímají.“⁸

Pavel Ryška

Pavel Ryška patří k brněnskému okruhu autorů, i když je původem z Třebíče, kde v polovině 90. let, ještě před studiem na FaVU, vytvořil svá první díla. Byla to série křesel ve volné krajině jako například **Hliněné křeslo obilné vápnem** (1994), které rozpustily podzimní deště, nebo **Křeslo z vrbového proutí** (1996), jenž zakořenilo v mokřadle za vesnicí Šašovice, kde v té době žil. Na rozdíl od většiny insiderů Ryška nepracoval s umělými civilizačními materiály, ale vystačil s tím, co našel ve svém okolí. Pro jeho

The **Weed** series was supplemented by a work that Ryška made at a workshop in Skalica, in Slovakia. There, he used grass and leaves to draw an enormous emblem of female and male genitalia on the wall on top of a Slovak flower motif. The work entitled **Weed** played on the contrast between the vulgar and primitive graffiti and the delicacy of the folk motif and the chlorophyll that vanished after some time in the light. In the next project, **Easter Eggs (Happy Easter)** (1996), he touched wittily on a tricky social question. He transformed a part of a field of poppy heads by drawing traces of the flowing juice of raw opium on each of them, using industrial latex. Another project set in the countryside was **Deer-stand – Public Library**. In 1997, Ryška transformed several deer-stands near Šašovice into the cosy reading rooms of a public library. In the deer-stands, local hunters had at their disposal quality contemporary works of philosophy, psychology and literature. The provocative probe of the village milieu had a number of points in common with the popular performances attacking chance passers-by in city streets. Although in this case the communication between artist and viewer was indirect, it was nonetheless present. Like the classic performance, it set spinning the wheels of the most diverse situations, which, however, because of their long duration and close connection with normal life, often went beyond art. Thus, this did not involve the negation of the practice of art in the sense of the rejection of the final artefact, but rather the rejection of the practice of art as such. The work was not created for a gallery visitor or a festival viewer; it was a subversive intervention of art in real life, true art in a public space. Isolated from the cultural centres, it did not become part of any artistic institution. If it were not the gesture of an artist, perhaps it would not even be art. Only a few interested persons were invited to go see it, like those who travelled to see the legendary works of American land art. Like those works, it returned to the world of art through the backdoor, in part through the photo-documentation.

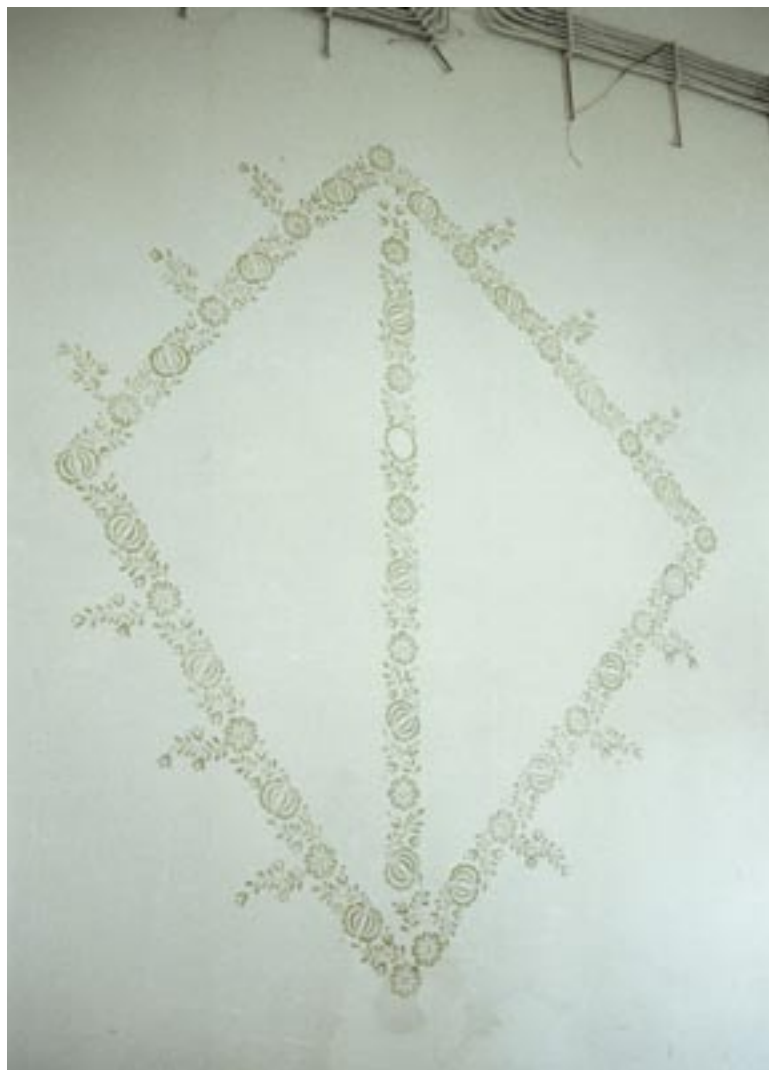
Kamera skura

Petr Lysáček and Jiří Surůvka had a major influence on the Silesian-Moravian branch of insiders. Their post-conceptual approach to performance and the creation of objects, always full of improvisation and chance ideas recast in hyperbole, is most clearly evident in the work of Kamera skura. Since 1995, it has worked on conceptual projects that are closely linked with actions. The group's motto –

Pavel Ryška, Kraslice (Veselé velikonoce) / Easter Eggs (Happy Easter), 1996
akce / action

Pavel Ryška, Plevel / Weed, 1998
kombinovaná technika / mixed media

Pavel Ryška, Posed – Veřejná knihovna / Deer-stand – Public Library, 1996
akce, instalace, 1998 vydáno jako pohlednice / action, installation,
1998 published as postcard

ranou tvorbu je typická mystifikační intervence do okolního prostředí spojená s akcí a jeho proměna v rámci přesně daného konceptu. V roce 1997 parafrázoval „ochranářskou“ činnost, když v rámci projektu **Plevel** označil desítky bolševníků velkolepého štítky s textem „Rostlina pronásledovaná státem“. Následně vyrobil podle standardních sáčků se semeny užitkových rostlin firmy SEMO i sáčky se semeny agresivního plevelu bolševníku a vpašoval je do zahrádkářských obchodů. Sérii Plevel doplňuje i dílo, které Ryška vytvořil na workshopu ve slovenské Skalici. Na zdi přes šablonu se slováckým květinovým motivem nakreslil trávou a listím obrovský znak ženských a mužských genitálií. Dílo nazvané **Plevel** si pohrávalo s kontrastem vulgárního a primitivního grafitti s jemností lidového motivu a chlorofylové zeleně, která po čase sama na světle zmizí. V následujícím projektu **Kraslice (Veselé velikonoce)** (1996) se vtipně dotkl ožehavého sociálního tématu. Proměnil totiž kus pole makovic tím, že na každou z nich průmyslovým latexem nakreslil falešnou stopu po vytékající šťávě surového opia.

Dalším projektem v přírodě bylo **Posed – Veřejná knihovna**. Několik posedů kolem vesnice Šašovice v roce 1997 Ryška proměnil v útulné čítárny veřejné knihovny. Kvalitní tituly ze současné filozofie, psychologie i beletrie byly místním myslivcům na posedech kdykoli k dispozici. Provokativní sonda do vesnického prostředí má ve svých dalších rovinách řadu styčných bodů s oblíbenými performancemi atakujícími náhodné kolemjdoucí na ulicích měst. I když se komunikace umělce a diváka v tomto případě odehrává nepřímo, přesto je zde přítomná. Stejně jako v klasické performance roztáčí kola nejrůznějších situací, která však díky jejímu dlouhému trvání a úzkému propojení s normálním životem často přesahují hranice umění. Nejde zde tedy pouze o negaci uměleckého provozu ve smyslu odmítnutí finálního artefaktu, ale spíše o odmítnutí uměleckého provozu jako takového. Dílo není vytvořeno ani pro galerijního ani pro festivalového diváka, je podvrtnou intervencí umění do reálného života, pravým uměním ve veřejném prostoru. Díky své odloučenosti od kulturních center se nestalo součástí žádné umělecké instituce a kdyby nebylo gestem umělce, snad by ani nebylo uměním. Pouze výjimečně zaujatým osobám bylo k němu umožněno putovat, jako za legendárními díly amerického land artu, a tak se stejně jako tato díla, nejen díky své fotodokumentaci, zadními vrátky vrací do světa umění.

‘For art we are prepared to die a natural death’ – best captures the ironic distance from established artistic and action principles, the repudiation of the aura of the artist dissolved in the loose collective and the sense of subversive humour.

The first group actions of Kamera skura treated obscure themes, ironising historical discoveries and technical mysteries, as in the action **Reverse Image** (1996), demonstrating the principle of the camera obscura, and the pseudo-alchemical demonstration **Displacement of Man in Space** (1996). Kamera skura staged actions at perhaps all of the action-art festivals in the late nineties. The element of action is crucial to the work of the group. At exhibitions, it presented either objects or photographs connected with actions.

In the late nineties, the content of the actions moved on to address contemporary social themes. Kamera skura continued to treat these with a touch of mystification and exaggeration. The first of these was **Producers of Hair Dryers** (1998), for the A. K. T. performance festival in Brno. In ‘company’ T-shirts and car, they first shopped all over the city for the components of the hair dryer (e.g. a child’s vacuum cleaner, telescopic feet, a pipe of hardened vinyl). Then, on a busy square, as part of the ‘promotion action’, they assembled the ‘luxury hair dryer for demanding customers’. The next project, **The Great Pre-Christmas Autograph Signing**, was likewise based on collective mystification, but this time it was even more believable. In pre-Christmas Prague, posters appeared promoting the new pop-music group Kamera skura. They invited people to an autograph signing on the occasion of the group’s tour. The four real members of Kamera skura were the faces of the new idols of girls’ hearts. Dressed up as a young band, they even managed to get an appearance on the morning programme of TV Nova. The fact that the moderators of the programme, who hoped that Kamera skura would give some kind of performance, did not realize that the group’s appearance actually was a performance, clearly indicates the impossibility of connecting the contemporary art scene with the popular media. The second part was a real autograph signing of the group in front of the Kotva department store. The star image of the imaginary band was here confronted with the ordinariness of the members of Kamera skura; all of a sudden, no one was interested in young artists. The entire action was not only a witty commentary on the practices of ‘show business’; it was also a demonstration of the situation of young Czech art. It raised the

Kamera skura

Slezskomoravskou větev insiderů významně ovlivnili Petr Lysáček a Jiří Surůvka. Jejich postkonceptuální přístup k performance a tvorbě objektů, vždy plný improvizace a náhodných podnětů přetavených do jasně vypointované formy, je nejvíce patrný právě v tvorbě Kamery skury. Ta se už od roku 1995 věnuje konceptuálním projektům, které jsou úzce propojeny s akcí. Ironický odstup od zavedených výtvarných i akčních principů, popření autorské aury rozpuštěné v uvolněném kolektivismu a smysl pro podvrtný humor nejlépe vyjadřuje skupinové motto: „Pro umění jsme ochotni zemřít přirozenou smrtí.“

První společné akce Kamery skury se zabíraly obskurními tématy, ironizací historických objevů a technických záhad, jako například akce **Převrácený obraz** (1996), demonstrující princip camery obscury, nebo pseudoalchymistické demonstrace **Přesun člověka v prostoru** (1996). Kamera skura realizovala své akce snad na všech festivalech akčního umění druhé poloviny 90. let. Akční prvek je totiž pro práci skupiny zásadní. Na výstavách prezentovala buď objekty nebo fotografie spojené s akcí.

V druhé polovině 90. let se obsah akcí pomalu přesouval k aktuálním společenským tématům. I ty Kamera skura nadále zpracovávala s lehkou mystifikací a nadsázkou. První z nich byli **Výrobci fénů** (1998) pro festival performance A. K. T. v Brně. Ve „firemních“ tričkách a automobilu nejdříve po městě nakupovali součástky na výrobu fénu (např. dětský vysavač, teleskopické nožičky, novodurovou trubku). Na rušném náměstí pak v rámci „reklamní akce“ kompletovali „luxusní fén pro náročné zákazníky“. Následný projekt **Velká předvánoční autogramiáda** byl založen na podobné kolektivní mystifikaci, působil však ještě věrohodněji. V předvánoční Praze se objevily plakáty nové populární hudební skupiny Kamera skura. Zvaly na autogramiádu při příležitosti jejího turné. Tváře novým idolům dívčích srdcí propůjčili čtyři reální členové skupiny Kamera skura. Těm se poté v převleku mladé hudební skupiny podařilo vystoupit i v ranním vysílání TV Nova. Fakt, že moderátorům pořadu, kteří doufali, že Kamera skura „předvede“ nějakou performance, nedošlo, že celé vystoupení skupiny je vlastně performancí, velmi dobře ukazuje na nemožnost propojení současné výtvarné scény s populárními médii. Druhou částí byla reálná autogramiáda skupiny před obchodním domem Kotva. Hvězdná image imaginární hudební skupiny zde byla konfrontována s obyčejností členů

Kamera skura, Výrobci fénů / Producers of Hair Dryers, 1998
 performance

Kamera skura, Ertepl Computer (Notebook), 2000
objekt z brambor / potato object

Kamera skura, Superstart, 1999
objekt / object

Kamery skury – o mladé výtvarné umělce najednou neměl nikdo zájem. Celá tato akce vtipně glosovala nejen praktiky „show businessu“, ale hlavně demonstrovala situaci mladého českého umění. Nastolila otázky do jaké míry by současné výtvarné umění bylo schopno vytvořit masově lákavou image a zapojit se do toku mediální komerce.

Několik následných děl Kamery skury plně náleží do „inside-rovského“ proudu nového objektu, vytvořeného z levných, někdy odpadových materiálů. Jsou to například bundy ušité z nafukovacích gumových zvířátek, dětských kruhů na plavání nebo série počítačů vytvořených z brambor. Bramborové napodobeniny procesorů, monitorů, tiskáren, myši a klávesnic Kamera skura vyrábí od roku 1999 pod názvem **Ertepl computer**. Inspirovala je k tomu novinová zpráva o britském vynálezu počítače napájeného baterií z dvanácti bramborových hlíz. Ertepl je vedle své vizuality a vtipného nápadu klasickým procesuálním objektem, který každým dnem spěje k zániku.

Asi posledním objektem z rané tvorby skupiny, který je potřeba zmínit, je **Superstart** (1999). Tato neumělá postavička v červeném oblečku se v rytmu malého motorku směšně zmitá na svém zřušovaném dřevěném kříži. Pamatuji si, že když jsem ji viděla poprvé, nemohla jsem se rozhodnout, jestli ve mně tento objekt vyvolává smích, úzkost nebo pocit trapnosti. Je v něm totiž obsažena řada rovin, které se pak objevily i v další tvorbě Kamery skury, vedoucí až k monumentální instalaci v Československém pavilonu na Benátském bienále v roce 2003.

Křištof Kintera

Křištof Kintera už od počátku studií patřil mezi nejvýraznější osobnosti nejmladší generace. Objevoval se na důležitých skupinových výstavách a svým způsobem se dostal i do kontextu první porevoluční generace mladých umělců. Jeho raná tvorba ho však svou syrovostí, složitou „kutilskou“ samovýrobou, ale i propojením s akcí řadí plně do své generace. Prvním výrazným projektem je bezesporu **TO** z roku 1996. Tento „domácí mazlíček“ z lakovaného laminátu se stal Kinterovým nerozlučným přítelem, provázel ho na nákupech, v metru, prostě všude, kam jeho pán zavítal. Jeho neuchopitelný, neosobní, nic nenapovídající tvar kontrastuje s ohmataným, několikrát přetrženým a opět navazovaným provázekem, který ho spojoval s majitelem. Okouzlující sebestředná suverénnost TOa vyniká na černobílých fotografiích, kde je

Křištof Kintera, TO / IT, 1996
 objekt, akce / object, action

question of the extent to which contemporary art was able to create an image with mass appeal and to enter into the flow of media commerce.

Several subsequent works by Kamera skura closely corresponded to the insiders' trend of the new object made of cheap, or even scrap, material. These included jackets sewn from inflatable rubber animals, children's swimming aids, and the series of computers made from potatoes. Kamera skura made potato imitations of processors, monitors, printers, mice and keyboards in 1999, under the title **Ertepl Computer**. It was inspired by a newspaper report about the British invention of a computer operated by a battery of twelve potato tubers. In addition to its visual quality and wittiness, **Ertepl** was a classic mutable object of the sort that hardly lasted from one day to the next.

Superstart (1999) is probably the last of the group's early works that should be mentioned. This crude figure in a red suit thrashed about on its botched wooden cross to the rhythm of a little motor. I remember that when I saw it for the first time, I couldn't decide if the object made me feel amused, anxious or embarrassed. It had many levels that appeared in later works by Kamera skura, leading to the monumental installation at the Czech and Slovak pavilion at the biennale in Venice in 2003.

Krištof Kintera, Nedotýkat se / Do Not Touch, 1996
 instalace / installation

zachyceno v nejrůznějších prostředích běžného života a provázeno kradnými pohledy přihlížejících.

Propojení vlastního života s fiktivní „osobou“ rozvíjí Kintera i v další své akci **Plumbař** (1995–1998) – fiktivně reálná bytost uzavřená v olověné uliti, obklopená olověnými předměty; jako by se vše, čeho se dotkne, navždy proměnila v olovo – je znovu komplexním dílem zahrnujícím akci, její dokumentaci, jednotlivé objekty, ale i celkovou instalaci. Ze svého olověného světa však vychází mezi nás, neohrabaně chodí po ulicích, svými olověnými brýlemi pozoruje náš shon. Videozáznam z Plumbařových procházek běží v televizi v jeho olověném příbytku, takže se performance stává nedílnou součástí instalace. Propojení výtvarného umění, performance a divadelní scénografie je typickým momentem pro samostatnou Kinterovu tvorbu i pro akce a divadelní představení Jednotky, jejíž je vůdčí osobností. Jednotka je otevřenou tvůrčí

Krištof Kintera

From the very beginning of his studies, Krištof Kintera was one of the most distinctive figures of the youngest generation. He took part in important group shows and, in a way, fit into the context of the first post-revolution generation of young artists. His early work, however, was fully part of his generation, in terms of its rawness, its complex DIY character and its connection with actions. The first major project was undoubtedly **IT**, from 1996. This 'house pet' made of varnished laminate was Kintera's constant companion. It accompanied him shopping, in the metro, simply everywhere its master went. Its incomprehensible, impersonal, inscrutable face contrasted with the worn leash, broken and repaired several times, that connected it with its owner. The beguiling, egotistical confidence of IT stood out in the black-and-white photographs, where it was depicted in all sorts of everyday settings, followed by the sidelong glances of passers-by.

Krištof Kintera, Plumbař / "Plumbař", 1995–1998
instalace, video / installation, video

Krištof Kintera, Mluviči / Talkmen, 1999
objekt, zvuk / object, sound

buňkou, která od roku 1992 uskutečnila řadu performancí a akcí happeningového rázu. Ty pak postupně přerostly ve vizuální a multimediální představení na pomezí experimentálního divadla.

Na TOa Kintera navázal v sérii obtížně identifikovatelných **Spotřebičů** (1997–1998), pro něž vytvořil i obaly neodmyslitelně patřící k luxusnějším výrobkům. Spotřebiče mají dokonalý tvar přizpůsobený lehké manipulaci, vypadají krásně a výkonně, jediný problém je, že jsou k ničemu. Jsou to opravdu jen spotřebiče spotřebovávající energii. Ve výloze obchodu jsou však jejich mimikry dokonalé, vypadají velice lákavě a svou vysokou cenou na sebe upozorňují. Nabízí se metafora, že podobně je tomu i s uměním. Kinterovo přemýšlení o povaze umění, života, systému se ještě zřetelněji objevuje v jeho diplomové práci. **Mluviči** (1999), kteří připomínají postavičky Tonyho Ourslera, vyprávějí své vážné i nevážené příběhy, ptají se svým legračně upraveným hlasem na momenty z našeho života, svým „ehmm“, „že jo“ a „hele“ nás vtahují do nejobyčejnějších situací a úvah, mezi nimiž se objevuje řada palčivých otázek současného světa a samozřejmě i umění.

Asi nejinsiderovatějším dílem Krištofa Kintery je instalace **Nedotýkat se**, kterou realizoval v roce 1996 na výstavě Interiér versus Exteriér v Bratislavě. Jde o různou rychlostí rotující řezací kotouče zapuštěné do betonové podlahy. Jednoduchost této instalace má v sobě „kinterovskou“ syrovost, která je ve Spotřebičích a Mluvičích na první pohled skrytá za „reklamní“ designem. Je zakotvena v jeho kulturním zázemí, v insiderovské komunitě, v poličních akcích Jednotky nebo atmosféře alternativního prostoru NoD, jehož vybudování Kintera zasvětil na konci 90. let většinu svého času.

Pavel Kopřiva

V roce 1989 Pavel Kopřiva nastoupil na VŠUP, kde po absolvování několik let působil jako asistent v ateliéru Adély Matasové. V Kopřivově tvorbě se prolíná několik výrazových linií, které však mají společný konceptuální přístup narušující předpokládané kontexty a poukazující k jakoby jiné realitě. Vedle designersky precizně zvládnutých objektů, jejichž hlavním tématem je lesk, je zde patrná linie reagující na vizualitu propagační grafiky a estetiku minimalismu. Nejzajímavější jsou však práce, které jako umění vůbec nevypadají, jako například instalace **Parazitující umění** (1996), jež vytvořil na výstavě Interiér versus Exteriér v Bratislavě. Z bílé umělé hmoty kómatex vyřezal nic neříkající amorfnní tvary a rozmístil je

Kintera developed the link between his own life and a fictive ‘character’ in another action – **Plumbař** (1995–1998) – in which a fictively real creature was shut up in a lead shell, surrounded by lead objects, as if everything it touched turned forever into lead. It was another complex work that included an action, the documentation of the action, various objects and the overall installation. The thing came out of its lead world, however; it walked clumsily through the streets, watching our hustle and bustle through its lead glasses. The video recording of Plumbař walks played on the television in its lead dwelling, thus the performance became an integral part of the installation. The linking up of visual art, performance and theatre set design is a typical feature of Kintera’s independent work and of the actions and theatre performances of Unit (*Jednotka*), of which Kintera is a leading figure. Unit is an open creative cell, which has put on a number of performances and happening-type actions since 1992. These grew into visual and multimedia performances on the verge of experimental theatre.

Kintera followed up on IT in a series of **Appliances** (1997–1998) that are difficult to identify. He also created the packaging for them that is an inseparable part of luxury goods. The appliances had a perfect shape adapted for easy manipulation; they looked beautiful and functional. The only problem was that they were not good for anything. They were truly only appliances consuming energy. In a shop window, however, their mimicry was perfect; they looked very enticing and their high prices attracted attention. One has to consider that it may be the same with art. Kintera’s ideas about the nature of art, life and system were explored even further in his dissertation **Talkman** (1999), which resembled the figures of Tony Oursler. They told their serious and not-so-serious stories and asked in their comically altered voices about episodes from our lives. With their ‘ums’, ‘likes’ and ‘you knows’, they drew us into the most ordinary situations and reflections, including many pressing concerns in the contemporary world and, of course, in art.

Kintera’s work that was closest to the insiders was **Do Not Touch**, which he made in 1996 for the exhibition Interior versus Exterior, in Bratislava. It was a variable-speed, rotating saw, set in a concrete floor. The simplicity of the installation had a ‘Kinteresque’ rawness to it that was hidden behind the ‘advertising’ design of **Appliances** and **Talkmen**. It was rooted in his cultural base, the community of insiders, in the street actions of Unit and the

Pavel Kopriva, Bílá lilie / White Lily, 1997
 objekt, instalace / object, installation

do výstavního prostoru. Vzhledem k tomu, že se výstava konala v negalerijním prostředí bývalé továrny, jeho artefakty umístěné pod topením nebo vedle nápisu UDRŽUJTE ČISTOTU A PORIADOK byly identifikovatelné jako umění pouze díky své bělosti a nepatřičnosti. V roce 1997 vytvořil z kómatexu instalaci-relief **Bílá lilie**, jejíž obrys je vytvořen právě mezerami mezi jednotlivými deskami materiálu. Vzniká tak zvláštní šablona, připevněná na zeď, jako by připravená pro Tomáše Vaňka. V kontextu Koprívovy tvorby se však jedná spíše o rafinovaný objekt, působící neuchopitelným dojmem a znejišťující svůj význam a realitu. S kómatexem pracoval i v další instalaci **Topografie** (1998), kdy desítky vyřezaných pikto-

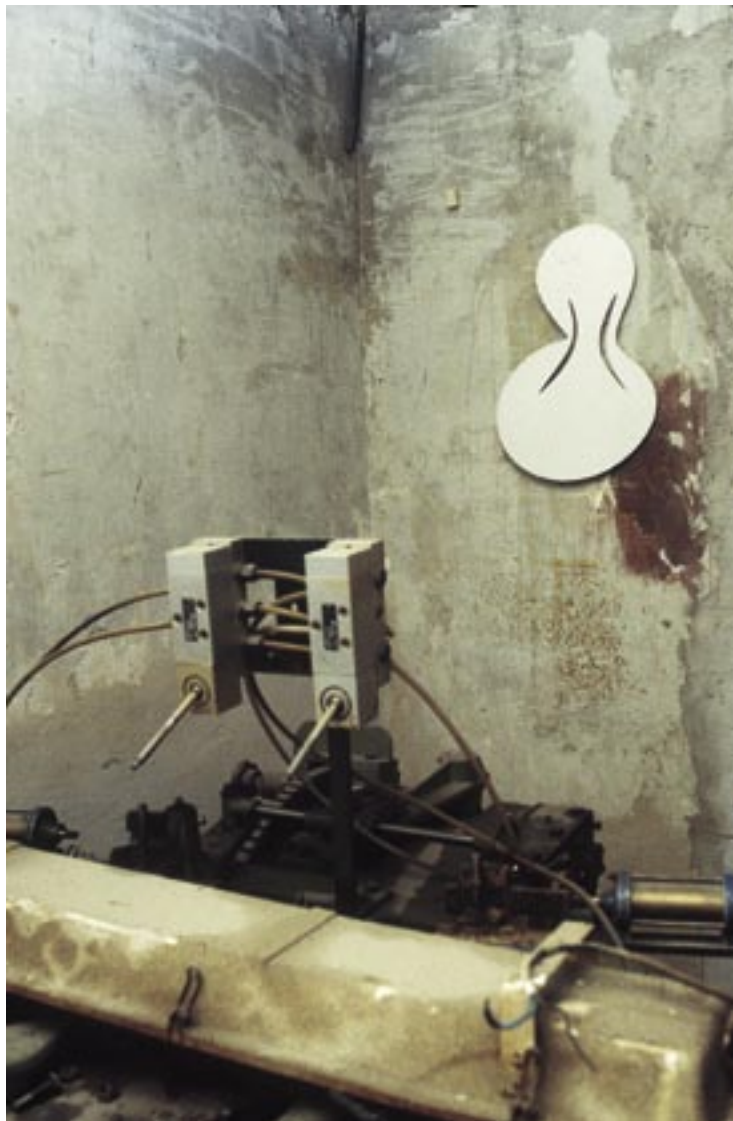
atmosphere of the alternative space NoD, to which Kintera devoted most of his time at the end of the nineties.

Pavel Kopriva

In 1989, Pavel Kopriva enrolled at VŠUP; upon graduating, he worked there for several years as an assistant in the studio of Adéla Matasová. In Kopriva's work, several stylistic lines intersect. They all, however, have a common conceptual approach that undermines the anticipated context and seems to point to a different reality. In addition to the precisely designed objects, the main theme of which is gloss, one can also discern a line that reacts to the visual quality of promotion graphics and the aesthetic of minimalism. The most interesting pieces, however, are those that do not even look like art, such as the installation **Parasitic Art** (1996), which he made for the exhibition Interior versus Exterior in Bratislava. He cut amorphous shapes out of white kómatex, a synthetic material, and placed them around the exhibition space. As the exhibition was held not in a gallery but in a former factory, his artefacts, placed under heaters, or next to the sign KEEP SITE CLEAN AND TIDY, could only be identified as art on account of their white colour and alienness. In 1997, he made the installation-relief **White Lily** out of kómatex; the outline of the piece was created by the gaps between the various panels of material. This yielded a strange template, fixed to the wall, as if made for Tomáš Vaněk. In the context of Kopriva's work, however, it was a sophisticated object that made a mysterious impression and called into question its own meaning and reality. He worked with kómatex in another installation, **Topography** (1998); there, he stuck dozens of cut-out pictograms between the bricks of the Romanesque cellar of the Czech Museum of Fine Arts in Prague. In his works, Kopriva is inspired by science fiction, hi-tech, all sorts of scientific theories, as well as ordinary objects, which he distorts through simple interventions that undermine their integrity. **Shield** (1999), made from two back car windows, can serve as an example, or the series of objects **Roll On** (1999), in which he created a carved ornament out of empty plastic containers for shampoo and creams. It was in this installation that Kopriva came closest to the insider aesthetic thematising objects and the everyday milieu.

Alena Kotzmannová

Alena Kotzmannová appeared on the Czech art scene in 1998, when she finished studies at VŠUP. Her dissertation was the cycle

Pavel Kopriva, Parazitující umění / Parasitic Art, 1996
objekt, instalace / object, installation

gramů zapíchal mezi cihly románského sklepení ČMVU v Praze.

Ve svých dílech se Pavel Kopřiva nechává inspirovat science fiction, hi-tech technologiemi, nejrůznějšími vědeckými teoriemi, ale i obyčejnými předměty, jejichž integritu narušuje a posouvá jednoduchými zásahy. Jako příklad může sloužit třeba **Štít** (1999) vytvořený ze dvou zadních autoskel nebo série objektů **Roll On** (1999), kdy prázdné plastové obaly od šampónů a krémů dotvořil vyřezávaným ornamentem. Právě v této instalaci se Kopřiva nejzřetelněji dotkl insiderské estetiky tematizující předměty a prostředí každodennosti.

Alena Kotzmannová

Na českou výtvarnou scénu vstoupila Alena Kotzmannová v roce 1998, kdy ukončila studium na VŠUP. Její diplomovou prací byl fotografický cyklus **Dočasná osoba**, v němž se inspirovala science fiction a v detailech našeho současného světa hledala odlesk vzdálené budoucnosti. Už v této době fotografii obohacovala nejrůznějšími způsoby adjustace, jako je vyvolání fotografie klasickou cestou na plátno a její zabalení do plastové fólie. V instalaci **Někdo ti volá** (1998) Kotzmannová poprvé propojila velkoformátovou fotografii s videoprojekcí. Jde o fotografie dvou telefonních automatů, jejichž opuštěnost podtrhuje zvuk videa, na němž jsou zachyceny kroky kolemjdoucích a zvonění, na které však nikdo neodpovídá. Podobný způsob instalace je typický i pro několik dalších děl, jako je **Famke** (1999) nebo **Cesta do háku** (2000). **Famke** je do rohu nainstalovaná fotografie ženy sedící se zavřenýma očima u okna ve vlaku, snažící se uloupit ještě trochu spánku na cestě na ranní směnu. Video svírající s fotografií pravý úhel je oním rámem, v němž ubíhá krajina za oknem, nikým neviděná, žijící svým vlastním životem před rozbřeskem. **Cesta do háku** je fotografie muže stojícího v tramvaji. Není na něm nic zvláštního, snad jen jeho osamělost na cestě odněkud někam. Přes nehybnou fotografii tohoto ve skutečnosti se pohybujícího muže Kotzmannová promítá stejný výjev, který se však jemně pohybuje nahoru a dolů, jako by tramvaj trochu drncala. Celý výjev tak dostává mnohem reálnější atmosféru než ono vidění světa, které nám může zprostředkovat fotografie.

Kotzmannová je osobnost, která svou otevřeností ke spolupráci proplouvá insiderskou komunitou a nápaditým způsobem se podílí na řadě projektů, ať už to byl Pražský parní válec, kde do oken Galerie V. Špály nainstalovala 3D kukátka s dokumentací jednotlivých akcí, nebo společné projekty s Michalem Pěchoučkem,

of photographs **Temporary Figure**, in which she was inspired by science fiction and looked to the details of our contemporary world to find a reflection of a distant future. At that time, she was already enriching photographs with all manner of adjustments, such as developing a photograph in the classic way on canvas and wrapping it in plastic foil. In the installation **Someone is Calling You** (1998), Kotzmannová first joined large-format photography with video projection. It was a photograph of two telephone booths, which seemed even more abandoned because of the sound of the video, which captured the footsteps of passers-by and the ringing that no one answered. Other works, such as **Famke** (1999) and **The Way to the Hook** (2000), have a similar kind of installation. **Famke** was a photograph, installed in a corner, of a woman seated with her eyes closed by the window of a train, trying to steal a little more sleep on the way to her morning shift. The video, forming a right angle with the photograph, was the frame in which the landscape ran past beyond the window, not seen by anyone, living its own life before dawn. **The Way to the Hook** was a photograph of a man standing in a tram. There was nothing unusual about him, except perhaps his solitude on the way from somewhere to somewhere else. Across the static photograph of this, in reality, moving man, Kotzmannová projected the same scene, only this time she moved it gently up and down as if the tram was bumping a little. The whole scene thus acquired a much more real atmosphere than the vision of the world mediated to us by the photograph.

Very open to collaboration, Kotzmannová is someone who has navigated the insider community and made striking contributions to a number of projects. These include the Prague steamroller, for which she installed 3D peepholes with documentation of various actions into the windows of the V. Špála Gallery, and joint projects with Michal Pěchouček, Veronika Drahotová, Jiří David and Tomáš Pospiszył. In her conceptual approach, she plays with the conventions and boundaries of photography, but first and foremost she reflects on the very nature of this medium. Her installations offer an unusual perspective on the things and stories that are playing out all around us. She is able to reveal the intuited and mysterious aspects of their existence and to extol their poetry and ordinary beauty.

The Unobtrusive Generation

The unobtrusive generation of the late nineties did not make provocative declarations or attempt to destroy what had already been

Pavel Kopriva, Roll On, 1999
objekt, instalace / object, installation

Alena Kotzmannová, Famke, 1999
videoinstalace / video-installation

Alena Kotzmannová, Cesta do háku / Way to the Hook, 2000
videoinstalace / video-installation

Alena Kotzmanová, Bodycopy, 1998

fotografie na plátně v plastové adjustaci / photography on canvas wrapped in plastic foil

Veronikou Drahotovou, Jiřím Davidem nebo Tomášem Pospiszylem. V rámci svého konceptuálního přístupu si pohrává se zákonitostmi a hranicemi fotografie, ale hlavně přemýšlí o samotné podstatě tohoto média. Svými instalacemi zprostředkovává neobvyklé nahlédnutí věcí a příběhů odehrávajících se všude kolem nás. Dokáže odhalit tušené a záhadné momenty jejich existence, ale i vyzdvihnout poezii a obyčejnou krásu, která je provází.

Nenápadná generace

Nenápadnou generaci druhé poloviny 90. let neprovázejí provokativní prohlášení a snaha bořit dříve vydané. Je pro ní charakteristická spíše touha „normálně tvořit“, „dělat věci“ vztahující se k dnešku, ať už tím míníme situaci umění nebo společnosti. Když se zeptáte umělců této generace, proč se věnují umění, většinou vám neodpoví, že chtějí něco změnit, spíš vám řeknou, že si nemohou pomoci – umění prostě dělat musejí. Mají touhu sdílet a zároveň sdílet svůj pohled na svět. O umění občas pochybují, ale věří v něj. K nadčasovějším tématům se tito mladí umělci dostávají přes koncepty pevně zakotvené v lokálním diskursu dneška. Jsou si dobře vědomi pomíjivosti a relativnosti umění, ve smyslu

Alena Kotzmanová, Bomboniéra / Bonboniere, 1998

fotografie na plátně v plastové adjustaci / photography on canvas wrapped in plastic foil

achieved. It was characterised by a desire 'to create normally', 'to make things' connected to the present, whether that was the situation of art or society. When you ask the artists of this generation why they make art, for the most part they won't say that they want to change anything. Rather, they will tell you that they can't help it. They simply must make art. They long to communicate and at the same time to share their vision of the world. They sometimes have doubts about art, but they believe in it. These young artists touch on timeless themes through concepts that are firmly rooted in the local discourse of today. They are fully aware of the fleeting and relative nature of art, in the sense of its dependence on the circumstances in which it was made. In the manifesto text 'The Revolution in Asynchronous Space', which formulates some of the attitudes of this generation, Vít Havránek and Ján Mančuška introduce the term 'immediate context' for these circumstances: 'it is the milieu in which the artwork was made and on the basis of which one can clearly understand the artwork. If the immediate context ceases to exist, the artwork changes or, in extreme cases, ceases to exist.'⁹ In the text, they call for a new asynchronous context, which could be an alternative to the linear, segregated and centralist construct

jeho vázanosti na okolnosti svého vzniku. V manifestačním textu Revoluce v asynchronním prostoru, který formuluje některé postoje blízké celé této generaci, Vít Havránek a Ján Mančuška zavádějí pro tyto okolnosti pojem „bezprostřední kontext“, jenž: „je prostředím, ve kterém umělecké dílo vzniklo a na základě kterého je možné uměleckému dílu samozřejmě rozumět. Pokud zanikne bezprostřední kontext umělecké dílo změní povahu nebo v hraničním případě zanikne.“⁹ V textu dále volají po novém asynchronním kontextu, který by byl alternativou k lineárnímu, segregáčnickému a centralistickému konstruktivnímu historii: „Stanovíme-li si jako výchozí zkušenost bezprostředního kontextu, musíme se ztotožnit s existencialistickou definicí času jakožto veličiny závislé na okolnostech, v nichž se individuum, komunita, skupina nebo národ nachází. Jinak ubíhá čas trpčím, jinak člověku, který se baví. Zde vstupuje do popředí ontologie, ontologický postoj, jež v současnosti se nám zdá být mimořádně aktuální problém. Nejde již o ontologii tradiční ale o ontologii tekutou, permanentní kritiku ve vztahu ke světu i měnící se vlastní zkušenosti. (...) Neexistuje jeden pevný model historie, podle kterého by bylo možné věci zařazovat, hodnotit. Existuje mnoho historií, které jsou mezi sebou v různých vztazích. Jsou vůči sobě v asynchronním vztahu, tj. že různé etapy vývoje mají různý časový rámec a různé důvody a okolnosti dění.“¹⁰ Zdůrazňují tak nadřazenost subjektivního prožitku a postoje k umění, který je celé této generaci vlastní.

Je to generace jako mnoho před ní – jen možná trošku „nenápadná“. O jejích jednotlivých příslušnících je dnes stále více slyšet a doufám, že tato výstava na ni upozorní jako na zajímavý a pro současné české umění velice důležitý celek.

Poznámky

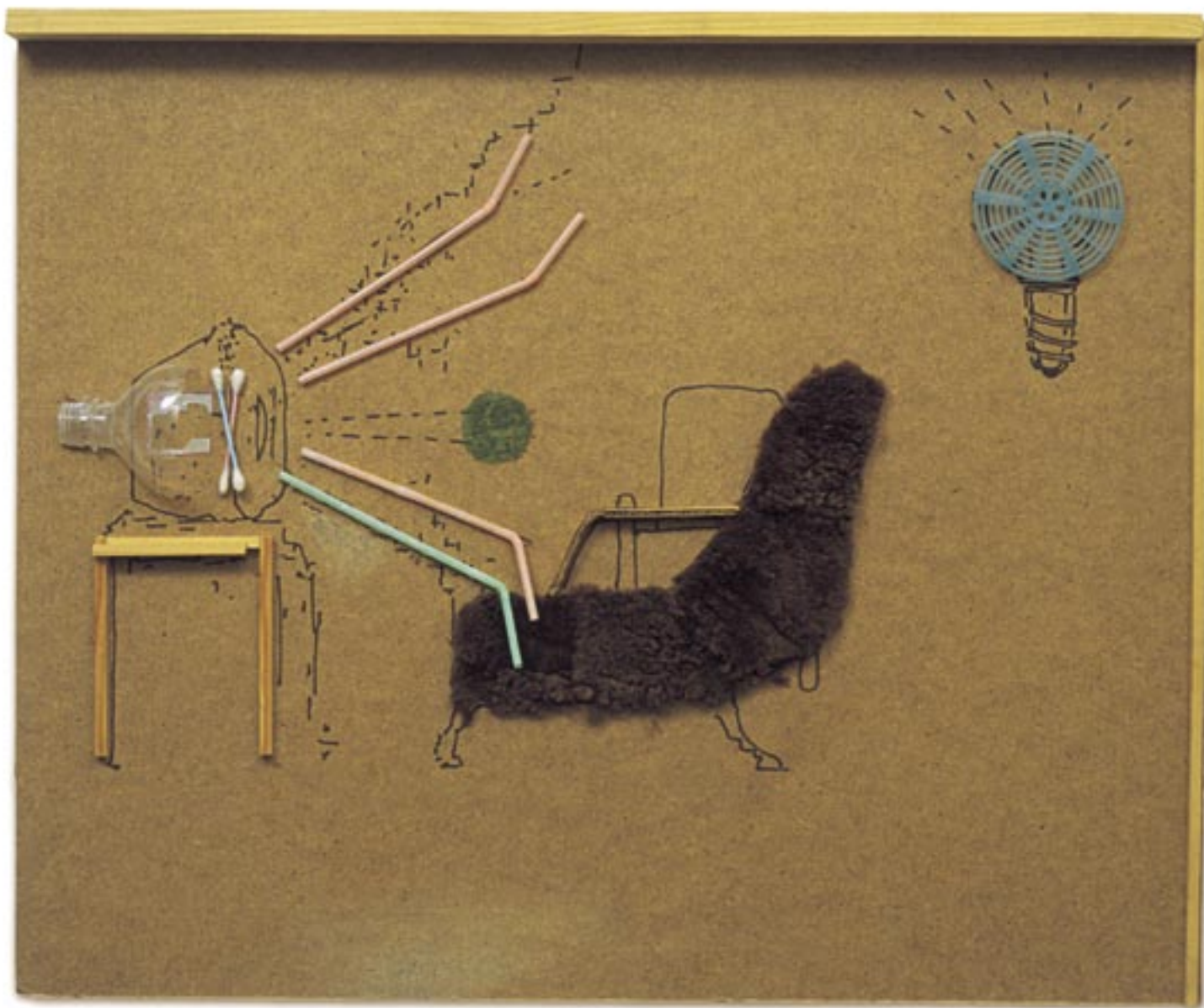
- 1 Šír, Vladan: „Rozhovor s Janem Černým,“ in: *Umělec* VI, č. 2, 2002, s. 16.
- 2 Koleček, Michal: „Kausa: Současné české výtvarné umění,“ in: katalog výstavy *Zvon*, GHMP, 2002, s. 17.
- 3 Jandová, Lucie: „O ženách, pornu a hornících. Rozhovor s Lenkou Klodovou,“ in: *Nový prostor*, č. 116, 2002, s. 28.
- 4 „Rozhovor Jany a Jiřího Ševčíkových s Jánem Mančuškou,“ in: katalog *Ján Mančuška Já*, Praha, leden 2002, nestr.
- 5 Vít Havránek: „TV: situace, jejich okolnosti, Participy,“ in katalog: T. V., Praha, 2003, s. 50.
- 6 Rozhovor s autorem, červen 2004.
- 7 Rozhovor s autorem, červen 2004.
- 8 Rozhovor s autorem, červen 2004.
- 9 Havránek, Vít; Mančuška, Ján: „Revoluce v asynchronním prostoru,“ in: *Korpus* VI, č. 3, 2004, s. 22–23.

of history: ‘If we set ourselves up as the primary experience of the immediate context, we must identify with the existentialist definition of time as the quantity dependent on the circumstances in which the individual, the community, the group or the nation finds itself. Time passes differently for someone who is suffering than for someone who is having fun. Here ontology moves to the forefront, the ontological stance that seems to us to be a particularly relevant issue at present. It is no longer a matter of traditional ontology but of fluid ontology, permanent criticism in relation to the world and one’s own changing experience. [...] There is no one firm model of history according to which things can be classified and assessed. There are many histories that are interrelated in different ways. They are in asynchronous relationship to one another; that is, the various stages of development have a different time frame and different reasons and circumstances of occurrence.’¹⁰ They thus emphasise the primacy of the subjective experience and approach to art that is characteristic of the entire generation.

It is a generation like many before it – only perhaps ‘unobtrusive’. One hears more and more about the various members of this generation today and I hope that this exhibition will draw attention to it as an interesting group that is very important to contemporary Czech art.

Endnotes

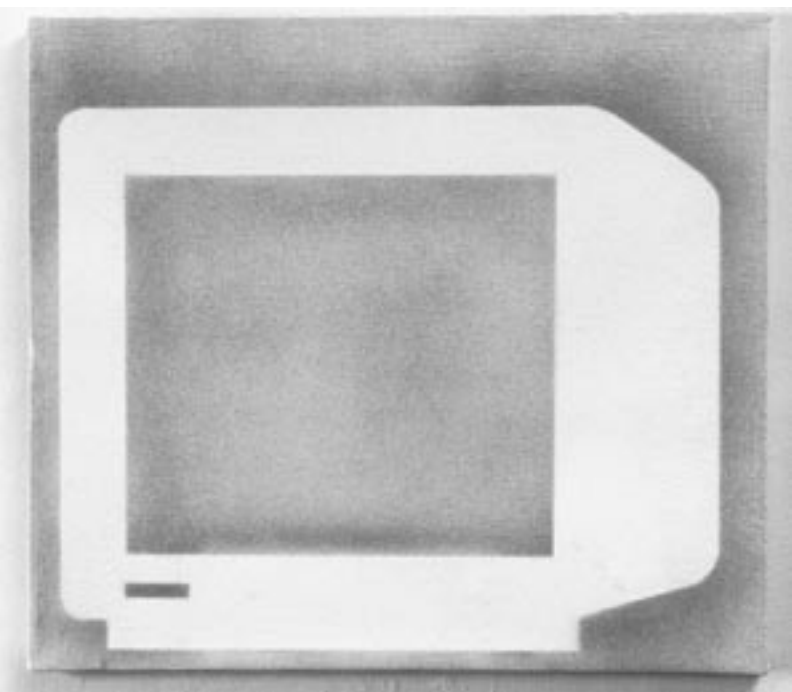
- 1 Šír, Vladan, ‘Rozhovor s Janem Černým’ (Interview with Jan Černý), in: *Umělec* (The Artist) VI, no. 2, 2002, p. 16.
- 2 Koleček, Michal, ‘Kausa: Současné české výtvarné umění’ (Case: Contemporary Czech Art), in: the exhibition catalogue *Zvon* (The Bell), Prague City Gallery, 2002, p. 17.
- 3 Jandová, Lucie, ‘O ženách, pornu a hornících. Rozhovor s Lenkou Klodovou (Women, Porn and Miners. An Interview with Lenka Klodová),’ in: *Nový prostor* (A New Space), no. 116, 2002, p. 28.
- 4 ‘Rozhovor Jany a Jiřího Ševčíkových s Jánem Mančuškou’ (Jana and Jiří Ševčík Interview Ján Mančuška), in the catalogue *Ján Mančuška Já* (Ján Mančuška I), Prague, January 2002, no pagination.
- 5 Vít Havránek: ‘TV: situace, jejich okolnosti, Participy’ (TV: the situation, its circumstances, Particips) in: T. V., Prague, 2003, p. 50.
- 6 Interview with the author, June 2004.
- 7 Interview with the author, June 2004.
- 8 Interview with the author, June 2004.
- 9 Havránek, Vít; Mančuška, Ján: ‘Revoluce v asynchronním prostoru’ (The Revolution in Asynchronous Space), in: *Korpus* (Corpus) VI, no. 3, 2004, pp. 22–23.
- 10 Op cit.

Ján Mančuška, Bolí to, jenom když se směju / It Only Hurts When I Laugh, 1999
kombinovaná technika / mixed media

Tři generace – tři mýty / Three Generations – Three Myths

Jana a Jiří Ševčíkovi

Tomáš Vaněk, Particip č. 6 / Particip No. 6, 1999
sprej na zdi / spray on the wall

Při všeobecném zapominání a rychlém vytlačování nezpracovaných problémů je dost nepříjemnou námahou zrekapitulovat si pro sebe, co se odehrálo na zdejší umělecké scéně za posledních pětadvacet let a přijít na to, jak historie od 80. let kráčela až k nepřehledné současnosti. Respektive, jak si konstruujeme, že kráčela. Umění tady bylo před převratem svým zvláštním způsobem zapleteno do politiky, nejspíš tak, že se politizovalo svou nepolitičností, a slova jako „*transcendence*“ nebo „*život v pravdě*“ měla nabízet pravdivý svět odlišný od falešné každodenní reality. I když tím nepokryjeme celou uměleckou scénu, jsou taková slova, či slovní spojení nebo krátké instrukce, určitými koncentráty, zkratkovitými orientačními metaforami, které umožňují, aby se s nimi společnost identifikovala. V dané chvíli překračují pouhé dílčí stylové nebo formálně estetické názory. Tato slova nazvaná filosofem Břetislavem Horynou jednoslovnými mýty („*mýty jednoho slova*“), označují vlastně to, co je v dané době vnímáno

Given the universal forgetting and the rapid rejection of issues that have not been fully analysed, it is a rather difficult task to recapitulate what has happened on the local art scene over the last twenty-five years and to figure out how history has moved on from the eighties to the chaotic present. Or rather, how its progression is construed. Before the regime change, art here was, in its own way, mixed up in politics in that it was politicised by its non-political character. Words like ‘transcendence’ and ‘living in truth’ were supposed to offer a truthful world, distinct from the falseness of everyday reality. Although they do not apply to the entire art scene, such words, phrases or short instructions are like concentrates, abbreviated orientation metaphors that make it possible for society to be identified with them. At a given moment, they go beyond mere minor stylistic or formal aesthetic views. The philosopher Břetislav Horyna has referred to them as ‘one-word myths’. They designate what is, at a given time, perceived as the broader whole with which one identifies as ‘reality’, the ‘truth’, the complex of one’s experience in life. ‘One-word myths’ often are like manifestos; they are connected with the programme of a generation and sometimes they have a pedagogical and corrective aspect. One thinks, for example, of Havel’s ‘living in truth’.

In Czechoslovakia in the eighties, the most common overarching term, ‘postmodernism’, was a metaphor for broader change in politics, culture and art, but above all in existential attitudes. In our view, this myth legitimised the changes, gave them meaning and liberated. The last word has not yet been said about postmodernism in the Czech milieu. Thus far, no one has adequately explained how the term was understood here, or what affect its other programmatic metaphors had. One thinks, for example, of Venturi’s ‘this and that’ (instead of ‘this or that’), and Jencks’ ‘double coding’ and ‘eclecticism’, which society regarded as a demoralising subversion of living in truth.

The generation of the eighties is generally referred to as the ‘Stubborn generation’ (*generace Tvrdohlavých*) and this is unlikely to change. This group did not represent the entire post-modern transformation of themes (myths). Rather, it symbolically defined the framework of those transformations for that generation; that is, the movement away from the traumatic existential impressions of the older generation and the exploration of what had hitherto been on the periphery, unrepresented on the un-official scene. The transformation was carried out in different, even conflicting, ways

jako širší celek, s nímž se ztotožňujeme jako s „realitou“, „pravdou“, komplexem naší životní zkušenosti. Jednoslovné mýty mají často manifestační charakter, jsou spojovány s generačními programy a někdy mají tendenci pedagogickou a nápravnou, vzpomeneme-li si např. na Havlův „život v pravdě“.

V 80. letech byl u nás nejobecnější zastřešující pojem „postmoderna“ metaforou širší změny v politice, kultuře a umění, ale především v životních postojích. Podle naší zkušenosti tento mýtus změny legitimoval, dával jim smysl a osvobozoval. Řeč o postmoderně v českém prostředí nebyla nikdy dokončena. Nebylo dostatečně objasněno, jak byla doma pochopena a vykládána a jak působily její další „jednoslovné“ programové metafory, jako Venturiho „to i ono“ (nikoli „to nebo ono“) a třeba i Jencksovo „dvojí kódování“ a „eklektismus“, které společnost vnímala jako demoralizující podvracení života v pravdě.

Pro generaci 80. let se ustaluje označení jako „generace Tvrdohlavých“ a pravděpodobně už to tak zůstane. Skupina nereprezentuje celou postmoderní proměnu témat (mýtů), spíše jen symbolicky a generačně určuje rámec těchto proměn, tj. hlavně odklon od traumatických existenciálních pocitů starší generace a průzkum toho, co bylo dosud na okraji a nebylo zastoupeno na neoficiální scéně. Proměnu provádělo ve značné odlišnosti a dokonce názorových konfliktech několik těžko spojitelných skupin a individualit. Ve skutečnosti se také odehrála mimogeneračně: spojení s konceptuálně-performační dobou 70. let zajišťuje např. Jiří Kovanda, o jehož trvalém nadgeneračním působení a vnitřním spojení s nejmladší generací až dodnes není pochyb.

Spojujícím jednoslovným mýtem této doby jako integrální součásti celé postmoderny zejména v zemích ex-socialistického bloku byla „identita“. Měla podobu návratu k velmi osobnímu, vnitřnímu, ale nikterak transcendentálnímu zaostření, občas byla únikem či přeorientováním do alternativních světů a mytologií. Skutečně místní variantou znovuvědomování vlastní identity, zpřítomňování jejich potlačených nebo vymazaných součástí byla hra s národními identifikačními symboly a s relikty velkých příběhů. Boj s všeobecnou amnézií měl pochopitelně i politický rozměr, který byl však diskrétně potlačen do pozadí, protože být politickým se vzhledem k mocenské struktuře a její ideologii neslušelo. K postmoderní mentalitě těchto umělců patřilo, že mýty ztracené národní historie vystupovaly bez absolutnosti velkých pravd a morálního nároku (především Jiří David, Michal Gabriel,

by several groups and individuals that could hardly be reconciled with one another. In reality, it also occurred across the generations. Jiří Kovanda, for example, constituted a link with the conceptual-performance period of the seventies, yet to this day there can be no doubt about his lasting impact across the generations and his inner connection with the youngest generation.

‘Identity’ was a unifying ‘one-word myth’ of that period, an integral part of postmodernism as a whole, in particular in the countries of the former socialist block. It took the form of a return to a very personal, inner, but not transcendent, focus. Sometimes it was an escape or a re-orientation towards alternative worlds and mythologies. A truly local version of the rediscovery of identity, the recovery of its suppressed or erased parts, was the play with symbols of national identification and with the relics of great stories. The battle with the general amnesia also had a political dimension, understandably, but this was discreetly pushed into the background because it was not appropriate to be political, given the power structure and its ideology. It was characteristic of the post-modern mentality of these artists that the myths of the lost national history were presented without absolutist claims to great truths or morality (first and foremost, Jiří David, Michal Gabriel, Tomáš Císařovský and Stanislav Diviš). The fragmentary quality of the myths was accepted, the idea that they would never be whole again. The possibility of recreating them in the peculiar fragmentary language of the new painting and sculpture, while abandoning the original central meaning of their narration, was welcomed. In 1988, Jiří David’s programme of ‘social paleness’ constituted an original ‘one-word myth’, with its clever observation that contact with the situation was mediated by language, which meant the re-conceptualisation of art. The majority society took a strong stance against the return to language, to the concept and the game of representative symbols, in which, allegedly, the ‘kingdom of meaning and sense had disappeared’. Society perceived them as a hopeless shattering of its absolute metaphors, which, it was convinced, spoke in the name of truth. It could not be reconciled with the view that what was intended for imitation and further adaptation was real and truthful.

In 1989, right after the Stubborn (*Tvrdohlaví*) Group, the Monday (*Pondělí*) Group was founded (Milena Dopitová, Pavel Humhal, Petr Lysáček, Michal Nesázal, Petr Písařík, Petr Zubek). This group involved a succession of generations as well as media. It was a very important step in development, without which the nineties in the

Tomáš Císařovský a Stanislav Diviš). Přijata byla jejich torzálnost, smíření, že jejich totalita je už definitivně nedosažitelná a radostné poznání, že je možné je znovu stvořit, zkonstruovat ve zvláštním fragmentovaném jazyce nové malby či plastiky a dokonce přitom rezignovat na původní ústřední smysl jejich vyprávění. Originálním jednoslovným mýtem je v roce 1988 program „sociální vybledlosti“ Jiřího Davida s chytrou úvahou, že styk se situací se děje prostřednictvím jazyka, což znamená znovu konceptualizaci umění. Proti obratu k jazyku, ke konceptu a hře zástupných symbolů, v nichž údajně „zmizela říše významu a smyslu“, se většinová společnost ostře vymezovala. Vnímala je většinou jako beznadějně otrěsení svých absolutních metafor, o nichž byla přesvědčena, že promlouvají ve jménu pravdy. Nemohla se smířit s názorem, že reálné a pravdivé je to, co je určeno k imitaci a dalšímu zpracování.

V roce 1989, těsně po Tvrdohlavých, byla založena skupina Pondělí (Milena Dopitová, Pavel Humhal, Petr Lysáček, Michal Nesázal, Petr Písařík, Petr Zubek), která je skutečně generačním vystředáním a současně změnou média. Byl to velmi důležitý vývojový krok, bez kterého si 90. léta u nás sotva můžeme představit. Pondělí bez problému pokládala za své předchůdce umělce postmoderní, nové malby (je příznačné, že tradiční malba byla ještě převládajícím médiem starší generace), ale jejich estetiku už nemohla přijmout. Proti mýtickým příběhům na velkých obrazech a proti útrapám s identitou postavila jakýsi pseudo-zenový pokyn „nezanedbávej maličkosti a povinných cvičení“. To byl jejich mýtus jedné instrukce, méně programově vypjatý, nekonfrontační, s poloironickou moralitou – snahou vychovat člověka, aby byl pozorný ke každodenní zkušenosti, která modeluje náš vztah k realitě a vede nás k jejímu přijetí. Tedy obrat od monumentálního mýtu identity dovnitř, k vlastnímu kontextu a jeho obyčejnosti bez jakékoli psychologizace a efektu. Jejich „jednoslovný“ mýtus pokládal za důležitou cestu k realitě drobné výzkumy v sociální oblasti. Sloužily jako terapeutické pomůcky a vyhýbaly se umělecké profesionalitě i jakékoli výjimečnosti výrazových prostředků a materiálů. Tato poetika obyčejnosti a civilnosti akcentuje efemérnost uměleckého díla, jeho závislost na kontextu a nad formální dokonalost klade morální a sociální kvality. U pondělníků se postmoderní malba proměnila v konceptuální instalace, objekty a jazykové rešerše, nutící diváka, aby je četl přímo, nemetaforicky.

Czech Republic would be unthinkable. Monday regarded the artists of the post-modern, new painting as its predecessors, but it did not accept their aesthetic. (It is symptomatic that traditional painting was still the predominant medium of the older generation.) Against the mythical stories on large paintings and the suffering over identity, it pronounced a sort of pseudo-Zen warning: ‘do not neglect trifles or obligatory exercises’. This was their myth of one instruction, less dogmatic, non-confrontational, with a half-ironical morality – the attempt to educate the individual to observe everyday experiences that modelled his relationship to reality and led him to accept it. That is, a turn from the monumental myth of identity inward, to the personal ordinary myth, with no psychologising or showiness. Its ‘one-word’ myth considered minute investigation of the social sphere to be an important path to reality. This investigation was like a therapeutic tool and avoided artistic professionalism and all unusual means of expression or materials. This poetics of the ordinary accentuated the ephemeral quality of the artwork, its dependence on context. It raised moral and social qualities above formal perfection. With the members of Monday, post-modern painting was transformed into conceptual installations, objects and explorations of language, which compelled the viewer to read them literally, rather than metaphorically.

Today, Monday is virtually forgotten, but its conceptual and performance work was quietly soaked up by the next generation – the third since the eighties – that established itself in the late nineties. It freed itself from the need to evaluate reality and one of its one-word metaphorical orientation words was ‘post-production’, the contemporary expression for the former post-modern ‘eclecticism’. Once again, a quieter, ephemeral art is reflected against the colourful background of the various post-production techniques, applied in ambitious and striking works. We sought it out at a few exhibitions at the end of the nineties and tried to give it a somewhat longer motto, rather than a ‘one-word myth’, in the introductory text for the exhibition Perplex at the Prague Špála Gallery:

‘It is not absolutely necessary to communicate in a feverish hyper-strategic game; it is not absolutely necessary to find a programme of consolation in universal plurality, in which everything is levelled and neutralised to the point of total indifference. The question is whether another form of communication is possible, an aesthetic-elsewhere, a lightening in the overheated circuit. In a situation in which the relevant politics have vanished, it is not possible to be-

René Rohan, Kapesní odpočívadlo / Pocket Rest Area, 1996
kombinovaná technika / mixed media

Lenka Klodová, Západ slunce do špenátu / Sunset into the Spinach, 1994
kombinovaná technika / mixed media

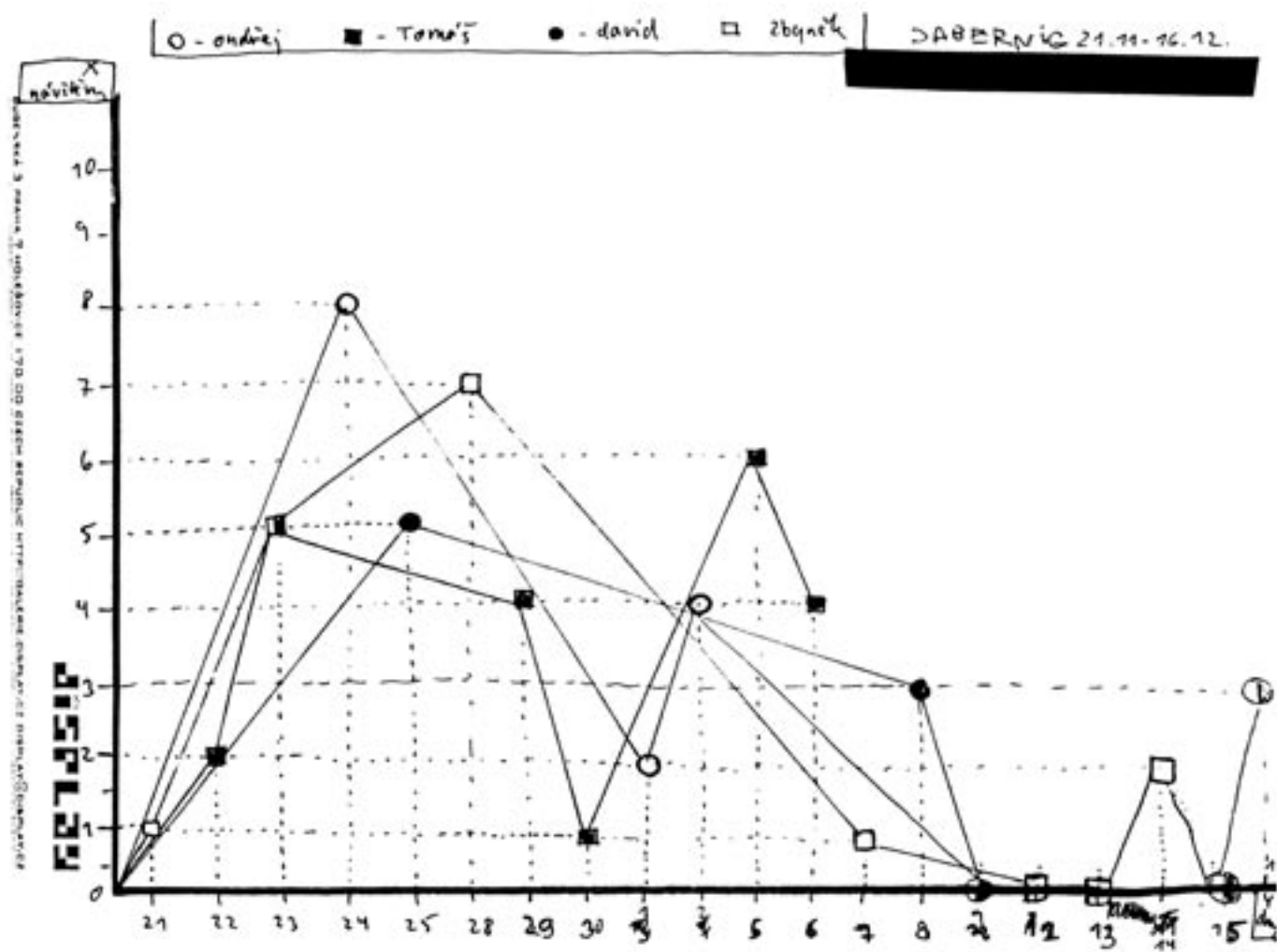
Pondělí je dnes sice postiženo zapomenutím, ale jeho konceptuální a performační praxe se tiše vstřebala do práce další, od 80. let již třetí generace – generace, která se prosazuje od druhé poloviny 90. let. Osvobodila se od potřeby zaujímat hodnotící postoje k realitě a jedním z jednoslovných metaforický orientujících slov pro ni by jistě byla „postprodukce“, současný výraz pro někdejší postmoderní „eklektismus“. Na pestrém pozadí různých postprodukčních praktik, které mají své velkorysé a efektní realizace se opět odráží tišší efemérní umění. Snažili jsme se ho na několika výstavách konce 90. let vyhledat a dodat mu místo jednoslovného mýtu poněkud delší motto v úvodním textu pro výstavu Perplex v pražské Špálově galerii:

„Není bezpodmínečně nutné komunikovat v horečnaté hyperstrategické hře, není bezpodmínečně nutné dělat si program útěchy z všeobecné plurality, v níž se všechno srovná a neutralizuje k úplné lhostejnosti. Otázka je, jestli je možná ještě jiná forma komunikace, estetika-jinde, ulehčení v přehřátém oběhu. V situaci, kdy se ztratila relevantní politika, není možné uvěřit ve velké programy, ale snad je ještě možné pracovat s minimálním intervalem, s nereprezentativností obyčejných věcí, s jejich návratem do oběhu bez křeče, i když třeba na hranici únosnosti a na hranici viditelnosti. Někteří umělci věří, že obyčejný objekt nás může zastavit svou neproniknutelností, nemetaforickým mlčením, absurditou svého určení a fungování nechce skoro nic, neatakují a nesvádí obscénností ani hyperestetickou velkých gest. Chybí mu urychlovač a nedá se jednoduše směřit.“

Společnou otázkou je, jak si zachovat kritičnost v postprodukční hyperaktivitě, kde je dnes sociální a politická funkce umění. A hlavně jak se ubránit zapomenutí a vyrovnat se s odloženými problémy.

lieve in great programmes, but it may still be possible to work with a minimal interval, with the non-representative character of ordinary things, with their return to the circuit without a cramp, even if on the edge of tolerability and on the edge of visibility. Some artists believe that an ordinary object can catch our attention with its inscrutability, its non-metaphorical silence, the absurdity of its purpose and function. It wants almost nothing, it does not attack or seduce with obscenity or hyper-aesthetic grand gestures. It lacks an accelerator and cannot be easily converted.'

Related questions are: how does one maintain a critical stance in the post-production hyperactivity, where the social and political functions of art are today? And above all, how does one stop the forgetting and deal with issues that have been set aside?

Graf návštěvnosti výstavy Josefa Daberinga Wiola/Jogging / Graph of visit rate for Josef Dabering exhibition Wiola/Jogging
 Galerie Display, 21. 11. – 16. 12. 2001 / Gallery Display, 11/21 – 12/16/2001

Výstavní provoz na české umělecké scéně v 90. letech 20. století / Exhibitions on the Czech Art Scene in the 1990s

Eva Krátká, David Kulhánek, Dagmar Svatošová

Následující výběr výstav a důležitých mezníků v českém umění 90. let byl realizován s přihlédnutím k výstavnímu projektu *Insiders* a jeho zaměření na mladou scénu. Přednostně byla zahrnuta data, která dokumentují nástup nejmladší generace umělců, dnes čerstvých třicátníků. Je proto vhodné na úvod stručně načrtnout „mapu“ uměleckého provozu 90. let jako celku. V následujících odstavcích jsou tedy v heslovitých bodech koncentrovány informace ilustrující širší rámec provozu českého umění v 90. letech 20. století.

Pozice současného umění v České republice se v roce 1989 proměnila analogicky ke změnám v celospolečenském měřítku. Odstranění cenzury na všech úrovních umožnilo po dlouhých letech svobodnou prezentaci umění – „vystavit“ přestalo být otázkou složitých povolení či konspirace. Očekávalo se, že po reorganizaci a personálních obměnách dojde k vytvoření nové sítě veřejných institucí (státních či městských galerií) a k zakládání soukromých galerií. Struktura obvyklá pro umělecký a galerijní provoz v západních zemích však vznikala jen velmi těžce. Současné umění dodnes jen stěží vydobývá širší odezvu ve společnosti a v médiích. Kořeny této reality samozřejmě sahají hlouběji do minulosti. První dekáda po pádu komunismu je v tomto ohledu, z odstupu několika let, už její součástí.

V programu státních institucí našlo současné české umění v 90. letech místo zejména v Galerii hlavního města Prahy, jejíž kurátoři Olga Malá a Karel Srp realizovali sérii monografických výstav umělců nastupujících generací na Staroměstské radnici, založili tradici, byť přerušovanou, bienále mladých a v roce 1998 dali dohromady dočasnou instalaci současného českého umění v domě U Zlatého prstenu, která podávala konzistentní obraz aktuální situace. Národní galerie v Praze umožňovala výstavy mladších autorů řidčeji a idea Laboratoře současných tendencí se zrodila až v samém závěru desetiletí. Dá se konstatovat, že obě velké pražské instituce ve vztahu k aktuální tvorbě vykazují dnes oproti 90. letům 20. století setrvalejší stagnaci. Dům umění města Brna byl a dodnes je jedinou srovnatelnou mimopražskou institucí. V 90. letech však současnému umění až na výjimky nebylo v programu věnováno příliš místa – projekt Galerie G99 vznikl až na konci sledovaného období.

Sorosovo centrum současného umění realizovalo formou výročních výstav důležité projekty, které načrtly dobově relevantní a živá témata. Byla to zejména výstava *Orbis Fictus*, která poprvé

The following selection of exhibitions and important milestones in Czech art of the 1990s was drawn up with a view to the exhibition project *Insiders* and its focus on the young art scene. Priority was given to data documenting the rise of the youngest generation of artists, those who have just turned thirty today. By way of introduction, therefore, it seems appropriate to outline a 'map' of artistic events of the 1990s as a whole. The following paragraphs present in point form information that illustrates the broader framework of Czech artistic events in the 1990s.

The position of contemporary art in the Czech Republic changed in 1989 in accordance with the changes in society as a whole. With the removal of censorship on all levels, it was once again possible to present art freely for the first time in many years. Exhibitions ceased to be a question of complex permits or conspiracy. It was expected that after reorganisation and personnel changes, a new network of public institutions (state and municipal galleries) and private galleries would be founded. But the usual structure of artistic and gallery events in Western countries developed here only slowly. To this day, contemporary art rarely generates much of a response from society or the media. The roots of this situation, of course, reach deep into the past. In hindsight, the first decade after the fall of communism was, in this respect, only a continuation of this phenomenon.

In the state institutions in the 1990s, contemporary Czech art found a place in the Prague City Gallery in particular. The curators there, Olga Malá and Karel Srp, organised a series of monographic exhibitions of artists of the ascending generations at the Old Town Hall. They founded the tradition, albeit interrupted, of youth biennales. In 1998 they put together a temporary installation of contemporary Czech art at the House of the Golden Ring, which offered a consistent picture of the contemporary situation. The National Gallery in Prague held fewer exhibitions of young artists and the idea for the Laboratory of Contemporary Trends dated from the very close of the decade. One could say that both large Prague institutions have proven even more stagnant today in their approach to contemporary work than they were in the 1990s. The Brno House of Art was and still is the only comparable institution outside of Prague. In the 1990s, however, contemporary art was not given much room in the programme, with few exceptions. The project Gallery G99 was developed at the end of the period in question.

The Soros Centre for Contemporary Art organised important projects, in the form of annual exhibitions, which sketched out top-

u nás uvedla do souvislostí umění a vyvíjející se svět nových technologií, a *Umělecké dílo ve veřejném prostoru*, jež aktualizovala sociální dimenzi umění. Činnost Nadace a Centra pro současné umění významně podporovala jednotlivé umělecké projekty. Galerie Jelení, která vznikla v roce 1999 pak přinesla zásadní vzpruhu pro generaci nejmladších umělců.

Jedním z důležitých pilířů galerijní scény byla pražská Galerie MXM, která byla pilotním projektem komerční galerie zastupující a vystavující české umělce několika generací. Galerie Jiří Švestka od roku 1995 reprezentuje v českém prostředí neméně soliterní typickou soukromou galerii, orientovanou na trh s uměním. Z dalších pražských komerčních galerií, které v daném období aktivně ovlivnily uměleckou scénu je třeba jmenovat Galeriei Behémót, Galeriei JNJ nebo Galeriei Pecka.

Mimo Prahy a Brna vznikla menší centra dění v oblasti současného umění s určitou infrastrukturou v Ostravě a v Ústí nad Labem. V Brně, kde stále funguje originální soukromý projekt Galerie Na bidýlku, působila Galerie mladých U dobrého pastýře a Galerie Druhá modrá, z novějších prostorů pak Galerie G99, která je součástí Domu umění a nezisková galerie Eskort. Ostravská scéna byla produktem místní umělecké komunity, sdružené okolo výstavního programu kavárny U Černého pavouka a Galerie 761. Důležitou roli zde sehrál také opakovaně pořádaný festival akčního umění *Malamut*. Současné umění se vystavovalo i na dalších místech, např. v Galeriei Sokolská 26 a v Galeriei Fiducia. V Ústí nad Labem působila kontinuálně Galerie Emila Filly, kde vystavovala i řada umělců ze zahraničí. Z regionálních galerií vykazuje od počátku 90. let trvalou aktivitu Galerie Klatovy – Klenová, na konci dekády vzniká stabilní program v Domě umění v Českých Budějovicích. V roce 1997 také proběhl první ročník ojedinělého projektu Zlínského salónu mladých.

V 90. letech byly pro výstavy současného umění poměrně stabilně využívány některé prostory spravované Unii výtvarných umělců v Praze, zejména Galerie V. Špály, výstavní síň Mánes a Nová síň. Byly v nich realizovány kurátorské výstavní projekty i samostatné výstavy současných českých umělců. Bohužel, ani jeden z těchto prostorů se nepodařilo transformovat v autonomní instituci (nejdéle vytrval program Galerie V. Špály), a v dnešní době kvůli nekvolitnímu programu zcela zmizely z horizontu současného umění.

Nejživější projektem alternativního kulturního centra na české scéně se stal Universal NoD sídlící v experimentálním pro-

tical themes of the period. One thinks, in particular, of *Orbis Fictus*, which was the first in the Czech Republic to put art in the context of the developing world of new technologies, and *Artwork in the Public Space*, which treated the social dimension of art. The activity of the Foundation and Centre for Contemporary Art gave major support to various art projects. The Gallery Jelení, founded in 1999, gave an important boost to the youngest generation of artists.

One of the most important pillars of the gallery scene was the Prague Gallery MXM, which was a pilot project of a commercial gallery representing and exhibiting several generations of Czech artists. From 1995 on, the Jiří Švestka Gallery constituted a similarly singular, on the Czech scene, private gallery, oriented towards the art market. Other Prague commercial galleries that actively influenced the art scene in the given period include the Gallery Behémót, the Gallery JNJ and the Gallery Pecka.

Aside from Prague and Brno, other smaller centres of contemporary art with a certain degree of infrastructure appeared in Ostrava and Ústí nad Labem. In Brno, where the original private project Galerie Na bidýlku continues to function, there was also the Gallery mladých U dobrého pastýře and the Galerie Druhá modrá. The more recent spaces there include Gallery G99, which is part of the House of Art and the non-profit Gallery Eskort. The Ostrava scene was the product of the local artistic community, gathered around the exhibition programme of the café U Černého pavouka and Gallery 761. The recurrent action-art festival also played an important role there. Contemporary art was also exhibited at other locations; for example, the Gallery Sokolská 26 and the Fiducia Gallery. In Ústí nad Labem, the Emil Filla Gallery functioned continuously, showing, in addition, a number of artists from abroad. Of the regional galleries, the Klatovy – Klenová Gallery has been consistently active since the beginning of the 1990s; at the end of the decade, a stable programme was established at the House of Art in České Budějovice. In 1997, the first year of the unique project, the Zlín Youth Salon, was held.

In the 1990s, a few spaces managed by the Union of Fine Artists in Prague were regularly used for exhibitions of contemporary art, in particular the V. Špála Gallery, the Mánes exhibition hall and the New Hall. They presented curated exhibition projects and independent exhibitions of contemporary Czech artists. Unfortunately, none of these spaces was able to transform itself into an autonomous institution. (The programme of the V. Špála Gallery lasted the

storu Roxy v Praze. K dalším prostorům, kde se podařilo udržet konjunkturu programu, patřila např. galerie Aktualität des Schönen v Liberci, pražský ateliér Noon a dále negalerijní prostory v prázdných objektech, jako např. ve Štencově domě, v Bořivojově ulici 26, v bývalém klubu Bunkr, v Richtrově vile a hlavně na Václavském náměstí 13–15, v zadním traktu budovy, kde se i dnes nacházejí ateliéry současných umělců. Mezi alternativními akcemi patří důležité místo sériím festivalů akčního umění, které probíhaly nejdříve v Ostravě a později i v Praze a Brně, vyvrcholily projektem s mezinárodní účastí Pražský parní válec 2000. Z dalších nezávislých akcí je třeba v tomto přehledu zmínit výstavu 99 CZ, která byla největší výstavou v mimogalerijních prostorách u nás a svým retrospektivním zaměřením na české konceptuální umění 90. let může být považována za jakýsi mezník.

longest.) At present, due to substandard programmes, they have vanished altogether from the horizon of contemporary art.

The Universal NoD, located in the Roxy experimental space in Prague, became the liveliest alternative cultural centre on the Czech scene. Other spaces that had successful programmes included the Gallery Aktualität des Schönen in Liberec, the Prague studio Noon and non-gallery spaces in empty buildings, such as the Štenc house, on Bořivojova Street no. 26, the former club Bunkr, the Richter Villa and the back wing of the building at no. 13–15 Wenceslas Square, where contemporary artists have studios to this day. As for alternative actions, the series of action-art festivals were important. They were held first in Ostrava and later in Prague and Brno, culminating in the Prague Steamroller 2000 project, with participants from abroad. Of the other independent actions, one should mention the 99 CZ exhibition. It was the largest exhibition in non-gallery spaces in the Czech Republic; with its retrospective focus on Czech conceptual art of the 1990s, it can be seen as a milestone.

1990

- > Na začátku 90. let sehrály důležitou překlenovací roli starší výstavní síně a malé galerie působící už v průběhu 80. let. V Praze to byly především **Galerie V. Špály** (1959–2002), výstavní síně **Mánes** (do 2001) a **Nová síň** (do 1994), **Ústav makromolekulární chemie AV ČR** (od 1972), z mladších **Galerie Opatov** (1984–1992). V Brně pak **Galerie mladých** (od 1968) a soukromý projekt **Galerie Na bidýlku** (od 1986), kterou dodnes provozuje Karel Tutsch.
- > **TT klub výtvarných umělců a teoretiků Brno** (členská organizace Unie výtvarných umělců ČR) vznikl na konci roku 1989, oficiálně byl jako občanské sdružení zaregistrován v lednu 1990, sdružuje především autory brněnského okruhu.
- > 27. 5. 1990 založena **Cena Jindřicha Chalupeckého** pro mladé české výtvarné umělce do 35 let. Cenu za rok 1990 v listopadu získal Vladimíra Kokolia.
- > **Medhermeneutika + Pondělí**, Galerie U Řečických, Praha. Kurátorka Milena Slavická. Výstava skupiny **Pondělí**, založené v roce 1989, jejímiž členy byli Milena Dopitová, Pavel Humhal, Petr Lysáček, Michal Nesázal, Petr Písařík a Petr Zubek, a ruské skupiny **Medhermeneutika**.
- > V prostorách bývalé barokní sýpky mezi obcemi Osová Bitýška a Vlkov u Brna zahájila v červnu 1990 činnost **Galerie Sýpka** výstavou **TT klubu Sýpka 7/90**. Provozovatelé Irena a Jan Velkovi.
- > Primátor hl. m. Prahy Jaroslav Kořán nabídl alternativní kultuře desítky prázdných prostor (např. R. C. Bunkr, Rock Café, Roxy).
- > **Stud-Art 90**, prostory pod bývalým Stalinovým pomníkem, Praha. Přehlídka mladého českého umění podpořená Linhartovou nadací, k níž byli přizváni posluchači pražských uměleckých škol, byla první akcí, které probíhaly v tomto prostoru v letech 1990–1992.

1991

- > V suterénu domu **Čs. spisovatele** v Praze v roce 1991 krátce fungovala nekomerční **Galerie Pi-Pi-Art** (Prague Project for the Art) pod patronací Unie výtvarných umělců. K prvním projektům patří výstava **Nová intimita** (kurátorka Milena Slavická). Jiří David, Jiří Kovanda, Pavel Pepperstein, Viktor Pivovarov, Václav Stratil, Antonín Střížek a studenti AVU: Milena Dopitová, Pavel Humhal, Petr Lysáček, Michal Nesázal, Petr Písařík, Petr Zubek (Skupina Pondělí)

1990

- > At the beginning of the 1990s, older exhibition halls and small galleries operative in the 1980s played an important bridging role. In Prague, these were, first and foremost, the **V. Špála Gallery** (1959–2002), the exhibition hall **Mánes** (until 2001) and the **New Hall** (until 1994), **The Institute of Macromolecular Chemistry, Academy of Sciences, Czechoslovak Republic** (from 1972), and of the more recent **Gallery Opatov** (1984–1992). In Brno, the **Gallery of Youth** (1968) and the private project **Gallery Na bidýlku** (from 1986), which is run to this day by Karel Tutsch.
- > **TT club of fine artists and theorists Brno** (a member organisation of the Union of Fine Artists, CR) was founded at the end of 1989. It was officially registered as a civic association in January 1990. It is made up mainly of artists from the Brno circle.
- > 27. 5. 1990 the founding of the **Jindřich Chalupský Prize** for Czech artists younger than 35. The prize for 1990 was awarded to Vladimíra Kokolia in November.
- > **Medhermeneutika + Monday**, Gallery U Řečických, Prague. Curator Milena Slavická. Exhibition of the group **Monday** (Pondělí), founded in 1989, and the Russian group **Medhermeneutika**. The members of Monday were Milena Dopitová, Pavel Humhal, Petr Lysáček, Michal Nesázal, Petr Písařík and Petr Zubek.
- > **Gallery Sýpka** opened in June 1990 with an exhibition of the TT club, **Granary 7/90**, in the spaces of a former Baroque granary between the towns of Osová Bitýška and Vlkov u Brna. Run by Irena and Jan Velka.
- > The Mayor of Prague Jaroslav Kořán offered dozens of empty spaces for alternative culture (e.g. R. C. Bunkr, Rock Café, Roxy).
- > **Stud-Art 90**, the rooms under the former Stalin monument, Prague. The exhibition of young Czech art, supported by the Linhartova Foundation, was the first of a number of events to be held in these rooms from 1990–1992. Students at Prague art schools were invited to participate in the show.

1991

- > The basement of the **Czechoslovak Writer** building in Prague housed for a short time in 1991 the non-commercial **Gallery Pi-Pi-Art** (Prague Project for the Arts), under the patronage of the Union of Fine Artists. One of its first projects was the exhibition **New Intimacy** (curator Milena Slavická).

Dále zde proběhla výstava *17 let tajné organizace B.K.S. – artefakty, uniformy, zbraně, dokumenty* a svou činnost galerie ukončila výstavou Michala Nesázala – *Česká duše*.

- > 30. 5. 1991 zahájila činnost **Galerie Behémót** (1991–2003, E. Krásnohorské 6, Praha 1; provozovatel Karel Babíček). Vystavovali zde např. Václav Stratil, Vladimír Kokolia, Margita Titlová-Ylovsky, Vladimír Merta, Adriena Šimotová, Karel Nepraš, Veronika Bromová, Kateřina Vincourová, Jiří Příhoda, Roman Franta a další.
- > V roce 1991 začal vycházet čtvrtletník *Výtvarné umění*, navazující na časopis *Výtvarná kultura*. Šéfredaktorkou byla Milena Slavická. Poslední číslo vyšlo v roce 1997.
- > 19. 6. 1991 byla otevřena **Galerie MXM** (1991–2002, Nosticova 6, Praha 1; provozovatel Tomáš Procházka, od 1992 Jan Černý), která prezentovala přední současné české umělce 80. a 90. let i postmoderní kontext současného světového umění. Mezi hlavní umělce galerie patřili ze starších Karel Malich, Stanislav Kolíbal a Zorka Ságlová, z mladších pak především generace Tvrdohlavých, skupina Pondělí, Jiří Surůvka, Petr Lysáček aj. Svou činnost definitivně ukončila v srpnu roku 2002.
- > V Brně otevřena první soukromá galerie, **Galerie Aspekt** (Údolní 13).
- > Cenu J. Chaluppeckého za rok 1991 získal František Skála jr.
- > Úzká skupina příznivců měla možnost se v letech 1991–1993 seznámat s uměleckými projekty („apartment art“) v soukromém bytě v **Krakovské** ulici (Kraťovská 3, Praha 1), kde bylo uskutečněno 13 výstav současného, především rakouského umění (Peter Weibel, Jörg Schlick aj.).

1992

- > Symposium *Hermit I.*, prostory bývalého kláštera v Plasech v západních Čechách. První ze čtyř stejnojmenných letních setkání umělců. Vzniklo zde centrum pro meta-media spolu s archivem a knihovnou a pravidelně se zde pořádaly experimentální rezidenční programy. Hlavním organizátorem byl Miloš Vojtěchovský.
- > V rámci brněnské **Galerie mladých**, (Radnická 4, Brno), která vznikla na přelomu 60. a 70. let v historické budově Staré radnice, byla v srpnu zprovozněna **Galerie U Dobrého pastýře**. Koncepce výstav zahrnovala širokou škálu tvůrčích názorů (vystavovali zde např. Lukáš Jasanský & Martin Polák, Milan Mikuláščík, Petr Lysáček, Kamera skura, Milan Salák a další).

Jiří David, Jiří Kovanda, Pavel Pepperstein, Viktor Pivovarov, Václav Stratil, Antonín Střížek and the students of the Academy of Fine Arts (AVU): Milena Dopitová, Pavel Humhal, Petr Lysáček, Michal Nesázal, Petr Písařík, Petr Zubek (Monday Group)

It also held the exhibition *17 years of the secret organisation B.K.S. – artefacts, uniforms, weapons, documents*. The gallery closed down with the Michal Nesázal exhibition – *The Czech Spirit*.

- > 30. 5. 1991 the **Gallery Behémót** opened (1991–2003, E. Krásnohorské 6, Prague 1; run by Karel Babíček). Among those who exhibited here were: Václav Stratil, Vladimír Kokolia, Margita Titlová-Ylovsky, Vladimír Merta, Adriena Šimotová, Karel Nepraš, Veronika Bromová, Kateřina Vincourová, Jiří Příhoda, Roman Franta and others.
- > In 1991 the quarterly *Výtvarné umění* (Visual Arts) began to appear. It followed on from the journal *Výtvarná kultura* (Visual Culture). The editor-in-chief was Milena Slavická. The last issue was published in 1997.
- > 19. 6. 1991 **Gallery MXM** was opened (1991–2002, Nosticova 6, Prague 1; run by Tomáš Procházka, from 1992 Jan Černý). It presented the foremost contemporary Czech artists of the 1980s and 1990s and the post-modern context of contemporary international art. Among the main artists of the gallery were, from the older generation, Karel Malich, Stanislav Kolíbal and Zorka Ságlová; artists from the younger generation included the Stubborn (Tvrdohlaví), the Monday Group, Jiří Surůvka, Petr Lysáček and others. It closed for good in August 2002.
- > The first private gallery was opened in Brno, **Gallery Aspekt** (Údolní 13).
- > The J. Chaluppecký Prize for 1991 was won by František Skála jr.
- > In 1991–1993 a small group of supporters had a chance to see art projects ('apartment art') in a private apartment on **Kraťovská** Street (Kraťovská 3, Prague 1). Thirteen exhibitions of contemporary, mainly Austrian, art were held there (Peter Weibel, Jörg Schlick and others).

1992

- > Symposium *Hermit I*, the spaces of the former monastery in Plasy in West Bohemia. The first of four summer art encounters, all

> *Mezi Ezopem a Mauglím*, Galerie V. Špály, Praha, 4. 6. – 21. 6. 1992. Kurátorka Milena Slavická. Výstava mladých umělců uspořádána u příležitosti kongresu AICA ve Vídni, jehož ústřední téma bylo „Centrum a periférie“.

Jiří David, Milena Dopitová, Pavel Humhal, Petr Lysáček, Martin Mainer, Tomáš Mašín, Jan Merta, Vladimír Merta, Michal Nesázal, Petr Nikl, Petr Písařík, Viktor Pivovarov, František Skála, Vladimír Skrepl, Václav Stratil, Margita Titlová-Ylovsky, Filip Turek, Kateřina Vincourová

> V září 1992 zahájila činnost **Galerie Caesar** v budově radnice na Horním náměstí v Olomouci. Vystavovali zde např. Karel Malich, Věra Janoušková, Václav Stratil, Jan Merta, Daniel Balabán, Kateřina Vincourová, Vilém Kabzan, Michal Pěchouček, Milena Olivová a další.

> *Ženské domovy*, PKC Ženské domovy, (Stroupežnického 1, Praha 5), 1992. Výstava spoluorganizována Galeríí Opatov. Prostor Pražského kulturního centra v Ženských domovech ukončil svou činnost zhruba po ročním působení.

Veronika Bromová, Irena Jůzová, Elen Řádová, Štěpánka Šimlová, Kateřina Vincourová, Beatrix Weis

> *Sirup, Junge Kunst aus der Tschechoslowakei*, Pasinger Fabrik, Mnichov, Německo, 1992. Kurátoři Jana a Jiří Ševčíkovi.

Milena Dopitová, Pavel Humhal, Petr Lysáček, Michal Nesázal, Petr Písařík, Filip Turek, Jiří Kovanda, Július Koller, Peter Rónai

> Na podzim 1992 vzniklo **Sorosovo centrum současného umění** (SCSU), založené Open Society Institute N.Y. pod patronací George Sorose.

> Cenu J. Chalupského za rok 1992 získal Michal Nesázal.

1993

> Linhartova nadace otevřela **Experimentální prostor Roxy** v bývalém kině Roxy v Dlouhé ulici 33, Praha 1. (V letech 1993–1998 probíhala za provozu průběžná rekonstrukce.)

> V roce 1993 zahájila činnost **Window Gallery** Britské rady v Praze (do 2003). Hlavní kurátorka Andrée Cooke. Mezi vystavujícími byli např. Lukáš Jasanský & Martin Polák, Jiří David, Christine Borland, Liam Gillick a další.

> *Zweiter Ausgang / Second Exit*, Ludwig Forum für internationale Kunst, Cáchy, Německo, 1993. Kurátoři Jana a Jiří Ševčíkovi
Tomáš Císařovský, Jiří David, Milena Dopitová, Tomáš Hlavina, Pavel Humhal, Milan Knížák, Vladimír Kokolia, Július Koller, Jiří

with the same name. A centre for meta-media was established there, as well as an archive and library. Experimental residential programmes were regularly held there. The main organiser was Miloš Vojtěchovský.

> As part of the Brno **Gallery of Youth** (Radnická 4, Brno), established at the turn of the 1960s and 1970s in the historic building of the Old Town Hall, the **Gallery U Dobrého pastýře** was opened in August. The exhibitions represented a wide range of creative approaches (exhibiting artists included Lukáš Jasanský & Martin Polák, Milan Mikuláščík, Petr Lysáček, Kamera skura, Milan Salák and others).

> *Between Esop and Maugli*, V. Špála Gallery, Prague, 4. 6. – 21. 6. 1992. Curator Milena Slavická. An exhibition of young artists held on the occasion of the AICA congress in Vienna, the central theme of which was 'Centre and periphery'.

Jiří David, Milena Dopitová, Pavel Humhal, Petr Lysáček, Martin Mainer, Tomáš Mašín, Jan Merta, Vladimír Merta, Michal Nesázal, Petr Nikl, Petr Písařík, Viktor Pivovarov, František Skála, Vladimír Skrepl, Václav Stratil, Margita Titlová-Ylovsky, Filip Turek, Kateřina Vincourová

> In September 1992 the **Gallery Caesar** opened in the town hall in Horní Square in Olomouc. Artists who exhibited there included Karel Malich, Věra Janoušková, Václav Stratil, Jan Merta, Daniel Balabán, Kateřina Vincourová, Vilém Kabzan, Michal Pěchouček, Milena Olivová and others.

> *Women's Hostel*, PCC Women's Hostel, (Stroupežnického 1, Prague 5), 1992. The exhibition was organised in co-operation with the Gallery Opatov. The space of the Prague Cultural Centre (PCC) in the Women's Hostel shut down after operating for about a year.

Veronika Bromová, Irena Jůzová, Elen Řádová, Štěpánka Šimlová, Kateřina Vincourová, Beatrix Weis

> *Sirup, Junge Kunst aus der Tschechoslowakei*, Pasinger Fabrik, Munich, Germany, 1992. Curators Jana and Jiří Ševčík.

Milena Dopitová, Pavel Humhal, Petr Lysáček, Michal Nesázal, Petr Písařík, Filip Turek, Jiří Kovanda, Július Koller, Peter Rónai

> In the autumn of 1992 the **Soros Centre for Contemporary Art** (SCCA) was founded by the Open Society Institute N.Y. under the patronage of George Soros.

> The J. Chalupský Prize for 1992 was awarded to Michal Nesázal.

Kovanda, Petr Lysáček, Karel Malich, Petr Písařík, Peter Rónai, Vladimír Skrepl

- > V roce 1993 vznikla Skrytá tvůrčí jednotka, od roku 2000 **Jednotka/Unit**, jejímž zakládajícím členem je Křištof Kintera (<http://www.jednotka.cz>).
- > Na podzim byla otevřena **Galerie JNJ**, (Nerudova 26, Praha 1; provozovatel Jaroslav Nenička), mezi vystavujícími byli např. Vladimír Kokolia, Václav Stratil, Michal Nesázal, Tomáš Smetana, Petr Nikl, Tomáš Císařovský, Jiří Kovanda, Lukáš Jasanský & Martin Polák a další.
- > *Krajina*, GHMP, Dům U kamenného zvonu, Praha, 22. 6. – 29. 8. 1993. Kurátoři Ludvík Hlaváček, Marta Smolíková. Výroční výstava SCSU.
Jiří Černický, Jiří Činčera, Stanislav Diviš, Michal Gabriel, Ivana Hanzlíková, Pavel Hayek, Roman Hudziec, Milan Knížák, Jiří Kočí, Vladimír Kokolia, Pavel Kopřiva, Jiří Kovanda, Petr Kvíčala, Petr Lysáček, Martin Mainer, Arnošt Pacola, Alexandr Pečev, Jiří Petrbok, Jan Pištěk, František Skála, Antonín Střížek, Miloš Šejn, Jiří Šigut, Kateřina Štenclová, Roman Trabura, Jana Žáčková, Petr Župník
- > *Jako ženy*, Nová síň, Praha, 24. 6. – 11. 7. 1993. Kurátor Petr Písařík.
Petr Lysáček, Jiří Příhoda, Viktor Pivovarov, Jiří Petrbok, Michal Nesázal, Jiří David, Petr Nikl, Filip Turek, Vladimír Skrepl, Michal Cihlář, Václav Stratil
- > *Post Security / Aktuelle Kunst aus Prag*, Galerie 5020, Salzburg, Rakousko, 5. 8. – 11. 9. 1993.
Milena Dopitová, Petr Lysáček, Vojtěch Míča, Petr Písařík, Jiří Příhoda, Luděk Radl, Kateřina Vincourová
- > *To, co zbývá*, Štencův dům, (Salvátorská 8, Praha 1), 1. 11. – 30. 11. 1993. Kurátoři Jana a Jiří Ševčíkovi, Vladimír Skrepl. Výstava v prostorách opuštěného domu mapující nejmladší uměleckou generaci.
Tomáš Císařovský, Jiří David, Milena Dopitová, Robert Huja, Pavel Humhal, Lukáš Jasanský, KW, Jiří Kovanda, Denisa Lehocká, Petr Lysáček, Pavel Nádvorník, Petr Nikl, Boris Ondreička, Ivan Píchal, Petr Písařík, Martin Polák, Robert Portel, Milan Salák, Vladimír Skrepl, Jiří Surůvka, Štěpánka Šimlová, Blanka Valchářová
- > *Zastavený čas*, Libeňská synagoga na Palmovce, Praha 8 – Libeň, 16. 11. – 28. 11. 1993. Uspořádala Umělecká společnost Praha,

1993

- > The Linhartova Foundation opened the **Roxy Experimental Space** in the former Roxy cinema on Dlouhá Street 33, Prague 1. (During 1993–1998 there was ongoing reconstruction.)
- > In 1993 the **Window Gallery** opened in the British Council in Prague (until 2003). Main curator Andrée Cooke. Exhibiting artists included Lukáš Jasanský & Martin Polák, Jiří David, Christine Borland, Liam Gillick and others.
- > *Zweiter Ausgang / Second Exit*, Ludwig Forum für internationale Kunst, Aachen, Germany, 1993. Curators Jana and Jiří Ševčík. Tomáš Císařovský, Jiří David, Milena Dopitová, Tomáš Hlavina, Pavel Humhal, Milan Knížák, Vladimír Kokolia, Július Koller, Jiří Kovanda, Petr Lysáček, Karel Malich, Petr Písařík, Peter Rónai, Vladimír Skrepl
- > In 1993 the Hidden Creative Unit was founded, called **Jednotka/Unit** from 2000 on. Křištof Kintera was a founding member (<http://www.jednotka.cz>).
- > In the autumn the **Galerie JNJ** was opened (Nerudova 26, Prague 1; run by Jaroslav Nenička). Exhibiting artists included Vladimír Kokolia, Václav Stratil, Michal Nesázal, Tomáš Smetana, Petr Nikl, Tomáš Císařovský, Jiří Kovanda, Lukáš Jasanský & Martin Polák and others.
- > *Landscape*, Prague City Gallery, House of the Stone Bell, Prague, 22. 6. – 29. 8. 1993. Curators Ludvík Hlaváček, Marta Smolíková. Annual exhibition of the SCCA.
Jiří Černický, Jiří Činčera, Stanislav Diviš, Michal Gabriel, Ivana Hanzlíková, Pavel Hayek, Roman Hudziec, Milan Knížák, Jiří Kočí, Vladimír Kokolia, Pavel Kopřiva, Jiří Kovanda, Petr Kvíčala, Petr Lysáček, Martin Mainer, Arnošt Pacola, Alexandr Pečev, Jiří Petrbok, Jan Pištěk, František Skála, Antonín Střížek, Miloš Šejn, Jiří Šigut, Kateřina Štenclová, Roman Trabura, Jana Žáčková, Petr Župník
- > *Like Women*, New Hall, Prague, 24. 6. – 11. 7. 1993. Curator Petr Písařík.
Petr Lysáček, Jiří Příhoda, Viktor Pivovarov, Jiří Petrbok, Michal Nesázal, Jiří David, Petr Nikl, Filip Turek, Vladimír Skrepl, Michal Cihlář, Václav Stratil
- > *Post Security / Aktuelle Kunst aus Prag*, Gallery 5020, Salzburg, Austria, 5. 8. – 11. 9. 1993.
Milena Dopitová, Petr Lysáček, Vojtěch Míča, Petr Písařík, Jiří Příhoda, Luděk Radl, Kateřina Vincourová

VŠUP, TT klub Brno, Nadace Tvorba, Ateliér Sýpka a Židovská obec v Praze. Synagoga se otevřela výstavním aktivitám.

Hana Babyrádová, Kurt Gebauer, Vladimír Havlík, Dalibor Chatrný, Libor Jaroš, Petr Jochmann, Adéla Matasová, Vratislav K. Novák, Václav Špale

> Cenu J. Chalupceckého za rok 1993 získal Martin Mainer.

1994

> V podzemních prostorech kavárny Velryba byla na jaře otevřena **Galerie Velryba** (Opatovická 24, Praha 1). Dramaturgie výstavního programu se ujal Radek Váňa, vystavovali zde především tvůrci z řad mladší generace (Veronika Bromová, Petr Pastrňák, Petr Malina, Michal Nesázal, Erika Bornová, Pavel Humhal ad.). Od jara 1998 se galerie začala věnovat fotografii a představuje práce studentů FaVU a VŠUP.

> *Ženské domovy / Women's Home*, Štencův dům, Praha, 3. 3. – 24. 3. 1994. Výstava byla pokračováním stejnojmenné výstavy v PKC Ženské domovy v červenci 1992.

Veronika Bromová, Andréé Cooke, Irena Jůzová, Doro Krol, Kristina Lorentzson, Els Opsomer, Markéta Othová, Elen Řádová, Štěpánka Šimlová, Kateřina Vincourová, Beatrix Weis

> V dubnu otevřena soukromá **Galerie Ruce** (1994–1997, V Jirchářích 6, Praha 1; provozovatel Jaroslav Krbůšek), kde se kromě představitelů umění 80. let objevovali někteří umělci z mladších generací (Křištof Kintera, Roman Ondák, Markéta Othová, Denisa Lehocká a další).

> *Týden akčního umění – Malamut. Performance meeting. Ostrava '94*, 19. 9. – 23. 9. 1994. První ročník festivalu akčního umění.

> Cenu J. Chalupceckého za rok 1994 získal Michal Gabriel.

> *Zvon '94. Bienále mladého umění I.*, GHMP, Dům U Kamenného zvonu, Praha, 17. 12. 1994 – 28. 2. 1995. Kurátoři Karel Srp a Olga Malá.

Veronika Bromová, Federico Díaz, Milena Dopitová, Tomáš Hlavina, Pavel Humhal, Markéta Othová, Jiří Příhoda, Petr Svárovský, Kateřina Vincourová

> Od roku 1994 fungovala v severočeském regionu **Galerie Emila Filly** (Dlouhá 13, Ústí nad Labem), výstavní program připravovala Nadace Lidé výtvarnému umění – výtvarné umění lidem (založena 1992).

> Konal se konkurs na využití nekomerčních galerií Unie výtvarných umělců Nové síně a Galerie V. Špály.

> *What Remains*, Štenc House, (Salvátorská 8, Prague 1), 1. 11. – 30. 11. 1993. Curators Jana and Jiří Ševčík, Vladimír Skrepl. An exhibition in the rooms of an abandoned building mapping out the youngest generation of artists.

Tomáš Císařovský, Jiří David, Milena Dopitová, Robert Huja, Pavel Humhal, Lukáš Jasanský, KW, Jiří Kovanda, Denisa Lehocká, Petr Lysáček, Pavel Nádvorník, Petr Nikl, Boris Ondreička, Ivan Píchal, Petr Písařík, Martin Polák, Robert Portel, Milan Salák, Vladimír Skrepl, Jiří Surůvka, Štěpánka Šimlová, Blanka Valchářová

> *Time Stands Still*, Libeň synagoga at Palmovka, Prague 8 – Libeň, 16. 11. – 28. 11. 1993. It was organised by the Prague Artistic Society, the Academy of Arts, Architecture and Design (VŠUP), the TT club Brno, the Tvorba (Artwork) Foundation, the Sýpka Studio and the Jewish Community in Prague. The synagogue was opened for exhibitions.

Hana Babyrádová, Kurt Gebauer, Vladimír Havlík, Dalibor Chatrný, Libor Jaroš, Petr Jochmann, Adéla Matasová, Vratislav K. Novák, Václav Špale

> The J. Chalupcecký Prize for 1993 was awarded to Martin Mainer.

1994

> The **Gallery Velryba** (Opatovická 24, Prague 1) was opened in the spring in the underground rooms of the café Velryba. Radek Váňa advised on the dramaturgy of the exhibition programme. Mainly artists from the younger generation exhibited there (Veronika Bromová, Petr Pastrňák, Petr Malina, Michal Nesázal, Erika Bornová, Pavel Humhal and others.). From the spring of 1998 on, the gallery focused on photography and exhibited the works of students from the Faculty of Fine Arts (FaVU) and VŠUP.

> *Ženské domovy / Women's Home*, Štenc House, Prague, 3. 3. – 24. 3. 1994. The exhibition was a continuation of the exhibition of the same name in the Prague Cultural Centre of the Women's Hostel in July 1992.

Veronika Bromová, Andréé Cooke, Irena Jůzová, Doro Krol, Kristina Lorentzson, Els Opsomer, Markéta Othová, Elen Řádová, Štěpánka Šimlová, Kateřina Vincourová, Beatrix Weis

> In April the private **Gallery Ruce** opened (1994–1997, V Jirchářích 6, Prague 1; run by Jaroslav Krbůšek). In addition to artists of the 1980s, several younger artists exhibited there (Křištof Kintera, Roman Ondák, Markéta Othová, Denisa Lehocká and others).

1995

- > Otevřena **Galerie Černý pavouk** (1995–2003, Stodolní 14, Moravská Ostrava; provozovatel Vladimír Holec), jako součást antikvariátu a klubu, který se stal alternativním kulturním centrem. Vystavovali zde např. Kamera skura, Tomáš Vaněk, Jakub Špaňhel, Ján Mančuška, Josef Bolf, Štěpánka Šimlová a další.
- > Do Ostravy přesunuta z Frýdku-Místku **Galerie Fiducia**, zaměřená na fotografické projekty (Mlýnská 5/702, později Nádražní 30). Od roku 2000 ve stejném objektu sídlí také **Galerie 761**, založená v roce 1995 Stanislavem Cigošem.
- > Otevřena soukromá komerční **Galerie Jiří Švestka** (do 2003 Jungmanova 12, Praha 1, od 2004 Biskupský dvůr 6, Praha 1), která zastupuje některé z řad mladších českých umělců např. Milena Dopitová, Lukáš Jasanský, Martin Polák, Krištof Kintera, Michal Pěchouček.
- > *Zkušební provoz / Má umění mladé?*, Výstavní síň Mánes, Praha, 25. 4. – 17. 5. 1995. Kurátoři Jana a Jiří Ševčíkovi, Vladimír Skrepl. Michaela Absolonová, Jan Bačkovský, Daniel Balabán, Veronika Bromová, Tomáš Císařovský, Jiří Černický, Ladislav Daněk, Jiří David, Federico Díaz, Stanislav Diviš, Vladimír Goralčík, Tomáš Hlavina, Pavel Humhal, David Janeček, Lukáš Jasanský, Jan Kadoun, Michal Kalhous, Krištof Kintera, Zdena Kolečková, Pavel Kopřiva, Jiří Kovanda, KW, Petr Lysáček (+ David Horan, USA), František Matoušek, Jan Merta, Zdeněk Mezihorák, Michal Nesázal, Petr Nikl, Robert Novák, Markéta Othová, Petr Pastrňák, Pedro Penilo, Petr Písařík, Jan Pištěk, Eliška Pokorná, Marek Pražák, Míla Preslová, Jan Procházka, Lukáš Rittstein, Šárka Sedláčková, Lucie Seifertová, Silver, Vladimír Skrepl, Antonín Střížek, Jiří Surůvka, Štěpánka Šimlová, Dita Štěpánová, Pavel Šuba, Markéta Vaňková, Kateřina Vincourová, René Vlasák, Ivan Vosecký
- > V říjnu vyšlo první číslo časopisu pro vizuální kulturu *Detail*, redakční okruh: Martin Dostál, Jiří Kovanda, Marek Pokorný, Vladimír Skrepl, Jana a Jiří Ševčíkovi, Radek Váňa. Časopis vycházel s přestávkami do roku 2000.
- > Cenu J. Chalupceckého za rok 1995 získal Petr Nikl.
- > *Orbis Fictus / Nová média v současném umění*, Národní galerie, Valdštejnská jízdárna, Praha, 30. 11. 1995 – 1. 1. 1996. Kurátoři Ludvík Hlaváček, Marta Smolíková. Výroční výstava SCSU. Lubor Benda, Veronika Bromová, David Cajthaml, Lubomír Čermák, David Černý, Federico Díaz, Vojta Dukát, Friedrich

- > *A Week of Action Art - Malamut. Performance meeting. Ostrava '94*, 19. 9. – 23. 9. 1994. The first year of the festival of action art.
- > The J. Chalupcecký Prize for 1994 was awarded to Michal Gabriel.
- > *Bell '94. Biennale of Young Art I*, Prague City Gallery, House of the Stone Bell, Prague, 17. 12. 1994 – 28. 2. 1995. Curators Karel Srp and Olga Malá. Veronika Bromová, Federico Díaz, Milena Dopitová, Tomáš Hlavina, Pavel Humhal, Markéta Othová, Jiří Příhoda, Petr Svárovský, Kateřina Vincourová
- > From 1994 on the **Emil Filla Gallery** (Dlouhá 13, Ústí nad Labem) was operative in the North Bohemia region. The exhibition programme was drawn up by the Foundation People for Art – Art for People (founded 1992).
- > A competition was held for the use of the non-commercial galleries of the Union of Fine Artists, the New Hall and the V. Špála Gallery.

1995

- > The opening of **Galerie Černý pavouk** (1995–2003, Stodolní 14, Moravská Ostrava; run by Vladimír Holec), as part of a second-hand bookstore and club, which became an alternative cultural centre. Artists exhibiting there included Kamera skura, Tomáš Vaněk, Jakub Špaňhel, Ján Mančuška, Josef Bolf, Štěpánka Šimlová and others.
- > **Fiducia Gallery** moved to Ostrava from Frýdek-Místek. It focused on photography projects (Mlýnská 5/702, later Nádražní 30). From 2000 **Galerie 761** has been located in the same building; it was founded in 1995 by Stanislav Cigoš.
- > The opening of the private commercial **Jiří Švestka Gallery** (until 2003 Jungmanova 12, Prague 1, from 2004 Biskupský dvůr 6, Prague 1). It represents a number of young Czech artists, including Milena Dopitová, Lukáš Jasanský, Martin Polák, Krištof Kintera and Michal Pěchouček.
- > *Test Run / Does Art Have Young?*, Mánes exhibition hall, Prague, 25. 4. – 17. 5. 1995. Curators Jana and Jiří Ševčík, Vladimír Skrepl. Michaela Absolonová, Jan Bačkovský, Daniel Balabán, Veronika Bromová, Tomáš Císařovský, Jiří Černický, Ladislav Daněk, Jiří David, Federico Díaz, Stanislav Diviš, Vladimír Goralčík, Tomáš

Föster, Michal Gabriel, Milan Guštar, Martin Janíček, Monika Karasová, Pavel Kopřiva, Tomáš Mašín, Robert Novák, Tomáš Ruller, Elen Řádová, Šárka Sedláčková, Silver, Lucie Svobodová, Zdeněk Sýkora, Tjebe van Tijen, Jan Trnka, Janka Vidová-Žáčková, Miloš Vojtěchovský

1996

- > V brněnských prostorách, které dříve sloužily jako depozitář Galerie Sýpka, vznikla **Galerie Druhá modrá** (Lieberzeitova 14), vystavoval zde např. Tomáš Vaněk, Vladimír Kokolia a další.
- > *Česká abstrakce*, Galerie V. Špály, Praha, 4. 4. – 28. 4. 1996. Kurátoři Martin Dostál a Marek Pokorný. Jiří Černický, Jiří David, Stanislav Diviš, František Dvořák, Lena Knilli, Jiří Kovanda, Radan Novák, Michal Novotný, Petr Pastrňák, Petr Pavlík, Petr Písařík, Martin Polák & Lukáš Jasanský, Václav Stratil, Vladimír Skrepl, Markéta Vaňková, Ivan Vosecký
- > *BJ*, Galerie AVU, Praha, 2. 5. – 17. 5. 1996. Studenti AVU – Jan Šerých, Tomáš Vaněk, Ján Mančuška, Josef Bolf – výstavou oznámili založení skupiny **BJ** (Bezhlavý jezdec).
- > V únoru v Ostravě vznikla umělecká skupina **Kamera skura**.
- > *Manifesta 1*, V2 Institution, Rotterdam, Nizozemí, 9. 6. – 19. 8. 1996. Z českých umělců se výstavy zúčastnil Pavel Kopřiva.
- > *Respekt*, Richterova vila, Na Opyši, Praha – Hrad, 19. 6. – 7. 7. 1996. Kurátoři Karel Babiček a Martin Dostál. Jiří Černický, David Černý, Jiří David, Federico Díaz, Stanislav Diviš, Petr Pastrňák, Petr Písařík, Pavel Reisenauer
- > *Luxsus*, Galerie AVU, Praha, 10. 10. – 27. 10. 1996. Na výstavě se představila stejnojmenná umělecká skupina, studenti AVU: David Adamec, Vilém Kabzan, František Matoušek, Jakub Špaňhel, Michal Novotný.
- > *Villa*, Richterova vila, Praha, 22. 10. – 24. 11. 1996. Kurátoři Tereza Pavlíková, Erika Bornová, Radek Váňa. Erika Bornová, Milena Dopitová, Ilia, Jiří Kovanda, Tereza Pavlíková-Smiljanič, Martin Polák, Míla Preslová, Kateřina Štenclová, Radek Váňa, Ivan Vosecký
- > *Zvon '96. Biennale mladého umění II.*, GHMP, Dům U Kamenného zvonu, Praha, 17. 12. 1996 – 23. 2. 1997. Kurátoři Ludvík Hlaváček, Olga Malá, Karel Srp. Milan Cais, Jiří Černický, Roman Franta, Lukáš Gavlovský, Irena Jůzová, Křištof Kintera, Vanda Němcová, Robert Novák, Jaromír Novotný, Tomáš Polcar, Michaela Thelenová, Petra Vargová

- Hlavina, Pavel Humhal, David Janeček, Lukáš Jasanský, Jan Kadoun, Michal Kalhous, Křištof Kintera, Zdena Kolečková, Pavel Kopřiva, Jiří Kovanda, KW, Petr Lysáček (+ David Horan, USA), František Matoušek, Jan Merta, Zdeněk Mezihorák, Michal Nesázal, Petr Nikl, Robert Novák, Markéta Othová, Petr Pastrňák, Pedro Penilo, Petr Písařík, Jan Pištěk, Eliška Pokorná, Marek Pražák, Míla Preslová, Jan Procházka, Lukáš Rittstein, Šárka Sedláčková, Lucie Seifertová, Silver, Vladimír Skrepl, Antonín Střížek, Jiří Surůvka, Štěpánka Šimlová, Dita Štěpánová, Pavel Šuba, Markéta Vaňková, Kateřina Vincourová, René Vlasák, Ivan Vosecký
- > In October, the first issue of the journal of visual culture *Detail* was published. Editors: Martin Dostál, Jiří Kovanda, Marek Pokorný, Vladimír Skrepl, Jana and Jiří Ševčík, Radek Váňa. The journal was published intermittently until 2000.
- > The J. Chalupský Prize for 1995 was awarded to Petr Nikl.
- > *Orbis Fictus / New Media in Contemporary Art*, National Gallery, Valdštejn Riding School, Prague, 30. 11. 1995 – 1. 1. 1996. Curators Ludvík Hlaváček, Marta Smolíková. Annual exhibition of the SCCA. Lubor Benda, Veronika Bromová, David Cajthaml, Lubomír Čermák, David Černý, Federico Díaz, Vojta Dukát, Friedrich Föster, Michal Gabriel, Milan Guštar, Martin Janíček, Monika Karasová, Pavel Kopřiva, Tomáš Mašín, Robert Novák, Tomáš Ruller, Elen Řádová, Šárka Sedláčková, Silver, Lucie Svobodová, Zdeněk Sýkora, Tjebe van Tijen, Jan Trnka, Janka Vidová-Žáčková, Miloš Vojtěchovský

1996

- > The **Gallery Druhá modrá** (Lieberzeitova 14) was opened in the Brno rooms that had previously served as the depository of the Gallery Sýpka. Artists exhibiting there included Tomáš Vaněk, Vladimír Kokolia and others.
- > *Czech abstraction*, V. Špála Gallery, Prague, 4. 4. – 28. 4. 1996. Curators Martin Dostál and Marek Pokorný. Jiří Černický, Jiří David, Stanislav Diviš, František Dvořák, Lena Knilli, Jiří Kovanda, Radan Novák, Michal Novotný, Petr Pastrňák, Petr Pavlík, Petr Písařík, Martin Polák & Lukáš Jasanský, Václav Stratil, Vladimír Skrepl, Markéta Vaňková, Ivan Vosecký
- > *BJ*, Gallery AVU (Academy of Fine Arts), Prague, 2. 5. – 17. 5. 1996. Students of AVU - Jan Šerých, Tomáš Vaněk, Ján Mančuška, Josef Bolf – announced at the exhibition the founding of the group **BJ** (Headless Horseman).

> *Konfrontace*, statek Svárov, 10. 5. – 12. 5. 1996. Uspořádali Milan Perič a Jan Mach.

Dita Štěpánová, Milan Knížák, Vladimír Doležal, Dalibor Smutný, Tamara Demčáková, Jiří Kovanda, Vojtěch Míča, Michal Rádl, Trixi Weiss, Štěpánka Šimlová, Jiří Petrbock, Lukáš Rittstein, Františka Ševčíková-Gilman, Kamera skura, Luxsus

> *Sklizeň. Behémót na Sýpce*, Galerie Sýpka, Vlkov u Brna, 27. 7. – 11. 8. 1996.

Roman Franta, Krištof Kintera, Robert Novák, Dita Štěpánová, Martin Žet

> Cenu J. Chalupceckého za rok 1996 získala Kateřina Vincourová.

> *Urbane Legenden Prag*, Staatliche Kunsthalle Baden-Baden, Německo, 24. 2. – 21. 4. 1996. Kurátoři Jochenv Poetter, Margrit Brehm. Veronika Bromová, Andrée Cooke, Milena Dopitová, Markéta Othová, Jiří Příhoda, Janka Vidová-Žáčková, Beth Zonderman

> *I. Nový zlínský salon*, Dům umění, prostory Městského muzea na zámku, foyer divadla, výstavní síň ve školní tělocvičně, exteriéry města Zlín, 26. 4. – 29. 9. 1996. Otevřen u příležitosti 60. výročí vernisáže prvního Zlínského salonu, který realizovala firma Baťa. V červnu proběhlo sympozium spojené s výtvarnými performancemi. Kurátoři Ludvík Ševeček a Ivo Sedláček.

1997

> V únoru vyšlo první číslo časopisu současného výtvarného umění *Umělec*, zaměřeného na všechny oblasti „mediálního“ prostoru, šéfredaktorka Lenka Lindaurová, redaktori Vladan Šír, Tomáš Pospiszyl, Karel Císař, vydavatel Ivan Mečl a nakladatelství Divus.

> *Demode*, Galerie mladých U dobrého pastýře, Brno, 22. 1. – 7. 3. 1997. Kurátor Marek Pokorný.

Vladimír Havlík, Jiří Kovanda, Markéta Othová, Petr Písařík, Vladimír Skrepl, Václav Stratil, Markéta Vaňková

> *Festival A.K.T. I*, Dům umění města Brna, 1997. První ročník festivalu akčního umění. Kurátor František Kowolowski.

> *Mrtvé duše*, Nová síň, Praha, 11. 2. – 9. 3. 1997. Kurátor Martin Dostál.

Jiří Černický, Jiří David, Pavel Humhal, František Matoušek, Petr Pastrňák, Petr Písařík, Míla Preslová, Markéta Othová, Václav Stratil, Jakub Špaňhel, Filip Turek

> In February the artistic group **Kamera skura** was founded in Ostrava.

> *Manifesta I*, V2 Institution, Rotterdam, Netherlands, 9. 6. – 19. 8. 1996. Of Czech artists, Pavel Kopřiva participated in the exhibition.

> *Respect*, Richter Villa, Na Opyši, Prague – Castle, 19. 6. – 7. 7. 1996. Curators Karel Babíček and Martin Dostál.

Jiří Černický, David Černý, Jiří David, Federico Díaz, Stanislav Diviš, Petr Pastrňák, Petr Písařík, Pavel Reisenauer

> *Luxsus*, Gallery AVU, Prague, 10. 10. – 27. 10. 1996. The art group of the same name, students of AVU, was presented at the exhibition: David Adamec, Vilém Kabzan, František Matoušek, Jakub Špaňhel, Michal Novotný.

> *Villa*, Richter Villa, Prague, 22. 10. – 24. 11. 1996. Curators Tereza Pavlíková, Erika Bornová, Radek Váňa.

Erika Bornová, Milena Dopitová, Ilia, Jiří Kovanda, Tereza Pavlíková-Smiljanič, Martin Polák, Míla Preslová, Kateřina Štenclová, Radek Váňa, Ivan Vosecký

> *Bell '96. Biennale of Young Art II*, Prague City Gallery, House of the Stone Bell, Prague, 17. 12. 1996 – 23. 2. 1997. Curators Ludvík Hlaváček, Olga Malá, Karel Srp.

Milan Cais, Jiří Černický, Roman Franta, Lukáš Gavlovský, Irena Jůzová, Krištof Kintera, Vanda Němcová, Robert Novák, Jaromír Novotný, Tomáš Polcar, Michaela Thelenová, Petra Vargová

> *Confrontation*, Svárov estate, 10. 5. – 12. 5. 1996. Organised by Milan Perič and Jan Mach.

Dita Štěpánová, Milan Knížák, Vladimír Doležal, Dalibor Smutný, Tamara Demčáková, Jiří Kovanda, Vojtěch Míča, Michal Rádl, Trixi Weiss, Štěpánka Šimlová, Jiří Petrbock, Lukáš Rittstein, Františka Ševčíková-Gilman, Kamera skura, Luxsus

> *Harvest. Behemoth at the Granary*, Gallery Sýpka, Vlkov u Brna, 27. 7. – 11. 8. 1996.

Roman Franta, Krištof Kintera, Robert Novák, Dita Štěpánová, Martin Žet

> The J. Chalupcecký Prize for 1996 was awarded to Kateřina Vincourová.

> *Urbane Legenden Prag*, Staatliche Kunsthalle Baden-Baden, Germany, 24. 2. – 21. 4. 1996. Curators Jochenv Poetter, Margrit Brehm.

Veronika Bromová, Andrée Cooke, Milena Dopitová, Markéta Othová, Jiří Příhoda, Janka Vidová-Žáčková, Beth Zonderman

- > *Luxsus*, Galerie Fiducia, Ostrava, 17. 2. – 15. 3. 1997.
David Adamec, Vilém Kabzan, František Matoušek, Jakub Špaňhel, Michal Novotný
 - > *I. Zlínský salon mladých*, Dům umění, Zlín, 20. 5. – 14. 8. 1997.
Kurátor Ludvík Ševeček, čestní předsedové výstavní jury Josef Hlaváček a Jiří T. Kotalík, předseda jury Ivo Sedláček.
Jitka Anlaufová, Jiří Černický, Milena Dopitová, Zuzana Füsterová, Lukáš Gavlovský, René Hábl, Daniel Hanzlík, Jan Hísek, Michal Kalhous, Petr Kamenický, Martina Klouzová, Zdena Kolečková, Pavel Kopřiva, František Kowolowski, KW, Milan Mikuláščík, Pavel Mrkus, Petr Pastrňák, Pedro Penilo, Pavel Piekar, Petr Písařík, Marek Pražák, Pavel Preisner, Míla Preslová, Jiří Příhoda, Lukáš Rittstein, Pavel Ryška, Elen Řádová, Jiří Surůvka, Jiří Šigut, Štěpánka Šimlová, Michaela Thelenová, Petr Váša, Martin Velišek, Ivan Vosecký
 - > *Luxsus*, Galerie MXM, Praha, 8. 7. – 3. 8. 1997. Kurátor Martin Dostál.
 - > *SEVER*, Galerie V. Špály, Praha, 5. – 28. 9. 1997. Kurátor Michal Koleček.
Jiří Černický, Pavel Kopřiva, Zdena Kolečková, Michaela Thelenová
 - > *Quiet Messages / Czech Art in the 90s (Cse(h)ndes üzenetek)*, Budapest Galéria, Budapešť, Maďarsko, 26. 9. – 26. 10. 1997.
Kurátoři Jana a Jiří Ševčíkovi.
Milena Dopitová, Tomáš Hlavina, Krištof Kintera, Jiří Kovanda, Pedro Penilo, Vladimír Skrepl, Jiří Surůvka, Štěpánka Šimlová, Beth Zonderman
 - > Festival akčního umění *Malamut*, Ostrava, 20. 10. – 23. 10. 1997.
 - > *S...S...Malířská škola II., ateliér Vladimíra Skrepla na AVU (a hosté)*, bývalé kanceláře klubu Bunkr, Lodecká 2, Praha 1, 1. 11. – 9. 11. 1997.
Josef Bolf, Andrea Cihlářová, Iveta Dučáková, Tomáš Fafek, Patricie Fexová, Jan Jírovec, Ján Mančuška, Petr Pavlík, Jiří Ptáček, Jan Šerých, Markéta Vaňková, Ivan Vosecký
 - > Projekt *Kolmo k ose*, Ostrava a okolí, 25. 11. 1997 – 4. 1. 1998.
Kurátoři Kamil Drabina, Jiří Surůvka, Petr Lysáček (Klub otevřené kultury).
 - > *Snižovaný rozpočet*, Mánes, Praha, 30. 12. 1997 – 8. 2. 1998.
Kurátoři Jana a Jiří Ševčíkovi.
Daniel Balabán, Stanislav Cigoš, Tomáš Císařovský, Jiří Černický, Pierre Daguin, Jiří David, Richard Fajnor, Jitka Géringová, Per
 - > *I New Zlín Salon*, House of Art, the rooms of the Municipal Museum at the chateau, the foyer of the theatre, the exhibition hall in the school gymnasium, exteriors of the city of Zlín, 26. 4. – 29. 9. 1996. Opened on the occasion of the 60th anniversary of the opening of the first Zlín Salon, which was organised by the Baťa firm. In June a symposium was held in connection with the art performances. Curators Ludvík Ševeček and Ivo Sedláček.
- 1997**
- > In February, the first issue of the journal of contemporary art *Umělec* (The Artist) was published, focused on all aspects of the 'media' space. Editor-in-chief Lenka Lindaurová, editors Vladan Šír, Tomáš Pospiszyl, Karel Císař, publisher Ivan Mečl and publishing house Divus.
 - > *Demode*, Gallery mladých U dobrého pastýře, Brno, 22. 1. – 7. 3. 1997. Curator Marek Pokorný.
Vladimír Havlík, Jiří Kovanda, Markéta Othová, Petr Písařík, Vladimír Skrepl, Václav Stratil, Markéta Vaňková
 - > *Festival A.K.T. I*, House of Art, Brno, 1997. First year of the action-art festival. Curator František Kowolowski.
 - > *Dead Souls*, New Hall, Prague, 11. 2. – 9. 3. 1997. Curator Martin Dostál.
Jiří Černický, Jiří David, Pavel Humhal, František Matoušek, Petr Pastrňák, Petr Písařík, Míla Preslová, Markéta Othová, Václav Stratil, Jakub Špaňhel, Filip Turek
 - > *Luxsus*, Fiducia Gallery, Ostrava, 17. 2. – 15. 3. 1997.
David Adamec, Vilém Kabzan, František Matoušek, Jakub Špaňhel, Michal Novotný
 - > *I Zlín Salon of Youth*, House of Art, Zlín, 20. 5. – 14. 8. 1997.
Curator Ludvík Ševeček, honorary chairs of the exhibition jury Josef Hlaváček and Jiří T. Kotalík, chair of the jury Ivo Sedláček.
Jitka Anlaufová, Jiří Černický, Milena Dopitová, Zuzana Füsterová, Lukáš Gavlovský, René Hábl, Daniel Hanzlík, Jan Hísek, Michal Kalhous, Petr Kamenický, Martina Klouzová, Zdena Kolečková, Pavel Kopřiva, František Kowolowski, KW, Milan Mikuláščík, Pavel Mrkus, Petr Pastrňák, Pedro Penilo, Pavel Piekar, Petr Písařík, Marek Pražák, Pavel Preisner, Míla Preslová, Jiří Příhoda, Lukáš Rittstein, Pavel Ryška, Elen Řádová, Jiří Surůvka, Jiří Šigut, Štěpánka Šimlová, Michaela Thelenová, Petr Váša, Martin Velišek, Ivan Vosecký
 - > *Luxsus*, Gallery MXM, Prague, 8. 7. – 3. 8. 1997. Curator Martin Dostál.

- Gylfe, Tomáš Hlavina, Vilém Kabzan, Michal Kalhous, Krištof Kintera, Zdena Kolečková, KW, Jiří Kovanda, Petr Lysáček, skupina Luxsus, František Matoušek, Jan Merta, Zdeněk Mezihorák, Petr Nikl, Markéta Othová, Petr Pastrňák, Pedro Penilo, Petr Písařík, Tomáš Polcar, Marek Pražák, Míla Preslová, Nathalie Prévot, Lukáš Rittstein, René Rohan, Milan Salák, Vladimír Skrepl, Jiří Surůvka, Silver, Michaela Thelenová, Filip Turek, Radek Váňa, Ivan Vosecký, Beatrice Weiss, Zdeněk Závodný, Krzysztof Zieliński, Beth Zonderman
- > **DUM, negalerijní prostor, Bořivojova ul. 26, Praha 3, 1997.**
David Adamec, Josef Bolf, Dalibor David, Vilém Kabzan, Martina Klouzová, Petr Malina, Ján Mančuška, František Matoušek, Michal Nedvěd, Michal Novotný, Petr Pavlík, Pavel Šmíd, Jakub Špaňhel, Markéta Vaňková
- > **Umělecké dílo ve veřejném prostoru, projekt SCSU, NG, Veletržní palác, Praha a veřejné prostory v ČR, 1997.** Kurátoři Ludvík Hlaváček, Karolína Fabelová, Kateřina Pavlíčková, Pavla Niklová.
Emil Adamec, Barbara Benish, Bezhlavý Jezdec, Bohuslav Blažek, Kryštof Blažek, Blickaren (Elen Řádová, Andrea Cihlářová, Petra Vargová), Petr Brožka, Milan Cais, David Černý, Michal Doležal, Milena Dopitová, Veronika Drahotová, Michal Gabriel, Lukáš Gavlovský, Kurt Gebauer, Chris Hill, Karel Hlavnička, Robert Hlůže, Petr Janda, Martin Janíček, Zdeněk Jiroušek, Krištof Kintera, Martina Klouzová, Zdena Kolečková, Taro Kondo, Pavel Kopřiva, Jaroslav Kořán, Thomas Kotik, Alena Kotzmannová, Petr Kožíšek, Aleš Kuneš, KW, Adéla Matasová, Milan Mikuláščík, Jindřich Mynařík, Petr Pavlík, Tomáš Polcar, Ester Polcarová, Jiří Příhoda, Pavel Reisenauer, Sado (Jakub Dolejš, Milan Salák), Michal Sedlák, Julie Schulzová, Silver, Skrytá tvůrčí jednotka, Zuzana Štemberová, Roman Ťalský, Claudia Tennyson, Libor Teplý, Margita Titlová, Veronika Tomanová, Marek Topič, Roman Trabura, Viktor Třebický, Marcel Turič, Markéta Vaňková, Martin Zet, Petr Zinke
- > Založeno **Vědecko-výzkumné pracoviště AVU, (Akademie výtvarných umění, U Akademie 4, Praha 7 (<http://vvp.avu.cz/>)).**
- > Cenu J. Chaluppeckého za rok 1997 získal Jiří Příhoda.
- 1998**
- > **2 minuty, bývalý klub Bunkr, Praha, 26. 2. – 1. 3. 1998.**
Andrea Cihlářová, Petr Pavlík, David Adamec a další
- > **North, V. Špála Gallery, Prague, 5. – 28. 9. 1997.** Curator Michal Koleček.
Jiří Černický, Pavel Kopřiva, Zdena Kolečková, Michaela Thelenová
- > **Quiet Messages / Czech Art in the 90s (Cse(h)ndes üzenetek), Budapest Gallery, Budapest, Hungary, 26. 9. – 26. 10. 1997.** Curators Jana and Jiří Ševčík.
Milena Dopitová, Tomáš Hlavina, Krištof Kintera, Jiří Kovanda, Pedro Penilo, Vladimír Skrepl, Jiří Surůvka, Štěpánka Šimlová, Beth Zonderman
- > Festival of action art **Malamut, Ostrava, 20. 10. – 23. 10. 1997.**
- > **S...S...Painting School II, studio of Vladimír Skrepl at AVU (and guests), former offices of the club Bunkr, Lodecká 2, Prague 1, 1. 11. – 9. 11. 1997.**
Josef Bolf, Andrea Cihlářová, Iveta Dučáková, Tomáš Fafek, Patricie Fexová, Jan Jírovec, Ján Mančuška, Petr Pavlík, Jiří Ptáček, Jan Šerých, Markéta Vaňková, Ivan Vosecký
- > Project **Perpendicular to the Axis, Ostrava and surrounding area, 25. 11. 1997 – 4. 1. 1998.** Curators Kamil Drabina, Jiří Surůvka, Petr Lysáček (Club of open culture).
- > **Reduced Budget, Mánes, Prague, 30. 12. 1997 – 8. 2. 1998.** Curators Jana and Jiří Ševčík.
Daniel Balabán, Stanislav Cigoš, Tomáš Císařovský, Jiří Černický, Pierre Daguin, Jiří David, Richard Fajnor, Jitka Géringová, Per Gylfe, Tomáš Hlavina, Vilém Kabzan, Michal Kalhous, Krištof Kintera, Zdena Kolečková, KW, Jiří Kovanda, Petr Lysáček, skupina Luxsus, František Matoušek, Jan Merta, Zdeněk Mezihorák, Petr Nikl, Markéta Othová, Petr Pastrňák, Pedro Penilo, Petr Písařík, Tomáš Polcar, Marek Pražák, Míla Preslová, Nathalie Prévot, Lukáš Rittstein, René Rohan, Milan Salák, Vladimír Skrepl, Jiří Surůvka, Silver, Michaela Thelenová, Filip Turek, Radek Váňa, Ivan Vosecký, Beatrice Weiss, Zdeněk Závodný, Krzysztof Zieliński, Beth Zonderman
- > **DUM, non-gallery space, Bořivojova St. 26, Prague 3, 1997.**
David Adamec, Josef Bolf, Dalibor David, Vilém Kabzan, Martina Klouzová, Petr Malina, Ján Mančuška, František Matoušek, Michal Nedvěd, Michal Novotný, Petr Pavlík, Pavel Šmíd, Jakub Špaňhel, Markéta Vaňková
- > **Artwork in the Public Space, project of the SCCA, NG, Great Exhibition Palace, Prague and public spaces in the CR, 1997.** Curators Ludvík Hlaváček, Karolína Fabelová, Kateřina Pavlíčková, Pavla Niklová.

- > Otevřena **Galerie U mloka** (Lafayetteova 9, Olomouc), jako součást Střediska prevence, léčby a integrace osob ohrožených drogovou závislostí P-centrum.
 - > Otevřena galerie **Aktualität des Schönen** v Liberci (provozovatel Jan Stolín), v níž do roku 2000 vystavovali současní umělci (např. Josef Bolf, Pavel Kopřiva, Vít Soukup).
 - > *Den nezávislosti*, negalerijní prostor, Bořivojova 26, Praha, 26. 3. – 29. 3. 1998.
Andrea Cihlářová, Štěpánka Šimlová, Filip Turek, Ivan Vosecký
 - > *Privilegium forem*, Galerie AVU, Praha, 14. 4. – 30. 4. 1998.
Jan Jírovec, Milan Mikuláščík, Jan Nálevka
 - > *Luxsus*, Galerie mladých U dobrého pastýře, Brno, 3. 5. – 24. 6. 1998.
Vilém Kabzan, František Matoušek, Michal Novotný, Václav Stratil, Jakub Špaňhel
 - > *K+M+P*, bývalý klub Bunkr, Praha, 5. 5. – 15. 5. 1998.
Petr Kožíšek, Milan Mikuláščík, Michal Pěchouček
 - > *Dole v Bunkru*, bývalý klub Bunkr, Praha, 6. 5. – 26. 5. 1998.
Kurátor Michal Nedvěd.
David Adamec, Josef Bolf, Dalibor David, Lenka Klodová, Petr Malina, Ján Mančuška, Michal Nedvěd, Tomáš Svoboda, Jiří Surůvka, Jan Šerých, Miroslav Šisler, Pavel Šmíd, Tomáš Vaněk
 - > *Boystory*, bývalé kanceláře klubu Bunkr, Praha, 20. 5. – 28. 5. 1998. Kurátoři Jakub Dolejš, Jan Kadlec, Milan Salák (Artlab).
Jan Kadlec, Michal Pěchouček, Milan Mikuláščík a další
 - > Otevřena **Galerie Starter & Sorter**. Galerie časopisu Detail, (Opatovická 18, 3. p, Praha 1). Výstavní program sestavoval Radek Váňa ve spolupráci s Markem Pokorným. Vystavili např. Josef Bolf, Tomáš Svoboda, Ján Mančuška, Veronika Holcová, Jan Kadlec.
 - > *Performance meeting A.K.T. II*, Dům umění, Galerie mladých U dobrého pastýře, Brno, 23. 6. – 25. 6. 1998. Připravili Tereza Petišková a František Kowolowski.
 - > *City Show*, negalerijní prostor, Bořivojova 26, Praha, 24. 6. 1998.
David Adamec, Josef Bolf, Robert Hlůže, Alena Kotzmannová + Petr Pavlík, Vilém Kabzan, Ján Mančuška, Milan Mikuláščík, Jan Šerých, Štěpánka Šimlová, Jakub Švéda, Markéta Vaňková
 - > *Manifesta II*, Casino Luxembourg, Luxembourg, Lucembursko, 28. 6. – 11. 10. 1998. Z českých umělců se výstavy zúčastnil Krištof Kintera.
 - Emil Adamec, Barbara Benish, Bezhlavý Jezdec, Bohuslav Blažek, Kryštof Blažek, Blickaren (Elen Řádová, Andrea Cihlářová, Petra Vargová), Petr Brožka, Milan Cais, David Černý, Michal Doležal Milena Dopitová, Veronika Drahotová, Michal Gabriel, Lukáš Gavlovský, Kurt Gebauer, Chris Hill, Karel Hlavnička, Robert Hlůže, Petr Janda, Martin Janíček, Zdeněk Jiroušek, Krištof Kintera, Martina Klouzová, Zdena Kolečková, Taro Kondo, Pavel Kopřiva, Jaroslav Kořán, Thomas Kotik, Alena Kotzmannová, Petr Kožíšek, Aleš Kuneš, KW, Adéla Matasová, Milan Mikuláščík, Jindřich Mynařík, Petr Pavlík, Tomáš Polcar, Ester Polcarová, Jiří Příhoda, Pavel Reisenauer, Sado (Jakub Dolejš, Milan Salák), Michal Sedlák, Julie Schulzová, Silver, Skrytá tvůrčí jednotka, Zuzana Štemberová, Roman Ťalský, Claudia Tennyson, Libor Teplý, Margita Titlová, Veronika Tomanová, Marek Topič, Roman Trabura, Viktor Třebický, Marcel Turič, Markéta Vaňková, Martin Zet, Petr Zinke
 - > Founding of the **Research Centre of the Academy of Fine Arts** (Academy of Fine Arts, U Akademie 4, Prague 7 [<http://wv.avu.cz/>]).
 - > The J. Chalupický Prize for 1997 was awarded to Jiří Příhoda.
- 1998**
- > *2 Minutes*, former club Bunkr, Prague, 26. 2. – 1. 3. 1998. Andrea Cihlářová, Petr Pavlík, David Adamec and others
 - > Opening of **Gallery U mloka**, Lafayetteova 9, Olomouc, as part of P-Centrum, a centre for the prevention, treatment and integration of drug addicts.
 - > Opening of the Gallery **Aktualität des Schönen** in Liberec (run by Jan Stolín). Contemporary artists exhibited there until 2000 (e.g. Josef Bolf, Pavel Kopřiva, Vít Soukup).
 - > *Independence Day*, non-gallery space, Bořivojova 26, Prague, 26. 3. – 29. 3. 1998.
Andrea Cihlářová, Štěpánka Šimlová, Filip Turek, Ivan Vosecký
 - > *The Privilege of Forms*, Gallery AVU, Prague, 14. 4. – 30. 4. 1998.
Jan Jírovec, Milan Mikuláščík, Jan Nálevka
 - > *Luxsus*, Gallery of Youth U dobrého pastýře, Brno, 3. 5. – 24. 6. 1998.
Vilém Kabzan, František Matoušek, Michal Novotný, Václav Stratil, Jakub Špaňhel
 - > *K+M+P*, former club Bunkr, Prague, 5. 5. – 15. 5. 1998.
Petr Kožíšek, Milan Mikuláščík, Michal Pěchouček

- > *Ostrava umjeni...?*, GVU, Dům umění, Ostrava, 1. 9. – 4. 10. 1998. Kurátoři Jana a Jiří Ševčíkovi.
Martin Adamec, Stanislav Cigoš, Martin Červenák, Eduard Halberštát, Aleš Hudeček, Jaroslav Kolář, Petr Lysáček, Jiří Maška, Eduard Ovčáček, Marek Pražák, René Rohan, Jiří Surůvka, Katarina Szanyiová-Hudečková, Jakub Špaňhel a další
- > *Sport Gallery*, Strahov, Praha, 29. 9. – 4. 10. 1998. Kurátoři Jakub Dolejš, Jan Kadlec, Milan Salák (Artlab).
Jiří David, Jakub Dolejš, Jan Kadlec, František Matoušek, Milan Mikuláščík, Milena Olivová, Milan Salák, Sláva Sobotovičová, Jakub Špaňhel (Studenti AVU Jiřího Davida)
- > *Vývěsní skříň BJ*, ulice Komunardů, Praha 7, 1998–2001. Vývěsku na ulici Komunardů přeměnila skupina Bezhlavý jezdec na výstavní prostor. Projekty pro Vývěsní skříň připravili vedle členů skupiny např. Michal Pěchouček, Zbyněk Baladrán, Jan Nálevka a další.
- > *Skeleton peleton*, Václavské nám. 13–15, Praha, 1998.
Jesper James Alvaer, Jan Turner a další
- > *České umění 90. let*, GHMP, Dům U zlatého prstenu, Praha, 1998–2000. Kurátoři Olga Malá a Karel Srp. Dlouhodobá expozice současného českého umění.
Krištof Kintera, Jiří Příhoda, Markéta Othová, Milena Dopitová, Lukáš Jasanský, Martin Polák, Veronika Bromová, Petr Pastrňák, Pavel Humhal, Federico Díaz, Silver, Kateřina Vincourová, Jiří Černický
- > *Zelená*, Galerie AVU, Praha, 18. 11. – 23. 12. 1998. Kurátoři Milan Salák a Jan Kadlec.
- > *Megavizion*, prostor k adaptaci, Jungmannova 12, Praha 1, 27. 11. – 3. 12. 1998.
Michal Nedvěd, Pavel Šmíd, Tomáš Vaněk a další
- > *Akční Praha*, Roxy, Praha, 7. 12. – 9. 12. 1998. Festival akčního umění.
Pavel Ryška, Václav Stratil, Alois Stratil, Sylva Novotná, Kamera skura, Jednotka, Josef Daněk, Petr Váša, Michal Murin, Peter Kalmus, Marian Palla, Jan Steklík, Zdeněk Plachý, Petr Lysáček, Petr Nikl
- > V roce 1998 vznikla skupina **Pode Bal**, složená z absolventů VŠUP: Hana Valihorová, Petr Motýčka, Antonín Kopp, Michal Šiml, Martin Krpec, (<http://www.podebal.cz/>).
- > *Tak daleko, tak blízko*, dálnice D1 Praha – Brno a galerie MXM, Praha, 1998. Práce okruhu umělců galerie byly prezentovány
- > *Down below in Bunkr*, former club Bunkr, Prague, 6. 5. – 26. 5. 1998. Curator Michal Nedvěd.
David Adamec, Josef Bolf, Dalibor David, Lenka Klodová, Petr Malina, Ján Mančuška, Michal Nedvěd, Tomáš Svoboda, Jiří Surůvka, Jan Šerých, Miroslav Šisler, Pavel Šmíd, Tomáš Vaněk
- > *Boystory*, former offices of the club Bunkr, Prague, 20. 5. – 28. 5. 1998. Curators Jakub Dolejš, Jan Kadlec, Milan Salák (Artlab).
Jan Kadlec, Michal Pěchouček, Milan Mikuláščík and others
- > Opening of **Gallery Starter & Sorter**. The gallery of the journal *Detail*, (Opatovická 18, 3rd floor, Prague 1). The exhibition programme was drawn up by Radek Váňa in co-operation with Marek Pokorný. Artists exhibiting there included Josef Bolf, Tomáš Svoboda, Ján Mančuška, Veronika Holcová, Jan Kadlec.
- > *Performance meeting A.K.T. II*, House of Art, Gallery mladých U dobrého pastýře, Brno, 23. 6. – 25. 6. 1998. Organised by Tereza Petišková and František Kowolowski.
- > *City Show*, non-gallery space, Bořivojova 26, Prague, 24. 6. 1998.
David Adamec, Josef Bolf, Robert Hlůže, Alena Kotzmannová + Petr Pavlík, Vilém Kabzan, Ján Mančuška, Milan Mikuláščík, Jan Šerých, Štěpánka Šimlová, Jakub Švéda, Markéta Vaňková
- > *Manifesta II*, Casino Luxembourg, Luxembourg, 28. 6. – 11. 10. 1998. Of Czech artists, Krištof Kintera took part in the exhibition.
- > *Ostrava art...?*, Gallery of Fine Art, House of Art, Ostrava, 1. 9. – 4. 10. 1998. Curators Jana and Jiří Ševčík.
Martin Adamec, Stanislav Cigoš, Martin Červenák, Eduard Halberštát, Aleš Hudeček, Jaroslav Kolář, Petr Lysáček, Jiří Maška, Eduard Ovčáček, Marek Pražák, René Rohan, Jiří Surůvka, Katarina Szanyiová-Hudečková, Jakub Špaňhel and others
- > *Sport Gallery*, Strahov, Prague, 29. 9. – 4. 10. 1998. Curators Jakub Dolejš, Jan Kadlec, Milan Salák (Artlab).
Jiří David, Jakub Dolejš, Jan Kadlec, František Matoušek, Milan Mikuláščík, Milena Olivová, Milan Salák, Sláva Sobotovičová, Jakub Špaňhel (AVU students of Jiří David)
- > *BJ Showcase*, Komunardů Street, Prague 7, 1998–2001. The group BJ turned the notice board on Komunardů Street into an exhibition space. In addition to members of the group, other artists prepared projects for the Showcase, including Michal Pěchouček, Zbyněk Baladrán, Jan Nálevka and others.
- > *Skeleton peleton*, Václavské Square. 13–15, Prague, 1998.
Jesper James Alvaer, Jan Turner and others

na billboardech podél dálnice mezi 97 a 66 kilometrem směrem na Prahu.

Tomáš Císařovský, Jiří David, Stanislav Diviš, František Matoušek, Jiří Votruba

> Cenu J. Chalupceckého za rok 1998 získal Jiří Černický.

1999

> SCSU (1992–1998) se rozdělilo na dvě nové, integrálně propojené instituce: **Nadace pro současné umění – Praha (NSU – Praha)** a **Centrum pro současné umění – Praha, o.p.s.** (CSU – Praha, ředitel Ludvík Hlaváček), které sídlily v Jelení ulici (Jelení 9, Praha 1) (<http://www.fcca.cz>). Součástí Nadace a Centra je od tohoto roku **Galerie Jelení** (kurátorka Gabriela Bukovinská).

> *Metro*, Galerie Černý pavouk, Moravská Ostrava, 4. 1. – 31. 1. 1999.

Josef Bolf, Ján Mančuška, Tomáš Svoboda, Jan Šerých

> Založen *internetový magazín o umění Bazar*, v provozu od 12. 2. 1999 na adrese <http://www.intimate.cz/bazar>. Redakce tohoto časopisu se skládala ze studentů dějin umění FF UK (David Kulhánek, Ondřej Chrobák, Pavel Kappel). Během dvou let aktivního provozu se Bazar profiloval jako alternativní periodikum (recenze výstav, rozhovory i pokus založit galerii internetových projektů současných umělců a on-line diskusní fórum). Aktivita Bazaru byla pozastavena v roce 2001.

> *Perplex*, Galerie V. Špály, Praha, 1. – 25. 4. 1999. Kurátoři Jana a Jiří Ševčíkovi.

Milan Adamec, Josef Bolf, Milan Červenák, Oldřich Doležal, Tím Gilman, Františka Ševčíková – Gilman, Tomáš Hlavina, Jiří Kovanda, Petr Lysáček, Ján Mančuška, Petr Pastrňák, Pedro Penilo, René Rohan, Vladimír Skrepl, Jiří Surůvka, Pavel Svárovský, Tomáš Vaněk

> *Obyčejné pohádky*, Galerie Klatovy – Klenová, Klatovy, 3. 4. – 25. 5. 1999. Kurátor Michal Koleček.

Jiří Bartůněk, Jitka Géringová, Křištof Kintera, Lena Knilli, Pavel Kopřiva, Alena Kotzmannová, Petr Lysáček, František Matoušek, Milan Mikuláščík, Milena Olivová, Michal Pěchouček, René Rohan, Jan Stolin

> *Bratr bratra*, Galéria V. Löflera, Košice, Slovensko, 15. 4. – 30. 5. 1999. Kurátoři Jana a Jiří Ševčíkovi.

Veronika Bromová, Tomáš Císařovský, Jiří David, Tomáš Hlavina, Jiří Kovanda, Jan Merta, Markéta Othová, René Rohan, Vladimír Skrepl, Jiří Surůvka

> *Czech Art of the 1990s*, Prague City Gallery, House of the Golden Ring, Prague, 1998–2000. Curators Olga Malá and Karel Srp. A long-term exhibition of contemporary Czech art.

Křištof Kintera, Jiří Příhoda, Markéta Othová, Milena Dopitová, Lukáš Jasanský, Martin Polák, Veronika Bromová, Petr Pastrňák, Pavel Humhal, Federico Díaz, Silver, Kateřina Vincourová, Jiří Černický

> *Green*, Gallery AVU, Prague, 18. 11. – 23. 12. 1998. Curators Milan Salák and Jan Kadlec.

> *Megavision*, space for adaptation, Jungmannova 12, Prague 1, 27. 11. – 3. 12. 1998.

Michal Nedvěd, Pavel Šmíd, Tomáš Vaněk and others

> *Action Prague*, Roxy, Prague, 7. 12. – 9. 12. 1998. Festival of action art.

Pavel Ryška, Václav Stratil, Alois Stratil, Sylva Novotná, Kamera skura, Jednotka/Unit, Josef Daněk, Petr Váša, Michal Murin, Peter Kalmus, Marian Palla, Jan Steklík, Zdeněk Plachý, Petr Lysáček, Petr Nikl

> In 1998 the group **Pode Bal** was founded by graduates of VŠUP: Hana Valihorová, Petr Motyčka, Antonín Kopp, Michal Šiml, Martin Krpec, (<http://www.podebal.cz/>).

> *So Near, So Far*, highway D1 Prague – Brno and Gallery MXM, Prague, 1998. The works of a circle of the gallery's artists were presented on billboards along the highway between 97 and 66 kilometres in the direction of Prague.

Tomáš Císařovský, Jiří David, Stanislav Diviš, František Matoušek, Jiří Votruba

> The J. Chalupcecký Prize for 1998 was awarded to Jiří Černický.

1999

> The Soros Centre for Contemporary Art (1992–1998) was divided into two new, closely linked institutions: the **Foundation for Contemporary Art – Prague** (FCA – Prague) and the **Centre for Contemporary Art - Prague, o.p.s.** (CCA – Prague, director Ludvík Hlaváček). They were located in Jelení Street (Jelení 9, Prague 1) (<http://www.fcca.cz>). From that year on, **Galerie Jelení** (curator Gabriela Bukovinská) was part of the foundation and centre.

> *Metro*, Galerie Černý pavouk, Moravská Ostrava, 4. 1. – 31. 1. 1999.

Josef Bolf, Ján Mančuška, Tomáš Svoboda, Jan Šerých

- > *Maxisklad*, Galerie Mánes, Praha, 18. – 31. 5. 1999. Kurátor Vít Havránek.
Jasper James Alvaer, Josef Bolf, Ján Mančuška, Štěpánka Šimlová, Tomáš Vaněk, Ivan Vosecký
- > *Luxus skupiny Kamera skura*, Galerie Jelení, NSCU, Praha 1, 19. 5. – 11. 6. 1999.
Martin Adamec, Martin Červenák, René Rohan
- > *Něco o lásce*, Richterova vila, Praha, 4. 6. – 27. 6. 1999.
Josef Bolf, Andrea Cihlářová, Jan Šerých, Vladimír Skrepl, Irena Jůzová, Jakub Špaňhel, Petr Pastrňák, Radek Váňa, Markéta Vaňková, Ivan Vosecký, Štěpánka Šimlová
- > *II. Nový zlínský salon*, Zámek ve Zlíně, Výstavní síň u škol, Exteriéry města, Dům umění, Zlín, 12. 5. – 29. 8. 1999. Kurátor Ludvík Ševeček.
- > *Laboratoř*, Galerie G 99, Brno, červen – červenec 1999.
Krištof Kintera, Pavel Mrkus, Kamera skura a další
- > *No Sex Until Marriage*, výstavní projekt Divus / Umělec, negalerijní prostor, Holečkova ulice, Praha.
Josef Bolf, Tomáš Vaněk, Jan Šerých a další
- > *Open House*, NCSU, zámek Čimelice, 1999. Kurátorka Gábina Bukovinská. Výstava uměleckých skupin Kamera skura, Bezhlavý jezdec a Luxsus.
- > *Neplánované spojení*, Galerie Mánes, Praha, 1999. Výstava stipendistů Jelínkovy Nadace.
Karel Balcar, Josef Bolf, Krištof Kintera, Michal Pěchouček, Dorota Sadovská, Jan Šerých, Jaroslav Valečka, Blanka Valchářová
- > *99 CZ*, Václavské náměstí 13–15 / Vyšehradské nádraží, Praha, 23. 9. – 10. 11. 1999. Kurátoři Milan Salák ve spolupráci s Jiřím Davidem a Janem Kadlecem (sdružení Artlab).
Václavské náměstí 13–15: Veronika Bromová, Andrée Cooke, Jiří Černický, David Černý, Jiří David, Jakub Dolejš, Milena Dopitová, Pavel Humhal, Lukáš Jasanský, Jan Kadlec, Krištof Kintera, Martina Klouzová, Milan Knížák, Stanislav Kolíbal, Pavel Kopřiva, Alena Kotzmannová, Jiří Kovanda, Petr Lysáček, Jiří Matějů, Michal Nesázal, Petr Nikl, Markéta Othová, Petr Pastrňák, Petr Pavlík, Michal Pěchouček, Petr Písařík, Martin Polák, Milena Preslová, Jiří Příhoda, Marek Rejent, René Rohan, Peter Rónai, Milan Salák, Silver, František Skála, Vladimír Skrepl, Sláva Sobotovičová, Stijl, Václav Stratil, Michal Strejček, Jiří Surůvka, Jan Šerých, Jáchym Šerých,
- > Founding of the internet magazine about art *Bazar*, which operated from 12. 2. 1999 on at the address <http://www.intimate.cz/bazar>. The editors of the magazine were students of art history at the Humanities Faculty of Charles University (David Kulhánek, Ondřej Chrobák, Pavel Kappel). In the two years it was in operation, *Bazar* developed a reputation as an alternative periodical (reviews of exhibitions, interviews, even an attempt to found a gallery of internet projects of contemporary artists and an online discussion forum.) *Bazar* ceased to function in 2001.
- > *Perplex*, V. Špála Gallery, Prague, 1. – 25. 4. 1999. Curators Jana and Jiří Ševčík.
Milan Adamec, Josef Bolf, Milan Červenák, Oldřich Doležal, Tim Gilman, Františka Ševčíková - Gilman, Tomáš Hlavina, Jiří Kovanda, Petr Lysáček, Ján Mančuška, Petr Pastrňák, Pedro Penilo, René Rohan, Vladimír Skrepl, Jiří Surůvka, Pavel Svárovský, Tomáš Vaněk
- > *Ordinary Tales*, Gallery Klatovy – Klenová, Klatovy, 3. 4. – 25. 5. 1999. Curator Michal Koleček.
Jiří Bartůněk, Jitka Géringová, Krištof Kintera, Lena Knilli, Pavel Kopřiva, Alena Kotzmannová, Petr Lysáček, František Matoušek, Milan Mikuláščík, Milena Olivová, Michal Pěchouček, René Rohan, Jan Stolín
- > *Brother of a Brother*, Gallery V. Löfler, Košice, Slovakia, 15. 4. – 30. 5. 1999. Curators Jana and Jiří Ševčík.
Veronika Bromová, Tomáš Císařovský, Jiří David, Tomáš Hlavina, Jiří Kovanda, Jan Merta, Markéta Othová, René Rohan, Vladimír Skrepl, Jiří Surůvka
- > *Maxisklad*, Galerie Mánes, Prague, 18. – 31. 5. 1999. Curator Vít Havránek.
Jasper James Alvaer, Josef Bolf, Ján Mančuška, Štěpánka Šimlová, Tomáš Vaněk, Ivan Vosecký
- > *Luxury of the Group Kamera skura*, Gallery Jelení, FCCA, Jelení 9, Prague 1, 19. 5. – 11. 6. 1999.
Martin Adamec, Martin Červenák, René Rohan
- > *Something about Love*, Richter Villa, Prague, 4. 6. – 27. 6. 1999.
Josef Bolf, Andrea Cihlářová, Jan Šerých, Vladimír Skrepl, Irena Jůzová, Jakub Špaňhel, Petr Pastrňák, Radek Váňa, Markéta Vaňková, Ivan Vosecký, Štěpánka Šimlová
- > *2nd New Zlín Salon*, Zlín Chateau, exhibition halls of schools, city exteriors, House of Art, Zlín, 12. 5. – 29. 8. 1999. Curator Ludvík Ševeček.

- Štěpánka Šimlová, Filip Turek, Markéta Vaňková, Kateřina Vincourová, Ivan Vosecký
Nádraží Vyšehrad: Jiří Černický, Lukáš Jasanský & Martin Polák, Petr Nikl, Marek Rejent, František Skála, Václav Stratil
- > V září vznikla **Galerie Doubner**, provozovaná architektonickým ateliérem Doubner (Václavské nám. 15, Praha 1, 1999–2001). První výstava *A.D.S. Brno*, 28. 9. – 10. 11. 1999. Kurátor Milan Mikuláščík. Proběhla souběžně s výstavou 99 CZ a představila aktuální scénu současného umění v Brně.
Richard Fajnor, Jiří Havlíček, Jana Kalinová, Milan Kincl, Mikuláščík & Nálevka, Jan Nálevka, Pavel Ryška, Zbyněk Sedlecký, Jiří Valoch, Zdeněk Závodný, 103 Coil
 - > Linhartova nadace otevřela **Komunikační prostor Školská 28** zaměřený také na současné umění. Nadace získala do pronájmu další prostory v Dlouhé ulici.
 - > Od září 1999 jsou připravovány výstavy, projekty a performance v nezávislém prostoru **Universal NoD** v 1. patře nad klubem Roxy. Vzniká zde galerie, divadelní sál, internetové café a bar. Mezi zakladatele a kurátory NoD patřil Krištof Kintera (do 2001).
 - > *Trezory*, Galerie AVU, Praha, 26. 10. – 9. 11. 1999. Kurátorka Jolana Ruchařová.
Patricie Fexová, Ondřej Kopal, Petr Kožíšek, Filip Kudrnáček, Michal Pěchouček, Jolana Ruchařová, Sláva Sobotovičová, Jakub Špaňhel, Tomáš Zelenka
 - > *Vidiny*, Univerzální prostor NoD + Školská 28, Linhartova nadace, Praha, 26. 10. – 26. 11. 1999.
David Adamec, Zbyněk Baladrán, Josef Bolf, Andrea Cihlářová, Filip Černý, Tomáš Fafek, Patricie Fexová, Veronika Holcová, Michal Kalhous, Martina Klouzová, Alena Kotzmannová, Radek Macke, Petr Malina, František Matoušek, Filip Nízky, Jolana Ruchařová, Jiří Skála, Tomáš Svoboda, Jan Šerých, Štěpánka Šimlová, Jaroslav Šisler, Jakub Švéda, Tomáš Vaněk, Markéta Vaňková, Ivan Vosecký a další
 - > Svou samostatnou činnost zahájila v Brně **Galerie U Dobrého pastýře** (Radnická 4).
 - > V říjnu byl otevřen **Ateliér Noon** v soukromém domě a ateliéru, Holečkova 65, Praha 5. Zajímavostí koncepce tohoto výstavního prostoru bylo soužití umění s každodenní prací umělkyně Petry Novákové. Vystavovali např. Ján Mančuška, Boris Ondreička, Vladimír Skrepl, Denisa Lehocká a další.
 - > *Laboratory*, Gallery G 99, Brno, June – July 1999.
Krištof Kintera, Pavel Mrkus, Kamera skura and others
 - > *No Sex Until Marriage*, exhibition project of Divus / *Umělec*, non-gallery space, Holečkova Street, Prague.
Josef Bolf, Tomáš Vaněk, Jan Šerých and others
 - > *Open House*, FCCA, Čimelice Chateau, 1999. Curator Gábina Bukovinská. Exhibition of the art groups Kamera skura, BJ and Luxsus.
 - > *Spontaneous Connection*, Gallery Mánes, Prague, 1999. Exhibition of grant holders of the Jelínek Foundation.
Karel Balcar, Josef Bolf, Krištof Kintera, Michal Pěchouček, Dorota Sadovská, Jan Šerých, Jaroslav Valečka, Blanka Valchářová
 - > *99 CZ*, Václavské Square 13–15 / Vyšehrad Station, Prague, 23. 9. – 10. 11. 1999. Curators Milan Salák in co-operation with Jiří David and Jan Kadlec (Artlab association).
Václavské Square 13–15: Veronika Bromová, Andrée Cooke, Jiří Černický, David Černý, Jiří David, Jakub Dolejš, Milena Dopitová, Pavel Humhal, Lukáš Jasanský, Jan Kadlec, Krištof Kintera, Martina Klouzová, Milan Knížák, Stanislav Kolíbal, Pavel Kopřiva, Alena Kotzmannová, Jiří Kovanda, Petr Lysáček, Jiří Matějů, Michal Nesázal, Petr Nikl, Markéta Othová, Petr Pastrňák, Petr Pavlík, Michal Pěchouček, Petr Písařík, Martin Polák, Milena Preslová, Jiří Příhoda, Marek Rejent, René Rohan, Peter Rónai, Milan Salák, Silver, František Skála, Vladimír Skrepl, Sláva Sobotovičová, Stijl, Václav Stratil, Michal Strejček, Jiří Surůvka, Jan Šerých, Jáchym Šerých, Štěpánka Šimlová, Filip Turek, Markéta Vaňková, Kateřina Vincourová, Ivan Vosecký
Vyšehrad Station: Jiří Černický, Lukáš Jasanský & Martin Polák, Petr Nikl, Marek Rejent, František Skála, Václav Stratil
 - > In September the **Doubner Gallery** was founded, run by the Doubner architectural studio (Václavské Square 15, Prague 1, 1999–2001), first exhibition *A.D.S. Brno*, 28. 9. – 10. 11. 1999. Curator Milan Mikuláščík. It took place at the same time as the exhibition 99 CZ and presented the contemporary art scene in Brno.
Richard Fajnor, Jiří Havlíček, Jana Kalinová, Milan Kincl, Mikuláščík & Nálevka, Jan Nálevka, Pavel Ryška, Zbyněk Sedlecký, Jiří Valoch, Zdeněk Závodný, 103 Coil
 - > The Linhartova Foundation opened the **Communication Space Školská 28**, also focused on contemporary art. The foundation rented other spaces on Dlouhá Street.

- > „...“ [tři tečky], Univerzální prostor NoD, Roxy, Praha, 7. 12. 1999 – 31. 1. 2000.

Josef Bolf, Milan Cais, Andrea Cihlářová, Juraj Dudáš, Táňa Demčáková, Veronika Drahotová, Richard Fajnor, Kamera skura, Martina Klouzová, Jan Turner, Markéta Vaňková, Štěpánka Šimlová, Tomáš Polcar, Jáchym Šerých, Marek Rejent, Stanislav Zámečník a další.

- > *Vzdálené podobnosti. Něco lepšího než kosmetika*, Národní galerie, NG, Veletržní palác, Praha, 13. 10. 1999 – 9. 1. 2000. Kurátoři Vladimír Beskid, Jana a Jiří Ševčíkovi.

Pawel Althamer, Jesper James Alvaer, Mirosław Bałka, Marko Blažo, Vadim Fishkin, Kamera skura, Oleg Kulik, Denisa Lehocá, Yuri Leiderman, Petr Lysáček, Ján Mančuška, Petra Nováková, Boris Ondreička, Vladimír Skrepl, Tomáš Vaněk, Piotr Wyrzykowski, Wojciech Zasadni

- > *Blue Fire. Bienále mladého umění III.*, GHMP, Dům U Kamenného zvonu, Praha, 22. 10. 1999 – 9. 1. 2000. Kurátoři Olga Malá a Karel Srp.

Gábor Bakos, Antal Lakner, Imre Weber, Erik Binder, Cyril Blažo, Rosa Brueckl, Gregor Schmoll, Gábor Gerhes, Kinga Hajdú, Piotr Jaros, Anna Jermolaewa, Michal Kadleček, Kamera skura, Martin Kuriš, Drahomíra Lányi, Galina Lišhákova, Markus Muntean, Adi Rosenblum, Kriszta Nagy, Csaba Nemes, Michal Pěchouček, Joanna Rajkowska, Fiona Rukschcio, Ágnes Szépfalvi, Štěpánka Šimlová, Dušan Šoltys, Maja Vukoje, Anita Witek, Wojciech Zasadni, Alicja Żebrowska, Artur Żmijewski

- > *Malamut '99*, Ostrava, 3. 11. – 6. 11. 1999. Festivalu akčního umění se zúčastnili Tomáš Vaněk, Pavel Ryška, Petr Lysáček, Jiří Surůvka, Petr Nikl, Kamera skura a další.

- > Cenu J. Chalupického za rok 1999 získal Lukáš Rittstein.

2000

- > *Pode bal. Malík urvi*, Galerie V. Špály, Praha, 6. – 30. 1. 2000. Kurátoři Jana a Jiří Ševčíkovi.

- > Začal vycházet xeroxový časopis *Artur*, jehož redaktorem byl Milan Salák a členové redakčního týmu Slávka Sobotovičová a Michal Pěchouček. Časopis vycházel do roku 2002. Bezprostředně reagoval na aktuální dění a probíhající výstavy současného umění v České republice.

- > Nezávislou součástí Domu umění města Brna je od roku 2000 **Galerie G99**, která programově navazuje na práci Galerie mla-

- > From September 1999 on, exhibitions, projects and performances were organised in the independent space **Universal NoD** on the 1st floor above the club Roxy. A gallery was opened there, as well as a theatre hall, an internet café and a bar. One of the founders and curators of NoD was Křištof Kintera (until 2001).

- > *Vaults*, Gallery AVU, Prague, 26. 10. – 9. 11. 1999. Curator Jolana Ruchařová.

Patricie Fexová, Ondřej Kopal, Petr Kožíšek, Filip Kudrnáč, Michal Pěchouček, Jolana Ruchařová, Sláva Sobotovičová, Jakub Špaňhel, Tomáš Zelenka

- > *Visions*, Universal NoD + Školská 28, Linhartova Foundation, Prague, 26. 10. – 26. 11. 1999.

David Adamec, Zbyněk Baladrán, Josef Bolf, Andrea Cihlářová, Filip Černý, Tomáš Fafek, Patricie Fexová, Veronika Holcová, Michal Kalhous, Martina Klouzová, Alena Kotzmannová, Radek Macke, Petr Malina, František Matoušek, Filip Nízký, Jolana Ruchařová, Jiří Skála, Tomáš Svoboda, Jan Šerých, Štěpánka Šimlová, Jaroslav Šisler, Jakub Švéda, Tomáš Vaněk, Markéta Vaňková, Ivan Vosecký and others

- > The **Galerie U Dobrého pastýře** (Radnická 4) in Brno began to operate independently.

- > In October the **Noon Studio** was opened in a private home and studio, Holečkova 65, Prague 5. The concept of the exhibition space – the co-existence of the art and everyday work of the artist Petra Nováková – was interesting. Exhibiting artists included Ján Mančuška, Boris Ondreička, Vladimír Skrepl, Denisa Lehocá and others.

- > '...' [three dots], Universal NoD, Roxy, Prague, 7. 12. 1999 – 31. 1. 2000.

Josef Bolf, Milan Cais, Andrea Cihlářová, Juraj Dudáš, Táňa Demčáková, Veronika Drahotová, Richard Fajnor, Kamera skura, Martina Klouzová, Jan Turner, Markéta Vaňková, Štěpánka Šimlová, Tomáš Polcar, Jáchym Šerých, Marek Rejent, Stanislav Zámečník and others.

- > *Distant Similarities. Something Better than Cosmetics*, NG, Great Exhibition Palace, Prague, 13. 10. 1999 – 9. 1. 2000. Curators Vladimír Beskid, Jana and Jiří Ševčík.

Pawel Althamer, Jasper James Alvaer, Mirosław Bałka, Marko Blažo, Vadim Fishkin, Kamera skura, Oleg Kulik, Denisa Lehocá, Yuri Leiderman, Petr Lysáček, Ján Mančuška, Petra Nováková, Boris Ondreička, Vladimír Skrepl, Tomáš Vaněk, Piotr Wyrzykowski, Wojciech Zasadni

- dých. V letech 1999–2000 bez prostoru, do března 2003 se nacházela na Benešově ulici, nyní je umístěna v suterénních prostorech Domu pánů z Kunštátu, Dominikánská 9, Brno. Od roku 2001 je kurátorem František Kowolowski.
- > *BJ. Výstava skupiny Bezhlavý jezdec*, Galerie Jelení a Komuničnický prostor Školská 28, Praha, 13. 3. – 14. 4. 2000.
 - > *Jižní záležitost*, Galerie Nová 3, České Budějovice, od 18. 5. 2000.
Lenka Klodová, Martin Kocourek, Stanislav Zámečník, Milan Mikuláščík, Michal Pěchouček, Vít Soukup
 - > *Jarní sráči*. Myslíkova ulice, Praha, 26. 5. 2000. Mark Viva Ther, Marie Hladíková, Duplo, Jiří Skála, Evžen Šimera, Anežka Hošková, Václav Magid, Yo Ya
 - > *II. Zlínský salon mladých*, Dům umění, prostory zámku, Zlín, 1. 6. – 15. 10. 2000. Kurátor Ludvík Ševeček. Výběr umělců odborná jury: Ludvík Ševeček, Štěpánka Bielešová, Vít Havránek, František Kowolowski, Kateřina Pavlíčková, Tomáš Pospiszyl, Ivo Sedláček, Ladislava Horňáková.
David Adamec, Martin Blažíček, Filip Černý, Federico Díaz, Jakub Dolejš, Ondřej Doležal, Lukáš Gavlovský, Patrik Hábl, Daniel Hanzlík, Aleš Hudeček, Jana Jurášková, Jan Kadlec, Křištof Kintera, Martina Klouzová, Jaroslav Kolář, Alena Kotzmannová, Milan Mikuláščík, Pavel Mrkus, Jan Nálevka, Michal Novotný, Milena Olivová, Eva Pazderová, Michal Pěchouček, Kamila Richterová, Lukáš Rittstein, Pavel Ryška, Jan Řezáč, Milan Salák, Vít Soukup, Petr Šesták, Zdeněk Šmíd, Lubomír Typlt, Vladimír Vaca, Petra Vargová, Veronika Zapletalová, Tomáš Zelenka + Bezhlavý jezdec, Kamera skura, Pode bal, Roman (Michal Navrátil, Pavel Preisner, Aleš Szotkowski)
 - > V srpnu otevřena **Galerie Eskort** (Orlí 5, Brno), která se specializuje na výstavy nejmladší umělecké generace (<http://www.galerieeskort.cz/>). Zahájila výstavou *Videofashion. Jana Kalinová, Alena Kotzmannová, Milan Mikuláščík, Jan Nálevka, Pavel Ryška, Alfred Symůnek, 103 Coil*, 14. 8. – 30. 8. 2000. Kurátorka Jana Kalinová.
 - > *Zdroje nového stylu*, Jízdárna Pražského hradu, do 27. 8. 2000. Kurátoři Milan Salák a Jan Kadlec.
 - > *Pražský parní válec 2000*, veřejný prostor v centru Prahy, Universal NoD, kostel Sacré Coeur a Galerie V. Špály, Praha, 13. 9. – 19. 9. 2000. Kurátoři a organizátoři Jana a Jiří Ševčíkovi, Pavlína Morganová, Petr Lysáček, René Rohan.
 - > *Blue Fire. Biennale of Young Art III*, Prague City Gallery, House of the Stone Bell, Prague, 22. 10. 1999 – 9. 1. 2000. Curators Olga Malá and Karel Srp.
Gábor Bakos, Antal Lakner, Imre Weber, Erik Binder, Cyril Blažo, Rosa Brueckl, Gregor Schmoll, Gábor Gerhes, Kinga Hajdú, Piotr Jaros, Anna Jermolaewa, Michal Kadleček, Kamera skura, Martin Kuriš, Drahomíra Lányi, Galina Lišhánková, Markus Muntean, Adi Rosenblum, Kriszta Nagy, Csaba Nemes, Michal Pěchouček, Joanna Rajkowska, Fiona Rukschcio, Ágnes Szépfalvi, Štěpánka Šimlová, Dušan Šoltys, Maja Vukoje, Anita Witek, Wojciech Zasadni, Alicja Żebrowska, Artur Żmijewski
 - > *Malamut '99*, Ostrava, 3. 11. – 6. 11. 1999. Participants at the festival of action art included Tomáš Vaněk, Pavel Ryška, Petr Lysáček, Jiří Surůvka, Petr Nikl, Kamera skura and others.
 - > The J. Chalupský Prize for 1999 was awarded to Lukáš Rittstein.
- 2000**
- > *Pode bal. Litt Lebitches*, V. Špála Gallery, Prague, 6. – 30. 1. 2000. Curators Jana and Jiří Ševčík.
 - > Publication began of the Xeroxed journal *Artur*, edited by Milan Salák, with Slávka Sobotovičová and Michal Pěchouček. The journal was published until 2002. It responded to current events and exhibitions of contemporary art in the Czech Republic.
 - > From 2000 an independent part of the House of Art in Brno is **Gallery G99**, which in terms of programme continued the work of the Gallery of Youth. In 1999–2000 it was without its own space, and then until March it was located on Benešova Street in Brno. Now is it located in the underground spaces of the House of the Lords of Kunštát, Dominikánská 9, Brno. František Kowolowski is curator of the gallery from 2001.
 - > *BJ. Exhibition of the BJ Group*, Gallery Jelení and the Communication Space Školská 28, Prague, 13. 3. – 14. 4. 2000.
 - > *A Southern Affair*, Galerie Nová 3, České Budějovice, from 18. 5. 2000.
Lenka Klodová, Martin Kocourek and Stanislav Zámečník, Milan Mikuláščík, Michal Pěchouček, Vít Soukup
 - > *Spring Shits*. Myslíkova Street, Prague, 26. 5. 2000.
Mark Viva Ther, Marie Hladíková, Duplo, Jiří Skála, Evžen Šimera, Anežka Hošková, Václav Magid, Yo Ya
 - > *II Zlín Salon of Youth*, House of Art, rooms of the chateau, Zlín, 1. 6. – 15. 10. 2000. Curator Ludvík Ševeček. Selection of artists

- Skip Arnold, Alexander Brener, Barbara Schurz, Patty Chang, Irwin, Jednotka/Unit, Kamera skura, Oleg Kulik, Robert Lindner, Petr Lysáček, Pavel Ryška, Jiří Surůvka, Anabela Žigová, 103 Coil
- > *Akční Praha II.*, prostory kolem pražského klubu Roxy, 19. 9. – 22. 9. 2000. Mezinárodní festival pouličního divadla, akčního umění, performance a happeningů navazoval na festival *Pražský parní válec*.
 - > *Inner City Pressure*, Universal NoD, Praha, 28. 10. – 30. 11. 2000. Kurátor Radek Váňa.
Inventory, Vexed Generation (Londýn), Lucy Orta (Paříž), Geert Mul, Masterplan (Rotterdam), Nina Fischer & Maroan el Sani (Berlín), Tomáš Svoboda, Jiří Černický, waanja, Ivan Vosecký, Simon Periton, Radim Peško
 - > *Rafani*, Galerie AVU, Praha, listopad 2000. Ustavující výstava skupiny **Rafani**, založená studenty AVU: Radim Kořínek, Marek Meduna, Petr Motejzík a Luděk Rathouský (<http://www.rafani.cz>).
 - > *Story*, Universal NoD, Praha, 5. 12. 2000 – 12. 1. 2001. Kurátor Jiří Černický, asistence Radek Váňa a Jan Merta.
BLN, Josef Bolf, Veronika Bromová, M. Černická, Jiří Černický, Pierre Daguin, Veronika Drahotová, Jan Kadlec, Pavel Kopřiva, Alena Kotzmannová, Jan Merta, Radka Müllerová, Stanislav Müller, Petr Nikl, Milena Olivová, Markéta Othová, Ivan Vosecký
 - > *BJ. Ženy přicházejí a odcházejí, jenom my spisovatelé sci-fi zůstáváme*, Galerie 761, Ostrava, 2000. Výstava skupiny Bezhlavý jezdec.
 - > *ÜberlebensKunst*, Neue Berliner Kunstverein, Berlín, Německo; Kulmbach, Německo, 2000, Kurátoři Jana a Jiří Ševčíkovi.
Krištof Kintera, Alena Kotzmannová, Jiří Kovanda, Ján Mančuška, Petr Pastrňák, Michal Pěchouček, Pode bal, Míla Preslová, Vladimír Skrepl, Ivan Vosecký
 - > *Chalupáři. Prostor určený k adaptaci*, Římská ulice, Praha, 2000. Kurátor Milan Salák.
Jana Kalinová, Jan Nálevka, Tomáš Vaněk, Milan Salák, Milan Mikuláščík
 - > *Enkláva-Privart*, Kamenická ulice, Praha, 2000. Kurátor Milan Salák a Jolana Ruchařová.
Pavel Humhal, Jan Kadlec, Jolana Ruchařová, Milan Salák a další
 - > Cenu J. Chalupěckého za rok 2000 získal David Černý.
 - by professional jury: Ludvík Ševeček, Štěpánka Bielezsová, Vít Havránek, František Kowolowski, Kateřina Pavlíčková, Tomáš Pospiszył, Ivo Sedláček, Ladislava Hornáková.
David Adamec, Martin Blažíček, Filip Černý, Federico Díaz, Jakub Dolejš, Ondřej Doležal, Lukáš Gavlovský, Patrik Hábl, Daniel Hanzlík, Aleš Hudeček, Jana Jurášková, Jan Kadlec, Krištof Kintera, Martina Klouzová, Jaroslav Koléšek, Alena Kotzmannová, Milan Mikuláščík, Pavel Mrkus, Jan Nálevka, Michal Novotný, Milena Olivová, Eva Pazderová, Michal Pěchouček, Kamila Richterová, Lukáš Rittstein, Pavel Ryška, Jan Řezáč, Milan Salák, Vít Soukup, Petr Šesták, Zdeněk Šmíd, Lubomír Typlt, Vladimír Vaca, Petra Vargová, Veronika Zapletalová, Tomáš Zelenka + Bezhlavý jezdec, Kamera skura, Pode bal, Roman (Michal Navrátil, Pavel Preisner, Aleš Szotkowski)
 - > In August the **Gallery Eskort** (Orlí 5, Brno) was founded, which specialises in exhibitions of the youngest art generation (<http://www.galerieeskort.cz/>). It opened with the exhibition *Videofashion*. *Jana Kalinová, Alena Kotzmannová, Milan Mikuláščík, Jan Nálevka, Pavel Ryška, Alfred Symůnek, 103 Coil*, 14. 8. – 30. 8. 2000. Curator Jana Kalinová.
 - > *Sources of the New Style*, Riding School of Prague Castle, until 27. 8. 2000. Curators Milan Salák and Jan Kadlec.
 - > *Prague Steamroller 2000*, public space in the centre of Prague, Universal NoD, Sacré Coeur Church and the V. Špála Gallery, Prague, 13. 9. – 19. 9. 2000. Curators and organisers Jana and Jiří Ševčík, Pavlína Morganová, Petr Lysáček, René Rohan.
Skip Arnold, Alexander Brener, Barbara Schurz, Patty Chang, Irwin, Jednotka/Unit, Kamera skura, Oleg Kulik, Robert Lindner, Petr Lysáček, Pavel Ryška, Jiří Surůvka, Anabela Žigová, 103 Coil
 - > *Action Prague II*, spaces around the Prague club Roxy, 19. 9. – 22. 9. 2000. International festival of street theatre, action art, performance and happenings connected with the festival *Prague Steamroller*.
 - > *Inner City Pressure*, Universal NoD, Prague, 28. 10. – 30. 11. 2000. Curator Radek Váňa.
Inventory, Vexed Generation (London), Lucy Orta (Paris), Geert Mul, Masterplan (Rotterdam), Nina Fischer & Maroan el Sani (Berlin), Tomáš Svoboda, Jiří Černický, waanja, Ivan Vosecký, Simon Periton, Radim Peško
 - > *Rafani*, Gallery AVU, Prague, November 2000. First exhibition of the group **Rafani**, founded by AVU students: Radim Kořínek, Marek Meduna, Petr Motejzík and Luděk Rathouský (<http://www.rafani.cz/>).

2001

- > Založen *PAS* (produkce aktivit současnosti), sdružení, jehož cílem je realizace uměleckých projektů mimo ustálené formy výstavního provozu. Členové PASu jsou Vít Havránek, Jiří Skála a Tomáš Vaněk.
- > *Má vlast*, Galerie VŠUP, Praha 1, 12. 1. – 12. 2. 2001. Kurátoři Vít Soukup a Radek Wohlmuth.
Lenka Klodová, Radek Macke, Milan Mikuláščík, Jan Novotný, Pavel Raisenauer, Vít Soukup, Stanislav Zámečník a další
- > *Criss/Cross: Praha, Stuttgart, Wrocław*, Centrum Broumov, 1. 6. – 17. 9. 2001. Projekt NCSU – Praha, ve spolupráci s Kunstverein Stuttgart a Galerií Piwnice, BWA Wrocław. Kurátoři Gábina Bukovinská a David Kulhánek.
Jasper Alvaer, Zbyněk Baladrán, Josef Bolf, Jan J. Kotík, Petr Lysáček, Ján Mančuška, Jan Šerých, Tomáš Svoboda, Tomáš Vaněk, Filip Turek, David Adamec, Kamera skura a další
- > *Slepená intimita*, Galerie Jelení, Praha, 6. 6. – 15. 6. 2001. Kurátor Vít Havránek.
Josef Bolf, Jiří Černický, Lukáš Jasanský & Martin Polák, Krištof Kintera, Lenka Klodová, Ján Mančuška, Roman Ondák, Tomáš Vaněk, Maxim Velčovský
- > *Magnetic Fields*, Galerie Jelení, Praha, 10. 7. – 17. 8. 2001.
Josef Bolf, Jakub Hošek, Johana Stanlichová, Anežka Hošková, Vladimír Skrepl
- > *Akční Praha III.*, Universal NoD, Praha, 12. 9. – 24. 9. 2001. Třetí ročník mezinárodního festivalu akčního umění, happeningů a performance.
Milan Cais, Jednotka/Unit, Kamera skura, Petr Lysáček, Ján Mančuška, Petr Nikl, Marian Palla, František Skála, Jiří Surůvka a další
- > 11. 10. 2001 otevřena **Galerie Display** – prostor pro současné umění, Bubenská 3, Praha 7. Výstavní program se věnuje především prezentaci umělců a uměleckých projektů ze zahraničí, ale také mladým českým umělcům (<http://www.display.cz/>).
- > *Umělci v triku*, Universal NoD, Praha, 23. 11. – 21. 12. 2001. Výstava během roku 2002 pokračovala v Ostravě, Brně, Ústí nad Labem, Českých Budějovicích, Bratislavě a v dalších městech.
- > *Kamera skura. Hvězdy stříbrného plátna*, Galerie V. Špály, Praha, 2001.
- > *Laboratoř současných tendencí*, Národní galerie, Veletržní palác, Praha, 2001. Kurátor Tomáš Pospiszyl.

- > *Story*, Universal NoD, Prague, 5. 12. 2000 – 12. 1. 2001. Curator Jiří Černický, with the assistance of Radek Váňa and Jan Merta.
BLN, Josef Bolf, Veronika Bromová, M. Černická, Jiří Černický, Pierre Daguin, Veronika Drahotová, Jan Kadlec, Pavel Kopřiva, Alena Kotzmannová, Jan Merta, Radka Müllerová, Stanislav Müller, Petr Nikl, Milena Olivová, Markéta Othová, Ivan Vosecký
- > *BJ. Women come and go, only we sci-fi writers remain*, Gallery 761, Ostrava, 2000. Exhibition of the group BJ.
- > *ÜberlebensKunst*, Neue Berliner Kunstverein, Berlin, Germany; Kulmbach, Germany, 2000, Curators Jana and Jiří Ševčík.
Krištof Kintera, Alena Kotzmannová, Jiří Kovanda, Ján Mančuška, Petr Pastrňák, Michal Pěchouček, Pode bal, Míla Preslová, Vladimír Skrepl, Ivan Vosecký
- > *Cottagers. Space intended for adaptation*, Římská Street, Prague, 2000. Curator Milan Salák.
Jana Kalinová, Jan Nálevka, Tomáš Vaněk, Milan Salák, Milan Mikuláščík
- > *Enclave-Privat*, Kamenická Street, Prague, 2000. Curator Milan Salák and Jolana Ručařová.
Pavel Humhal, Jan Kadlec, Jolana Ručařová, Milan Salák and others
- > The J. Chaloupecký Prize for 2000 was awarded to David Černý.

2001

- > *PAS* (production of activities of the present), was founded, an association with the goal of supporting artistic projects outside the established exhibition system. The members of PAS are Vít Havránek, Jiří Skála and Tomáš Vaněk.
- > *My Homeland*, Gallery VŠUP, J. Palacha Square 80, Prague 1, 12. 1. – 12. 2. 2001. Curators Vít Soukup and Radek Wohlmuth.
Lenka Klodová, Radek Macke, Milan Mikuláščík, Jan Novotný, Pavel Raisenauer, Vít Soukup, Stanislav Zámečník and others
- > *Criss/Cross: Prague, Stuttgart, Wrocław*, Broumov Centre, 1. 6. – 17. 9. 2001. Project of FCCA – Prague, in co-operation with Kunstverein Stuttgart and Gallery Piwnice, BWA Wrocław. Curators Gábina Bukovinská and David Kulhánek.
Jasper Alvaer, Zbyněk Baladrán, Josef Bolf, Jan J. Kotík, Petr Lysáček, Ján Mančuška, Jan Šerých, Tomáš Svoboda, Tomáš Vaněk, Filip Turek, David Adamec, Kamera skura and others
- > *Patched Intimacy*, Gallery Jelení, Prague, 6. 6. – 15. 6. 2001. Curator Vít Havránek.

Petr Babák, Martin Blažíček, Filip Cenek, Ivan Dlabač, Ondřej Doležal, Veronika Holcová, Blanka Jakubčíková, Martin Klapper, Vladimír Kokolia, Jan J. Kotík, Tomáš Machek, Ján Mančuška, Marek Maňan, Zdeněk Mezihorák, Nady Slováková, Ondřej Smeykal, Studio ReD, Jan Šerých, Štěpánka Šimlová, Michal Škoda, Roman Trabura, Filip Turek, Martin Tvarůžek, Markéta Vaňková, Kateřina Vincourová, Zdeněk Závodný

> Cenu J. Chaluppeckého za rok 2001 získal Tomáš Vaněk.

Josef Bolf, Jiří Černický, Lukáš Jasanský & Martin Polák, Křištof Kintera, Lenka Klodová, Ján Mančuška, Roman Ondák, Tomáš Vaněk, Maxim Velčovský

- > *Magnetic Fields*, Gallery Jelení, Prague, 10. 7. – 17. 8. 2001.
Josef Bolf, Jakub Hošek, Johana Stanlichová, Anežka Hošková, Vladimír Skrepl
- > *Action Prague III*, Universal NoD, Prague, 12. 9. – 24. 9. 2001.
Third year of the international festival of action art, happenings and performance.
Milan Cais, Jednotka/Unit, Kamera skura, Petr Lysáček, Ján Mančuška, Petr Nikl, Marian Palla, František Skála, Jiří Surůvka and others
- > 11. 10. 2001 opening of **Display Gallery** – a space for contemporary art, Bubenská 3, Prague 7. The exhibition programme focuses mainly on the presentation of artists and artistic projects from abroad, but also young Czech artists (<http://www.display.cz/>).
- > *Trick Artists*, Universal NoD, Prague, 23. 11. – 21. 12. 2001.
During 2002 the exhibition continued in Ostrava, Brno, Ústí nad Labem, České Budějovice, Bratislava and other cities.
- > *Kamera skura. Stars of the Silver Screen*, V. Špála Gallery, Prague, 2001.
- > *Laboratory of Contemporary Trends*, National Gallery, Great Exhibition Palace, Prague, 2001. Curator Tomáš Pospiszyl.
Petr Babák, Martin Blažíček, Filip Cenek, Ivan Dlabač, Ondřej Doležal, Veronika Holcová, Blanka Jakubčíková, Martin Klapper, Vladimír Kokolia, Jan J. Kotík, Tomáš Machek, Ján Mančuška, Marek Maňan, Zdeněk Mezihorák, Nady Slováková, Ondřej Smeykal, Studio ReD, Jan Šerých, Štěpánka Šimlová, Michal Škoda, Roman Trabura, Filip Turek, Martin Tvarůžek, Markéta Vaňková, Kateřina Vincourová, Zdeněk Závodný
- > The J. Chaluppecký Prize for 2001 was awarded to Tomáš Vaněk.

Biografie / Biography

Zbyněk Baladrán

narozen 16. dubna 1973/ *born April 16, 1973*

1992–97 Katedra dějin umění, Filosofická fakulta UK, Praha / *Art History Department, Charles University, Prague*

1997–2003 Akademie výtvarných umění v Praze / *Academy of Fine Arts in Prague*

spoluzakladatel a provozovatel prostoru pro současné umění Display, od 2001 / *co-founder of Display, a space for contemporary art in Prague since 2001*

výstavy samostatné / solo exhibitions

- 2004 Zazděný vchod/ *Walled in Entrance*, Moravská galerie, Brno, CZ
- 2004 Teorie/Praxe/Expozice/ *Theory/Practise/Exposition*, Dům pánů z Kunštátu, Brno, CZ
- 2002 WariantC (+ Erik Binder), Open Gallery, Bratislava, SK
- 2002 Target Group (+ Tomáš Svoboda), Palais de Tokyo, Paris, F
- 2001 8, Galerie Eskort, Brno, CZ
- 2001 10, Galerie Eingang, Ostrava, CZ
- 2001 019, Galerie Jelení, NCSU, Praha, CZ
- 2000 Diorama, vývěsní skříň BJ, ulice Komunardů, Praha, CZ

výstavy skupinové / group exhibitions

- 2004 Finalisté Ceny J. Chalupceckého 2004/ *Finalists of J. Chalupcecký Award 2004*, Dům umění města Brna, Brno, CZ
- 2004 Space Camp, Kolovratský palác, Praha, CZ
- 2004 Dresden – Prag, Kunstforum Ostdeutsche Galerie, Regensburg, D
- 2004 Breakthrough, Grote Kerk, Den Haag, NL
- 2004 Manifesta 5, San Sebastian – Donostia, E
- 2004 Interkosmos, Galeria Raster, Warszawa, PL
- 2003 Kompression, Kolonie-Wedding, Berlin, D
- 2003 Survey, Galerie Futura, Praha, CZ
- 2002 Premiére vue, Passage du Retz, Paris, F
- 2002 Der-Ausstellungsraum, Wechselstube, Stuttgart, D
- 2002 IV. Biennale mladého umění Zvon 2002 / *IV Biennial of Young Artists Bell 2002*, Dům U zlatého prstenu, GHMP, Praha, CZ
- 2001 Fotok, MEO, Budapest, H
- 2001 První a poslední / *First and Last*, Galerie V. Špály, Praha, CZ

- 2001 Criss/Cross: Praha, Stuttgart, Wrocław, Centrum Broumov, Broumov, CZ
- 2000 Výstava AVU / *Exhibition of Academy of Fine Arts*, Galerie Mánes, Praha, CZ
- 2000 Sýpka 2000, Galerie Sýpka, Vlkov u Brna, CZ
- 2000 Každá kapka.../ *Every Drop...*, Galerie AVU, Praha, CZ
- 1999 Vidiny / *Visions*, Universal NoD, Praha, CZ
- 1999 Rickyho gang / *Ricky's Gang*, klub Depo, Olomouc, CZ
- 1998 Zelená / *Green*, Galerie AVU, Praha, CZ

Kamera skura

založena 2. února 1996 v Ostravě / *founded February 2, 1996 in Ostrava*

výstavy samostatné / solo exhibitions

- 2003 Dvojitý Nelson, trojitý Mandela / *Double Nelson, Triple Mandela*, Dům umění, Brno, CZ
- 2003 Superstart, Československý pavilon, 50. Biennale v Benátkách / *Pavilion of Czechoslovakia, 50th Biennial of Art in Venice*, I
- 2002 Nevíme, čo to je / *We Don't Know What It Is* (+ Kunst-fu), Galerie Jelení, NCSU, Praha, CZ
- 2002 Pelmelus Classica, Galerie E. Filly, Ústí nad Labem, CZ
- 2001 Junge Kunst aus Prag, Galerie Raskolnikow, Dresden, D
- 2001 Čí je to dítě? / *Whose Child Is It?*, Galerie MXM, Praha, CZ
- 2001 Hvězdy stříbrného plátna / *Stars of the Silver Screen*, Galerie V. Špály, Praha, CZ
- 2001 Kamera skura Is Not Dead, Galerie Sokolská 26, Ostrava, CZ
- 2000 Kamera skura, Galerie De Gruitpoort, Doetinchem, NL
- 1999 iKs album, Alliance Francaise, Ostrava, CZ
- 1999 Kamera skura – Luxus, Galerie Jelení, NCSU, Praha, CZ
- 1999 Útočník / *Invader*, Galerie Půda, Český Těšín, CZ
- 1998 Marek poprvé před kamerou / *Marek First Time in Front of the Camera*, Galerie W. Wünsche, Havířov, CZ
- 1997 Kamera skura, Galerie 761, Ostrava, CZ

výstavy skupinové / group exhibitions

- 2004 Double Check, Celje, SLO
- 2004 Divine Heroes, Kulturzentrum bei den Minoriten, Graz, A

- 2004 Unterbrochenes Spiel / *Interrupted Game*, Galerie für zeitgenössische Kunst, Leipzig, D
- 2003 Indian Summer Festival, Galerie NoD, Praha, CZ
- 2002 IV. Bienále mladého umění / *IV Biennial of Young Artists*, Dům U kamenného zvonu, GHMP, Praha, CZ
- 2001 Vánoční lesík / *Christmas Forest*, Galerie Šternberk, Šternberk, CZ
- 2001 Osmá bez kormidelníka / *Eight Oarsmen Without A Helmsman*, Galerie Caesar, Olomouc, CZ
- 2001 Výtvarníci z Ostravy / *Artists from Ostrava*, CZ, Povážská galéria, Žilina, SK
- 2001 Icing, ICA, Dunaújváros, H
- 2001 Babylon Times, Galerie G4, Cheb, CZ
- 2001 Never Stop the Action, Rotor, Graz, A
- 2001 Akční Praha, CZ / *Action Prague*, Universal NoD, Praha, CZ
- 2001 Ostrava – Košice, Muzeum V. Löflera, Košice, SK
- 2001 Criss/Cross: Praha, Stuttgart, Wrocław, Centrum Broumov, Broumov, CZ
- 2001 Objekt/objekt. Metamorfózy v čase / *Object/object. Metamorphoses in Time*, ČMVU, Praha, CZ
- 2000 26. Salón mladých / *26th Salon of Youth*, PAVILON 5, Zagreb, HR
- 2000 Osobní rituály / *Personal Rituals*, Dům U rudého vola, Brno, CZ
- 2000 II. Zlínský salón mladých / *II Zlín Salon of Youth*, Státní galerie, Zlín, CZ
- 2000 De Tsjechen komen, Galerie Gemeenthuis, Huissen, NL
- 2000 Konec světa / *The End of the World*, Palác Kinských, Národní galerie, Praha, CZ
- 2000 Hnízda her / *Nests of Games*, Galerie Rudolfinum, Praha, CZ
- 1999 ... (tři tečky) / *... (three dots)*, Universal NoD, Praha, CZ
- 1999 Blue Fire, III. Bienále mladého umění / *Blue Fire, III Biennial of Young Artists*, Dům U kamenného zvonu, GHMP, Praha, CZ
- 1999 Vzdálené podobnosti (Něco lepšího než kosmetika) / *Remote Similarities (Something Better Than Cosmetics)*, Veletržní palác, Národní galerie, Praha, CZ
- 1999 Open House, NCSU, zámek Čimelice, CZ
- 1999 Laboratoř / *Laboratory*, Galerie Sýpka, Vlkov u Brna, CZ
- 1999 Perplex, Galerie V. Špály, Praha, CZ
- 1999 Złoty schilling, Dům umění, Znojmo, CZ
- 1998 Sever proti jihu / *North Against South*, Galerie U dobrého pastýře, Brno, CZ
- 1998 Ostráva umjeni...? / *Ostrava Art...?*, Výstavní síň Mánes, Praha, CZ
- 1997 Kolmo k ose / *Upright to the Axis*, Galeria Miejsce, Cieszyn, PL
- 1996 Laboratórium / *Laboratory*, Košice, SK
- 1996 Autosalon, Pavilon C – Černá louka, Ostrava, CZ
- 1996 Kapitální úlovek / *Prime Catch*, Galerie Fiducia, Ostrava, CZ
- 1996 Konfrontace / *Confrontation*, Svárov, CZ

Křištof Kintera

narozen 20. září 1973 / *born September 20, 1973*

1992–99 Akademie výtvarných umění v Praze / *Academy of Fine Arts in Prague*

člen sdružení Jednotka / *member of Unit group*

výstavy samostatné / *solo exhibitions*

- 2004 One Man Show, Art Brussel, Brusel, B
- 2002 Private Revolution, Galerie V kapli, Bruntál, CZ
- 2002 Can You Show Me What's in Your Bag? (+ Denisa Lehocká), Open Gallery, Bratislava, SK
- 2001 Lepší už to nebude! / *It Won't Be Better!*, Galerie Behémót, Praha, CZ
- 2001 It Won't Be Better!, Galerija Škuc, Ljubljana, SLO
- 2001 Are You All Right?, La Chaufferie, Strasbourg, F
- 2001 Are You All Right?, České centrum, Múnechen, D
- 2001 Galerie 761, Ostrava, CZ
- 2000 Galerie E. Filly, Ústí nad Labem, CZ
- 1999 Obrazy vás sledují / *The Pictures Are Watching You*, Šternberský palác, Národní galerie, Praha, CZ
- 1999 Mluviči / *Talkmen*, Staroměstská radnice, GHMP, Praha, CZ
- 1997 Mluviči / *Talkmen*, Galerie U kamene, Cheb, CZ
- 1996 Mluviči / *Talkmen*, Galerie Ruce, Praha, CZ
- 1995 Plumbař, Galerie mladých, Brno, CZ
- 1994 Plumbař, Galerie Ruce, Praha, CZ

výstavy skupinové / *group exhibitions*

- 2004 Free Entrance, BAWAG Foundation, Wien, A
- 2004 Werre & Co., Galerie Rachel Haferkamp, Köln, D

- 2003 Open Studios, Rijksakademie, Amsterdam, NL
- 2003 Finále Ceny J. Chalupceckého 2003 / *Finalists of J. Chalupcecký Award*, Galerie Futura, Praha, CZ
- 2003 Aus Liebe – Zeitgenössische Kunst aus Prag, Remscheid, D
- 2003 Survey, Galerie Futura, Praha, CZ
- 2003 Prague Biennale 1, Veletržní palác, Národní galerie, Praha, CZ
- 2003 III. Salón mladých / III Salon of Youth, Státní galerie Zlín, Zlín, CZ
- 2003 ČeskoSK / *Czechoslovakia*, Národní muzeum, Bratislava, SK
- 2002 Fair (Glued Intimacy), projekt PAS, Royal College of Art, London, GB
- 2002 IV. Bienále mladého umění Zvon 2002 / *IV Biennial of Young Artists Bell 2002*, Fórum nezávislých galerií, Dům U zlatého prstenu, GHMP, Praha, CZ
- 2001 Výstava finalistů Ceny J. Chalupceckého 2001 / *Finalists of J. Chalupcecký Award*, Veletržní palác, Národní galerie, Praha, CZ
- 2001 To Flow To, Galerie Chromosome, Berlin, D
- 2001 Borders 2001, Slavonski Brod, HR
- 2001 Triennial of Small Sculpture, Fellbach, D
- 2001 O člověku / *About Man*, ČMVU, Praha, CZ
- 2001 Objekt – objekt / *Object – object*, ČMVU, Praha, CZ
- 2001 Spleená intimita / *Glued Intimacy*, Galerie Jelení, NCSU, Praha, CZ
- 2000 Tschechische Vogel, Kunsthaus Dresden, Dresden, D
- 2000 All You Can Eat, Galerie für Zeitgenössische Kunst, Leipzig, D
- 2000 Konec světa? / *The End of the World?*, palác Kinských, Národní galerie, Praha, CZ
- 2000 Alles in Bewegung, Galerie Barakk, Berlin, D
- 2000 ÜberlebensKunst, Neue Berliner Kunstverein, Berlin, D
- 2000 Worthless (Invaluable), Moderna galerija, Ljubljana, SLO
- 2000 Hnízda her / *Nests of Games*, Galerie Rudolfinum, Praha, CZ
- 1999 Výstava finalistů Ceny J. Chalupceckého 1999 / *Finalists of J. Chalupcecký Award*, Veletržní palác, Národní galerie, Praha, CZ
- 1999 99 CZ, Václavské nám. 13–15, Praha, CZ
- 1999 After the Wall, Moderna Museet, Stockholm, S
- 1999 Plug-In City, Salon 3, London, GB
- 1999 Obyčejné pohádky / *Ordinary Fairy Tales*, Galerie U bílého jednorožce, Klatovy, CZ
- 1999 Midnight Walkers and City Sleepers, W139, Amsterdam, N
- 1999 Neplánované spojení / *Incidental Connection*, Galerie Mánes, Praha, CZ
- 1998 Close Encounters, Comenius Museum, Naarden, N
- 1998 Germinations 10, Factory, Athens, GR
- 1998 Manifesta 2, Casino Luxembourg, Luxembourg, L
- 1998 České umění 90. let / *Czech Art of 1990s*, Dům U zlatého prstenu, GHMP, Praha, CZ
- 1998 Reciprocita / *Reciprocity*, VŠVU, Bratislava, SK
- 1998 Snížený rozpočet / *Reduced Budget*, Galerie Mánes, Praha, CZ
- 1997 Kovová plastika / *Metal Sculpture*, Galerie V. Špály, Praha, CZ
- 1997 Towards the Object, Riverside Studios, London, GB
- 1997 Show, Štátna galéria, Banská Bystrica, SK
- 1997 Umělecké dílo ve veřejném prostoru / *Art in Public Space*, SCSU, Veletržní palác, Národní galerie, Praha, CZ
- 1997 Quiet Messages, Budapest, H
- 1997 Výstava AVU / *Academy of Fine Arts Exhibition*, Galerie Mánes, Praha, CZ
- 1996 I. Zlínský salón mladých / *I Zlín Salon of Youth*, Státní galerie Zlín, Zlín, CZ
- 1996 Sklizeň / *Harvest*, Galerie Sýpka, Vlkov u Brna, CZ
- 1996 Interiér v. Exteriér / *Interior versus Exterior*, továrna Kosmos, Bratislava, SK
- 1996 II. Bienále mladého umění / *II Biennial of Young Artists*, Dům U kamenného zvonu, GHMP, Praha, CZ
- 1995 Real Pictures, Galerie Sýpka, Vlkov u Brna, CZ
- 1995 Biennial of Small Sculpture, Murska Subota, SLO
- 1995 Výstava AVU / *Academy of Fine Arts Exhibition*, Galerie Mánes, Praha, CZ
- 1995 Zkušební povoz / *Test Run*, Galerie Mánes, Praha, CZ
- 1994 Výstava AVU / *Academy of Fine Arts Exhibition*, Galerie výtvarného umění, Karlovy Vary, CZ
- 1994 Nová jména / *New Names*, Galerie V. Špály, Praha, CZ
- 1994 Galerie Sýpka, Vlkov u Brna, CZ
- 1994 Galerie AFFA, Praha, CZ
- 1993 Hermit II, klášter Plasy, CZ
- 1993 Výstava AVU / *Academy of Fine Arts Exhibition*, U Hybernů, Praha, CZ

Lenka Klodová

narozena 22. listopadu 1969 / *born November 22, 1969*

1991–1997 Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze / *Academy of Arts, Architecture and Design in Prague*

výstavy samostatné / solo exhibitions

- 2004 Ty / *You*, Galerie Erasmus, Mělník, CZ
 2004 Exhibition, Galerie 99, Dům umění, Brno, CZ
 2003 66.6% ženskosti / *66.6% of Femininity*, (+ Iva Junková, Kurt Gebauer), Galerie města Plzně, Plzeň, CZ
 2002 Lesem za nocí / *Through the Forest at Night*, Galerie 761, Ostrava, CZ
 2001 Podzimní noc je dlouhá jen svým jménem / *The Autumn Night Is Long Only in Its Name*, Galerie V. Špály, Praha, CZ
 2001 Moje ženy / *My Women*, Galerie Pokorný, Prostějov, CZ
 1999 Hlasy přátel / *Voices of Friends*, Galerie Jáma 10, Ostrava, CZ
 1998 Červená a černá / *In Red and Black*, (+ Marek Rejent), Galerie Fiducia, Ostrava, CZ
 1997 Kámen, žena, elektřina / *Stone, Woman, Electricity*, (+ Marek Rejent), Galerie Die Aktualität des Schönen, Liberec, CZ
 1996 Jízda / *Ride*, Makromolekulární ústav, Praha, CZ
 1994 Obecní domek / *Common House*, (+ Marek Rejent), Proseč, CZ

výstavy skupinové / group exhibitions

- 2004 Eintritt Verboten, symposium, dům Michal, Ostrava, CZ
 2004 Eastern Alliance, Lichtturm, Berlin, D
 2004 Czech-In, Stadtwerkstatt, Linz, A
 2004 Nová místa / *New Places*, Dům umění, Opava, CZ
 2004 KunstLandSchaf/ft, Factory, Kunsthalle Krems, A
 2004 Tento měsíc menstruji / *I Am Having My Period This Month*, Galerie Art Factory, Praha, CZ
 2003 5 žen, 5 otázek / *5 Women, 5 Questions*, Galerie Jelení, Praha, CZ
 2003 Waiting for event..., Galerie&Projekte Matias Kampl, Berlin, D
 2003 Art Actuell, Galerie&Projekte Matias Kampl, Berlin, D
 2003 ArtCubicle, Galerie Home, Praha, CZ
 2003 Umělci v lese / *Artists in the Forest*, les Lapák, Kladno, CZ
 2003 Wunderland II., Hornické muzeum Landek, Ostrava, CZ

- 2003 IN/OUT, Praha, CZ
 2003 Valenčné sféry / *War Spheres*, Pálffyho palác, Bratislava, SK
 2003 Wunderland, Kiruna, S
 2002 Finalisté Ceny J. Chalupceckého 2002 / *Finalists of J. Chalupcecký Award*, Dům umění, Brno, CZ
 2002 IV. Bienále mladého umění / *IV Biennial of Young Artists*, Dům U kamenného zvonu, GHMP, Praha, CZ
 2002 A sakra! / *Damn!*, Galerie 1, VŠUP Praha, CZ
 2001 Fotok, MEO, Budapest, H
 2001 Slepěná intimita / *Glued Intimacy*, NCSU, Galerie Jelení, Praha, CZ
 2001 Femme fatale, Galerie Felixe Jeneweina, Kutná Hora, CZ
 2001 Má vlast / *My Country*, výstavní síň VŠUP Praha, CZ
 2000 Jižní záležitost / *Southern Affairs*, Galerie Nová 1, České Budějovice, CZ
 2000 Open Air, putovní galerie Exodus, Vodičkova ul., Praha, CZ
 1998 Dole v Bunkru / *Down in the Bunker*, Bunkr, Praha, CZ
 1998 Ateliér veškerého sochařství / *Studio of All Sculpture*, Richterova vila, Praha, CZ
 1997 Oživené město Neratovice / *Animated Town Neratovice*, Společenský dům, Neratovice, CZ
 1996 Letos / *This Year*, výstavní síň VŠUP, Praha, CZ
 1995 Andere Orte, Wuppertal, D
 1994 Kvanta 272/14 / *Quanta 272/14*, ul. Na bělidle, Praha, CZ
 1994 Junge Künstler aus Prag, Kunstmuseum Ehrenhof, Düsseldorf, D
 1993 Kabrňáci z Prahy / *Good Old Guys from Prague*, Galerie Stará radnice, Dům umění, Brno, CZ
 1992 VŠUP Dnes / *Academy of Applied Arts Today*, Galerie Sýpka, Vlčkov, CZ
 1992 Objekty a instalace / *Objects and Installations*, Karolinum, Praha, CZ

Pavel Kopřiva

narozen 6. září 1968 / *born September 6, 1968*

1987–89 PF UJEP, Katedra výtvarné výchovy, Universita

J. E. Purkyně, Ústí nad Labem / *Art Education Department, University of J. E. Purkyně, Ústí nad Labem*

1989–1995 Vysoká škola uměleckoprůmyslová, Praha / *Academy of Arts, Architecture and Design, Prague*

1997–2003 asistent ateliéru Konceptuální a intermediální tvorby, VŠUP, Praha / *Assistant of Conceptual and Inter-media Art Studio of Academy of Arts, Architecture and Design, Prague*

výstavy samostatné / *solo exhibitions*

- 2003 Pohyblivé instalace / *Moving Installations*, (+ Buchty a loutky), studio Švandova divadla, Praha, CZ
- 2002 May Day, Galerie U kostela, Bílina, CZ
- 2001 May Day, ČMVU, Praha, CZ
- 2000 Area 51, Galerie ICA-D, Dunaújváros, H
- 1999 Area 51, Galerie V. Špály, Praha, CZ
- 1999 Mělký povrch / *Shallow Surface*, Galerie Die Aktualität des Schönen, Liberec, CZ
- 1998 Mělký povrch / *Shallow Surface*, Galerie mladých U dobrého pastýře, Brno, CZ
- 1997 Vybledlí / *Pale Ones*, (+ Jiří Černický), Galerie Klatovy – Klenová, Galerie U Bílého jednorožce, Klatovy, CZ
- 1997 Anatomie mechanismu / *The Anatomy of a Mechanism*, Pro Art Mercedes, Praha, CZ
- 1994 Plány nadskutečna / *Plans of the Surreal*, Galerie E. Filly, Ústí nad Labem, CZ
- 1993 Anatomie / *Anatomy*, Galerie Suterén, Ústí nad Labem, CZ
- 1992 (+ Jiří Černický), Malá výstavní síň, Liberec, CZ
- 1991 (+ Jiří Černický), Otevřená hranice bytu / *Open Border of Apartment*, Ústí nad Labem, CZ

výstavy skupinové / *group exhibitions*

- 2004 Hot Destination. Marginal Destiny, Dům umění, Brno, CZ
- 2004 Observatory, Palais des Arts, Dresden, D
- 2003 O technice / *About Techniques*, ČMVU, Praha, CZ
- 2002 Zlínský salón / *Zlín Salon*, Státní galerie, Zlín, CZ
- 2002 IV. Bienále mladého umění / *IV Biennial of Young Artists*, Dům U kamenného zvonu, GHMP, Praha, CZ
- 2001 Finalisté Ceny J. Chaluppeckého / *Finalists of J. Chaluppecký Award*, Veletržní palác, Národní galerie, Praha, CZ
- 2001 Objekt – objekt / *Object – object*, ČMVU, Praha, CZ
- 2001 East of Eden, České centrum, München, D
- 2000 East of Eden, Galeriea Wyspa, Gdaňsk / Centrum kultury, Poznań, PL
- 2000 100 + 1 umělecké dílo 20. století / *100 + 1 Artworks of the 20th Century*, ČMVU, Dům u Černé Matky Boží, Praha, CZ

- 2000 STORY, Galerie NoD, Praha, CZ
- 2000 Devadesátka pokračuje / *The Nineties Keep Going*, Galerie E. Filly, Ústí nad Labem, CZ
- 2000 Aktuální nekonečno / *Actual Infinite*, GHMP, Městská knihovna, Praha, CZ
- 2000 VIA 2000, Galerie Via Art, Praha, CZ
- 2000 Na volné téma, ale k věci / *On the Free Theme But on the Subject*, Galerie V. Špály, Praha, CZ
- 2000 Konec světa? / *The End of the World?*, NG, Palác Kinských, Praha, CZ
- 2000 Alles in Bewegung, Galerie Barakk, Berlin, D
- 2000 Trans Globe, Galerie Mánes, Praha, CZ
- 1999 99 CZ, Václavské nám. 13–15, Praha, CZ
- 1999 Public District, Galerie E. Filly, Ústí nad Labem, CZ
- 1999 Symposium železné plastiky / *Symposium of Metal Sculpture*, Veletržní palác, Národní galerie, Praha, CZ
- 1999 II. Nový zlínský salón / *II New Zlín Salon*, Státní galerie Zlín, Zlín, CZ
- 1999 Obyčejné pohádky / *Ordinary Fairy Tales*, Galerie U bílého jednorožce, Klatovy, CZ / Galerie E. Filly, Ústí nad Labem, CZ
- 1999 Deset kapitol o přírodě / *Ten Chapters about Nature*, Badische Kunstverein, Karlsruhe, D / CCA Réthymnon, Crete, GR
- 1998 Deset kapitol o přírodě / *Ten Chapters about Nature*, CRAC Alsace, Altkirch, F
- 1998 Black and Blue, Galerie Otok, Dubrovnik, HR
- 1998 O přírodě / *About Nature*, České muzeum výtvarných umění, Praha, CZ
- 1998 Asi, Asi, Asistenti / *Maybe, Maybe, Asistents*, Výstavní síň VŠUP, Praha, CZ
- 1997 Umění ve veřejném prostoru / *Art in the Public Space*, Veletržní palác, Národní galerie, Praha, CZ
- 1997 Sever / *North*, Galerie V. Špály, Praha, CZ
- 1997 I. zlínský salón mladých / *I Zlín Salon of Youth*, Státní galerie, Zlín, CZ
- 1997 Jitro kouzelníků / *Dawn of the Magicians*, NG, Veletržní palác, Praha, CZ
- 1997 Okresní formát / *Provincial Format*, Galerie E. Filly, Ústí nad Labem, CZ
- 1996 Manifesta 1, V2 Institution, Rotterdam, N

- 1996 Private Anamnesis, kostel sv. Vojtěcha, Ústí nad Labem, CZ / Oblastní galerie, Liberec, CZ
- 1996 Hi-tech a umění / *Hi-tech and Art*, Dům umění, Brno, CZ
- 1996 Interiér vs. Exteriér / *Interior versus Exterior*, Cosmos, Bratislava, SK
- 1996 Proměna / *Transformation*, Galerie Bosny a Hercegoviny, Sarajevo, BIH
- 1995 Orbis Fictus, Valdštejnská jízdárna, Praha, CZ
- 1995 Zkušební provoz / *Test Run*, Galerie Mánes, Praha, CZ
- 1994 Nová jména / *New Names*, Galerie V. Špály, Praha, CZ
- 1993 Mladí umělci z Prahy / *Young Artists from Prague*, Kunstmuseum, Düsseldorf, D
- 1993 Galerie E. Filly, Ústí nad Labem, CZ
- 1993 Narušená rovnováha / *Disturbed Balance*, Galerie Citadela, Praha, CZ
- 1993 Krajina / *Landscape*, SCSU, Dům U kamenného zvonu, GHMP, Praha, CZ
- Alena Kotzmannová**
narozena 22. února 1974 / *born February 22, 1974*
1992–98 Vysoká škola uměleckoprůmyslová, Praha / *Academy of Arts, Architecture and Design, Prague*
- výstavy samostatné / solo exhibitions**
- 2001 Cesta do háku / *Trip to the Hook*, Galerie V. Špály, Praha, CZ
- 2001 Kyjev / *Kiev* (+ Jiří David), Galerie MXM, Praha, CZ
- 2001 Konec filmu / *The End of Film*, Galerie 761 / Galerie Fiducia, Ostrava, CZ
- 2000 Heart project / House No. 9 (+ Marja Kanervo), Maankka, Helsinki, FIN / vestibul metra Palacké nám., Praha, CZ / Galerie Jelení, NCSU, Praha, CZ
- 1999 Temporary Person II., Palais Jalta, Frankfurt, D
- 1998 V prvním patře / *On the First Floor*, Galerie U bílého jednorožce, Klatovy, CZ
- 1998 Začasna oseba, Križanke, Ljubljana, SLO
- výstavy skupinové / group exhibitions**
- 2004 Certain Traces, Gallery S.C.A.P.E., Los Angeles, USA
- 2004 AK Photographs, Galerie XXL, Louny, CZ
- 2004 Armory Show, New York, CZ
- 2004 Interkosmos 2004, Galerie Raster, Warszawa, PL
- 2003 Compression, Kolonie Wedding International, Galerie Ananda Deva, Berlin, D
- 2003 PAL FICTION, Galerie Art Factory, Praha, CZ
- 2003 IN/OUT, Praha, CZ
- 2003 Survey '03, Galerie Futura, Praha, CZ
- 2003 Temporary Spaces, Charlottenborg, Copenhagen, DK
- 2003 Elektrorobot, Galerie Home, Praha, CZ
- 2002 IV. Bienále mladého umění Zvon 2002 / *IV Biennial of Young Artists Bell 2002*, Dům U kamenného zvonu, GHMP, Praha, CZ
- 2002 Politik-um: New Engagement, projekt NCSU, Tereziánské křídlo Pražského hradu, Praha, CZ
- 2002 Die Station Sensucht (+ Michal Pěchouček), Atelier Unsichtbar, Wechselstube, Stuttgart, D
- 2001 No Flash!, Centrum současného umění, Kiev, UA
- 2001 Femme Fatale, Galerie Felixe Jeneweina města Kutné Hory, CZ
- 2001 Vintage and Contemporary Czech Photography, SK Josefsberg Studio, Seattle / Benham Gallery, Portland, USA
- 2001 Fotok, MEO, Budapest, H
- 2000 Transglobe, Galerie Mánes, Praha, CZ
- 2000 ÜberlebensKunst, Neuer Berliner Kunstverein, Berlin, D
- 2000 Na volné téma... / *On a Free Subject*, Galerie V. Špály, Praha, CZ
- 2000 Jižní záležitost / *South Issue*, negalerijní prostor Nová 1, České Budějovice, CZ
- 2000 II. Zlínský salon mladých / *II Zlín Salon of Youth*, Státní galerie, Zlín, CZ
- 2000 Zdroje nového stylu / *Sources of New Style*, Jízdárna Pražského hradu, Praha, CZ
- 2000 ÜberlebensKunst, Kulmbach, D
- 2000 Videofashion, Galerie Eskort, Brno, CZ
- 2000 Dokouřeno / *Finished Smoking*, Galerie Mánes, Praha, CZ
- 2000 Story, Universal NoD, Praha, CZ
- 1999 Perplex, Galerie V. Špály, Praha, CZ
- 1999 Obyčejné pohádky / *Ordinary Fairy Tales*, Galerie U bílého jednorožce, Klatovy, CZ
- 1999 Junge Tschechische Kunst, Selb, D
- 1999 Crossings, Galerie Rudolfinum, Praha, CZ
- 1999 Germinations X, Kultur- Elzenfeld, Antverp, B

- 1999 99 CZ, Václavské nám. 13–15, Praha, CZ
 1999 Vidiny / *Visions*, Universal NoD, Praha, CZ
 1998 Tělo a fotografie / *Body and Photography*, Festival Foto Praha, CZ – Kolín, Městské muzeum, Kolín, CZ
 1998 Dočasná osoba / *Temporary Person* (+ L. Mlynářová), foyer Divadla Archa, Praha, CZ
 1998 Germinations X, European Projects for Young Artists, Factory, Athens, GR
 1997 Umělecké dílo ve veřejném prostoru / *Art in the Public Space*, SCSU, Veletržní palác, Národní galerie, Praha, CZ
 1997 2. mezinárodní sympozium / *Second International Symposium*, Galerie Sýpka, Klenová, CZ
 1997 Fórum 2000, Divadlo Archa, Praha, CZ

Ján Mančuška

narozen 7. dubna 1972 / *born April 7, 1972*

1991–98 Akademie výtvarných umění v Praze / *Academy of Fine Arts in Prague*

člen skupiny Bezhlavý jezdec / *member of the group Headless Horseman*

výstavy samostatné / *solo exhibitions*

- 2004 Marc Foxx, Los Angeles, USA
 2004 Read it..., Andrew Kreps Gallery, New York, USA
 2003 Boris Mančuška & Ján Ondreička, Galerie Jelení, NCSU, Praha, CZ
 2003 Next Year in Marienbad..., (+ Markéta Othová), České centrum, New York, USA
 2003 Konceptual, Galerie Raketa, Ústí nad Labem, CZ
 2002 Konferenz, Neue Galerie, Graz, A
 2002 (+ Jiří Kovanda), Galerie Na bidýlku, Brno, CZ
 2002 Lásky / *Love* (+ Boris Ondreička, Jesper Alvaer), Open Gallery, Bratislava, SK
 2002 Praha 13 / *Prague 13*, Galerie V. Špály, Praha, CZ
 2001 Já / *I*, Galerie MXM, Praha, CZ
 2001 Nerada chodím na záchod někde jinde než tady / *I Don't Like To Go to the Bathroom Anywhere Else but Here*, Dům umění, České Budějovice, CZ
 2000 Osvobozená domácnost / *Liberated Household*, Galerie Na bidýlku, Brno, CZ

- 2000 Things Around, Galerie Tent, Rotterdam, NL
 2000 Galerie Priestor (+ Drahuša Lányi), Bratislava, SK
 2000 Přešlap / *Scratch*, Ateliér Noon, Praha, CZ
 1999 Natvrdo / *For Real*, Galerie Titanic, divadlo hudby, Olomouc, CZ
 1999 3+1, Galerie Starter & Sorter, Praha, CZ
 1999 Sám doma / *Home Alone*, Galerie Černý pavouk, Ostrava, CZ
 1999 10 cm nad zemí / *10 cm above the Ground*, Galerie Na bidýlku, Brno, CZ
 1998 Vývěsní skříň BJ / *Sign Box of the Headless Horseman*, ulice Komunardů, Praha, CZ
 1994 Galerie AFFA (+ Jonáš Czesaný), Praha, CZ

výstavy skupinové / *group exhibitions*

- 2004 Like Beads on an Abacus Designed to Calculate Infinity, Rockwell, Dalston Lane, London, GB
 2004 Passage d'Europe, Musée d'art moderne, St-Etienne, F
 2004 Observatory, Palais des Arts, Dresden, D
 2003 Finalisté Ceny J. Chalupceckého 2003 / *Finalists of J. Chalupcecký Award 2003*, Galerie Futura, Praha, CZ
 2003 Things You Don't Know, Galerie K&S, Berlin, D
 2003 Prague Biennale 1, Veletržní palác, Národní galerie, Praha, CZ
 2003 Balkan Konsulat: Prag, Rotor, Graz, A
 2002 Artchitektura, Galerie J. Frágnera, Praha, CZ
 2002 Centre of Attraction, 8th Baltic Triennial of International Art, Contemporary Art Center, Vilnius, LT
 2002 Manifesta 4, Frankfurt, D
 2002 Pass me the Butterfly, D.U.M.B.O. Arts Centre (dac), New York, USA
 2002 Kunstverein Stuttgart (+ Josef Bolf), Wechselstube, Stuttgart, D
 2002 Musée d'art moderne, Saint-Étienne, F
 2002 Sláva kosmonautů zapadá prachem / *The Glory of Astronauts Will Be Covered with Dust*, Galerie Šternberk, Šternberk, CZ
 2002 IV. Bienále mladého umění Zvon 2002 / *IV Biennial of Young Artists Bell 2002*, Dům U kamenného zvonu, GHMP, Praha, CZ
 2002 Fair (*Glued Intimacy*), projekt PAS, Royal College of Art, London, GB

- 2001 Babylon Times, Galerie 4, Cheb, CZ
- 2001 Akční Praha / *Action Prague*, Universal NoD, Praha, CZ
- 2001 Art Moscow, Dom chudožnikov, Moskva, RUS
- 2001 Criss/Cross: Praha, Stuttgart, Wrocław, Centrum Broumov, Broumov, CZ
- 2001 Spleená intimita / *Glued Intimacy*, Galerie Jelení, NCSU, Praha, CZ
- 2001 Laboratoř současných tendencí / *Laboratory of Contemporary Tendencies*, Veletržní palác, Národní galerie, Praha, CZ
- 2001 ÜberlebensKunst, Kulmbach, D
- 2001 Ženy přicházejí a odcházejí, jenom my spisovatelé sci-fi zůstáváme / *Women Come and Go, Only We Sci-Fi Writers Remain*, Galerie 761, Ostrava, CZ
- 2000 ÜberlebensKunst, Neue Berliner Kunstverein, Berlin, D
- 2000 II. Zlínský salón mladých / *II Zlín Salon of Youth*, Státní galerie Zlín, Zlín, CZ
- 2000 Klasika 2000 / *Classic 2000*, Muzeum umění Olomouc, Olomouc, CZ
- 2000 BJ / *Headless Horseman Group*, Galerie Jelení, NCSU, Praha, CZ
- 1999 Vzdálené podobnosti (Něco lepšího než kosmetika) / *Distant Similarities (Something Better than Cosmetics)*, Veletržní palác, Národní galerie, Praha, CZ
- 1999 Open House (BJ, Kamera skura, Luxsus), NCSU, zámek Čimelice, CZ
- 1999 C.R.A.N.E. (+ Tomáš Vaněk), mezinárodní symposium, Quincerote, F
- 1999 Maxisklad / *Maxi-storage*, Galerie Mánes, Praha, CZ
- 1999 Perplex, Galerie V. Špály, Praha, CZ
- 1999 Metro, Galerie Černý pavouk, Ostrava, CZ
- 1998 City, Bořivojova 26, Praha, CZ
- 1998 Dole v Bunkru / *Down in the Bunker*, Klub Bunkr, Praha, CZ
- 1998 Bistro, Galerie Mánes, Praha, CZ
- 1997 S...S..., Petřské náměstí 3, Praha, CZ
- 1997 Umělecké dílo ve veřejném prostoru / *Art in the Public Space*, SCSU, Veletržní palác, Národní galerie, Praha, CZ
- 1997 DUM, Bořivojova 26, Praha, CZ
- 1996 Bezhlavý jezdec / *Headless Horseman*, Galerie AVU, Praha, CZ
- 1996 Doporučené obrazy / *Recommended Pictures*, Galerie Behémót, Praha, CZ

Jan Nálezka

narozen 19. ledna 1976 / *born January 19, 1976*

1994–2000 Fakulta výtvarných umění VUT Brno / *Faculty of Fine Arts, Technical University Brno*

výstavy samostatné / *solo exhibitions*

- 2004 Jeden nikdy nestačí / *One is Never Enough*, Galerie Eskort, Brno, CZ
- 2003 Jeden nikdy nestačí / *One is Never Enough*, Galerie Raketa, Ústí nad Labem, CZ
- 2003 Without You I'm Nothing, Galerie 761, Ostrava, CZ
- 2002 Without You I'm Nothing, Galerie NoD, Praha, CZ / Galerie U kostela, Bílina, CZ
- 2000 Zem plná mléka / *Country Full of Milk*, Galerie Jelení, NCSU, Praha, CZ
- 1999 Colour Your Emotion, Galerie Druhá modrá, Brno, CZ
- 1998 The Perfect World, Galerie Behémót, Praha, CZ
- 1998 Le privilège des formes (+ Milan Mikuláščík, Jan Jírovec), Galerie AVU, Praha, CZ

výstavy skupinové / *group exhibitions*

- 2004 Karaoke je slovní fotbal na všechny slabiky / *Karaoke is Word Football for All Syllables*, Oblastní galerie Vysočiny, Jihlava, CZ
- 2004 Eastern Alliance, Lichtturm, Berlin, D
- 2004 It's a Question of Lust, display sub:label, Galerie Display, Praha, CZ
- 2003 Four-Roomed Hotel – It's a Question of Lust, Dům pánů z Kunštátu, Dům umění, Brno, CZ
- 2003 FaVU 1993–2003, Dům umění, Brno, CZ
- 2003 Nejmladší / *The Youngest Ones*, Veletržní palác, Národní galerie, Praha, CZ
- 2003 ČeskoSK, Slovenské národné muzeum, Bratislava, SK
- 2003 III. Zlínský salón mladých / *III Zlín Salon of Youth*, Státní galerie, Zlín
- 2003 Za jiných okolností by to mohla být pravda / *It Could be True under Certain Circumstances*, Dům pánů z Kunštátu, Dům umění, Brno, CZ
- 2002 IV. Bienále mladého umění Zvon 2002 / *IV Biennial of Young Artists Bell 2002*, Fórum nezávislých galerií, Dům U zlatého prstenu, GHMP, Praha, CZ

- 2002 Hédonistická abstrakce / *Hedonic Abstraction*, Pražákův palác, Moravská galerie, Brno, CZ
- 2002 Monochromie / *Monochrome*, ČMVU, Praha, CZ
- 2002 Wechselstube, Eigen=Art, Stuttgart, D
- 2002 Úhlopříčka / *Diagonal*, Galerie Eskort, Brno, CZ
- 2001 Real Real, vývěsní skříň BJ, Ostrava, CZ
- 2001 Fotok, MEO, Budapest, H
- 2001 Sleva 20% / *20% Discount*, Dům umění České Budějovice, České Budějovice, CZ
- 2001 Jaro-Eskort-Léto / *Spring-Escort-Summer*, Galerie Eskort, Brno, CZ
- 2001 Obrazy se zvolna míhají / *Pictures are Slowly Moving*, Galerie G99, Brno, CZ
- 2000 Supra, Galerie Výpad, Olomouc, CZ
- 2000 Videofashion, Galerie Eskort, Brno, CZ
- 2000 Diplomová práce / *Thesis*, Stará radnice, Brno, CZ
- 2000 II. Zlínský salón mladých / *II Zlín Salon of Youth*, Státní galerie Zlín, Zlín, CZ
- 2000 Sýpka 2000 / *Grainery*, Galerie Sýpka, Vlkov u Brna, CZ
- 2000 Chalupáři / *Cottagers*, Římská ulice, Praha, CZ
- 2000 Pěkná výstava / *Nice Exhibition*, Galerie M. Zezuly, Městské divadlo, Brno, CZ
- 1999 A.D.S. Brno, 99 CZ, Václavské nám. 13–15, Praha, CZ
- 1999 FaVU – současná tvorba / *FaVU – Contemporary Work*, Dům umění, Brno, CZ
- 1999 Germinations 11, Domaine de kerguehenec, F
- 1999 THUB, ateliér Petra Písaříka, České Budějovice, CZ
- 1999 7, MF Dnes, Česká ulice, Brno, CZ
- 1999 Bez názvu, sympoziu Centrum – okraj – elita – průměr / *No Title, symposium Centre – Periphery – Average*, Trnavská univerzita, Trnava, SK
- 1999 DORT / *CAKE*, Galerie Na bidýlku, Brno, CZ
- 1999 Společné téma / *Common Theme*, Galerie Mánes, Praha, CZ
- 1998 Výlet / *Trip*, sýpka Klenová, Galerie Klatovy – Klenová, CZ
- 1998 Můůůzeum / *Muuuseum*, klášter Louka, Znojmo, CZ
- 1998 Libovolné rozpoložení / *Arbitrary Placement*, Pražákův palác, Moravská galerie, Brno, CZ
- 1998 Ateliér konceptuálních tendencí FaVU / *Studio of Conceptual Tendencies FaVU*, rektorát VUT, Brno, CZ
- 1998 Bílá / *White*, Nová síň, Praha, CZ
- 1997 Výstava / *Exhibition*, Galerie Pod schodama, Jihlava, CZ
- 1997 I. mezinárodní trienále autorských knih / *International Triennial of Author Books*, Galerie Kaire Dešine, Vilnius, LT
- 1997 Sobí šlašky / *Caribou Sinews*, Galerie mladých U dobrého pastýře, Brno, CZ
- 1996 Schriftbild, Kunsthaus Horn, Horn, A
- 1996 Papír 96 / *Paper 96*, Galerie Aspekt, Brno, CZ, klášter Porta Coeli, Předklášteří u Tišnova, CZ
- 1996 Nature Morte II, Bistro – galerie Olin, Praha, CZ
- 1996 Zahrada 96 / *Garden 96*, zahrada, Brno- Pisárky, CZ
- 1996 Ateliér konceptuálních tendencí FaVU / *Studio of Conceptual Tendencies FaVU*, Libeňská synagoga, Praha, CZ
- 1996 Sympozium v přírodě / *Symposium in Nature*, hrad Klenová, Galerie Klatovy – Klenová, CZ
- 1996 Nature Morte, gymnázium, Prostějov, CZ
- 1996 Festival alternativní kultury / *Festival of Alternative Culture*, Městské divadlo, Prostějov, CZ
- 1995 Co neukáže obrazovka / *What the Screen Cannot Show*, Galerie mladých U Řečických, Praha, CZ

Michal Pěchouček

narozen 21. února 1973 / *born February 21, 1973*

1993–99 Akademie výtvarných umění v Praze / *Academy of Fine Arts in Prague*

výstavy samostatné / *solo exhibitions*

- 2004 Kočárkárna / *Pram Room*, Galerie Jiří Švestka, Praha, CZ
- 2003 Sběratel / *Collector*, Moravská galerie, Brno, CZ / Ikon Gallery, Birmingham, GB
- 2003 Knižka bez názvu / *A Book Without a Title*, Galerie Kalina, Praha, CZ
- 2002 Restaurace U nemocnice / *The Restaurant Near the Hospital*, Staroměstská radnice, GHMP, Praha, CZ
- 2000 Škola v přírodě / *School in Nature*, Galerie bratří Špillarů, Domažlice, CZ
- 2000 Život jí sluší / *Life Suits Her* (+ Sláva Sobotovičová), Galerie Jelení, NCSU, Praha, CZ
- 1999 Obchodník sympatiemi / *Salesman of Sympathies*, Galerie Esprit, Plzeň, CZ
- 1999 Její poslední klip / *Her Last Music Video*, vývěsní skříň BJ, Praha, CZ

- 1998 Lino / *Linoleum*, Galerie – bistro Olin, Praha, CZ
- 1998 Prosím nerušit! / *Please Don't Disturb!*, Kulturní zařízení, Přeštice, CZ
- 1998 Přestávka / *Break*, Galerie Pecka, Praha, CZ
- 1998 Za vodou a za lesy / *Behind Water and Woods* (+ Jiří David), Letohrádek Mitrovských, Brno, CZ
- 1997 Nerušit, prosím / *Please, Do Not Disturb*, Galerie Caesar, Olomouc, CZ
- 1997 Syn a vnuk / *Son and Grandson*, Klub Roxy, Praha, CZ
- 1997 Jemně / *Softly* (+ Jaroslav Dušek), Galerie AVU, Praha, CZ
- 1991 První výstava / *First Exhibition*, Malá zámecká galerie, Teplice, CZ
- výstavy skupinové / group exhibitions**
- 2004 (EA)stories, Galerie K&S, Berlin, D
- 2004 Eastern Alliance, Lichtturm, Berlin, D
- 2004 Welcome!, Anthony Reynolds Gallery, London, GB
- 2003 Mission Impossible, Prague Biennale 1, Veletržní palác, Národní galerie, Praha, CZ
- 2003 Inflexible Clash, ICA, Dunaújváros, H
- 2003 Retroperspektiva / *Retrospective*, Dům pánů z Kunštátu, Brno, CZ
- 2003 Hounded Swing, College of Art, Edinburgh, GB
- 2002 ...stalo se jedné noci / *...it Happened One Night*, Galerie města Plzně, Plzeň, CZ
- 2002 IV. Biennale mladého umění Zvon 2002 / *IV Biennial of Young Artists Bell 2002*, Dům U kamenného zvonu, GHMP, Praha, CZ
- 2002 AtelierSensucht (+ Alena Kotzmannová), Atelier Unsichtbar, Wechselstube, Stuttgart, D
- 2001 Fotok, MEO, Budapest, H
- 2001 Icing, ICA, Dunaújváros, H
- 2001 Proč nevystavuji v roce 2001 / *Why I Don't Exhibit in 2001*, Galerie VŠUP, Praha, CZ
- 2000 ÜberlebensKunst, Neue Berliner Kunstverein, Berlin-Kulmbach, D
- 2000 Padělané fotografie / *Falsified Photography*, Galerie 4, Cheb, CZ
- 1999 99 CZ, Václavské nám. 13–15, Praha, CZ
- 1999 Citlivá vrstva / *Sensitive Layer*, Galerie U dobrého pastýře, Brno, CZ
- 1999 Neplánované spojení / *Unplanned Connection*, Galerie Mánes, Praha, CZ
- 1999 Podzimní spáči / *Autumn Sleepers*, Myslíkova 9, Praha, CZ
- 1999 III. Biennale mladého umění Blue Fire / *III Biennial of Young Artists Blue Fire*, GHMP, Praha, CZ
- 1999 Sentimenty / *Sentiments*, Galerie umění, Karlovy Vary, CZ
- 1999 Obyčejné pohádky / *Ordinary Fairy Tales*, Galerie U bílého jednorozce, Klatovy, CZ
- 1999 Citlivá vrstva / *Sensitive Layer*, Galerie U dobrého pastýře, Brno, CZ
- 1999 Trezory / *Treasures*, Galerie AVU, Praha, CZ
- 1999 Rikyho gang / *Ricky's Gang*, klub Depo, Olomouc, CZ
- 1999 Diplomanti AVU / *Graduates of the Academy of Fine Arts*, Karolinum, Praha, CZ
- 1998 Zelená / *Green*, Galerie AVU, Praha, CZ
- 1998 Boystory, Petřské náměstí, Praha, CZ
- 1998 K+M+P, klub Bunkr, Praha, CZ
- 1998 Grafika / *Graphics*, Hudební fakulta AMU, Praha, CZ
- 1997 Studenti AVU / *Students of the Academy of Fine Arts*, České centrum, Berlin, D
- 1997 Pět jmen českého linorytu / *Five Names of Czech Lino-cut*, Obecní dům, Praha, CZ
- 1997 Výstava AVU / *Exhibition of the Academy of Fine Arts*, Galerie Mánes, Praha, CZ
- 1996 Český linoryt / *Czech Lino-cut*, Galerie Pecka, Praha, CZ / Galerie U dobrého pastýře, Brno, CZ / TZ, Berlin, D
- 1994 Linoleum, Galerie J. Frágnera, Praha, CZ
- 1994 Posluchači školy J. Lindovského / *Students of J. Lindovský Studio*, Galerie Půda, Olomouc, CZ
- 1994 Výstava AVU / *Exhibition of the Academy of Fine Arts*, Městská galerie, Karlovy Vary, CZ
- 1992 Domorodizace / *Aborigination*, OKD Kobylice, Praha, CZ
- Pavel Ryška**
narozen 16. dubna 1974 / *born April 16, 1974*
1998–2004 Fakulta výtvarných umění VUT, Brno / *Faculty of Fine Arts, Technical University, Brno*
- výstavy samostatné / solo exhibitions**
- 2004 Záhada čínského pokoje / *The Mystery of the Chinese Room*, Moravská galerie, Brno, CZ
- 2002 Gotta Catch 'em All, NCSU, Galerie Jelení, Praha, CZ

výstavy skupinové / group exhibitions

- 2004 Karaoke je slovní fotbal na všechny slabiky / *Karaoke is Word Football for All Syllables*, Oblastní galerie Vysočiny, Jihlava, CZ
- 2004 Eastern Alliance, Lichtturm, Berlin, D
- 2004 Animatricks, 7 x animovaný film, Galerie Futura, Praha, CZ
- 2004 Hot Destination. Marginal Destiny, Dům umění, Brno, CZ
- 2003 Four-Roomed Hotel, G99, Brno, CZ
- 2003 Kunst aktuell, Tschechische Zentrum, Berlin, D
- 2003 Art Cubicle, Galerie Home, Praha, CZ
- 2003 10 let FaVU / *10 Years of the Faculty of Fine Arts*, Dům umění, Brno, CZ
- 2003 Za jiných okolností by to mohla být pravda / *It Could be True under Certain Circumstances*, Dům Pánů z Kunštátu, Brno, CZ
- 2003 Nejmladší / *Youngest Ones*, Veletržní palác, Národní galerie, Praha, CZ
- 2003 III. Zlínský salon mladých / *III Zlín Salon of Youth*, Zlín, CZ
- 2002 IV. Bienále mladého umění Zvon 2002 / *IV Biennial of Young Artists Bell 2002*, GHMP, Praha, CZ

Tomáš Vaněk

narozen 25. července 1966 / *born July 25, 1966*

1990–97 Akademie výtvarných umění v Praze / *Academy of Fine Arts in Prague*

člen skupiny Bezhlavý jezdec a sdružení PAS / *member of the group Headless Horseman and PAS*

výstavy samostatné / solo exhibitions

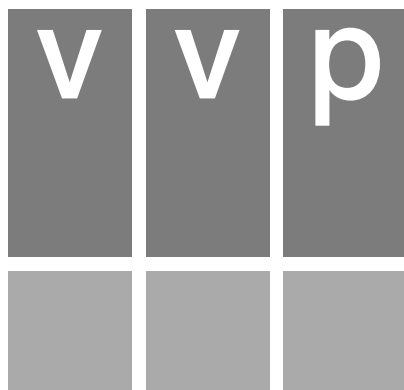
- 2002 Škoda není Lada (Particip č. 18) / *Škoda Isn't Lada (Particip n. 18)*, Display, Praha, CZ
- 2001 Particip č. 15 / *Particip n. 15*, Knihovna UPM, Praha, CZ
- 2000 Nápad – šablona – posun – střík / *Idea – Stencil – Movement – Spray*, Galerie Na bidýlku, Brno, CZ
- 1999 Monokiny, Galerie Druhá modrá, Brno, CZ
- 1999 Kolonie / *Colony* (+ Jan Merta), Galerie Jelení, NCSU, Praha, CZ
- 1998 Barvy laky / *Colors and Varnishes*, Galerie U bílého jednorožce, Klatovy, CZ
- 1998 Lov / *Hunt*, Galerie Černý pavouk, Ostrava, CZ / Galerie JJ., Chomutov, CZ

výstavy skupinové / group exhibitions

- 2004 Like Beads on an Abacus Designed to Calculate Infinity, Rockwell, Dalston Lane, London, GB
- 2003 Things You Don't Know, Galerie K&S, Berlin, D
- 2002 Z Prahy / *From Prague*, La Chaufferie, École des arts décoratifs, Strasbourg, F
- 2002 Musée d'art moderne, Saint-Étienne, F
- 2002 Fair (Glued Intimacy), projekt PAS, Royal College of Art, London, GB
- 2002 Sláva kosmonautů zapadá prachem / *The Glory of Astronauts Will Be Covered with Dust*, Galerie Šternberk, Šternberk, CZ
- 2001 Finalisté Ceny J. Chalupceckého 2001 / *Finalists of J. Chalupcecký Award*, Veletržní palác, Národní galerie, Praha, CZ
- 2001 Sleva 20% / *20% Discount*, Dům umění, České Budějovice, CZ
- 2001 Criss/Cross: Praha, Stuttgart, Wrocław, Centrum Broumov, Broumov, CZ
- 2001 Možná je to tady / *Maybe It Is Here*, Galerie Sýpka, Vlkov u Brna, CZ
- 2001 Spleená intimita / *Glued Intimacy*, Galerie Jelení, NCSU, Praha, CZ
- 2001 Art Moscow, Dom chudožnikov, Moskva, R
- 2000 Confrontation, České centrum / *Czech Center*, London, GB
- 2000 Ženy přicházejí a odcházejí, jenom my spisovatelé sci-fi zůstáváme / *Women Come and Go, Only We Sci-Fi Writers Remain*, Galerie 761, Ostrava, CZ
- 2000 Hnízda her / *Nests of Games*, Galerie Rudolfinum, Praha, CZ
- 2000 BJ / *Headless Horseman*, Galerie Jelení, NCSU, Praha, CZ
- 2000 Umění na dostřel / *Art within Reach*, Střelecký ostrov, Praha, CZ
- 2000 Chalupáři / *Cottagers*, Římská ulice, Praha, CZ
- 1999 Vzdálené podobnosti (Něco lepšího než kosmetika) / *Remote Similarities (Something Better Than Cosmetics)*, Veletržní palác, Národní galerie, Praha, CZ
- 1999 Maxisklad, Galerie Mánes, Praha, CZ
- 1999 Perplex, Galerie V. Špály, Praha, CZ
- 1999 Festival akčního umění Malamut / *Festival of Action Art*, Ostrava, CZ
- 1999 Open House (BJ, Kamera skura, Luxsus), NCSU, zámek Čimelice, CZ

- 1999 C.R.A.N.E. (+ Ján Mančuška), mezinárodní symposium,
Quincerote, F
- 1999 No Sex until Marriage, projekt Divus / Umělec, Holečkova
ulice, Praha, CZ
- 1999 Metro, Galerie Černý pavouk, Ostrava, CZ
- 1999 Vidiny / *Visions*, Universal NoD, Praha, CZ
- 1999 II. Nový zlínský salón / *II New Zlín Salon*, Státní galerie Zlín,
Zlín, CZ
- 1998 Bistro (+ Ján Mančuška), Galerie Mánes, Praha, CZ
- 1998 Megavizion, prostor kadaptaci v Jungmannově ulici, Praha, CZ
- 1998 Dole v Bunkru / *Down in the Bunker*, klub Bunkr, Praha, CZ
- 1997 Umělecké dílo ve veřejném prostoru / *Art in the Public
Space*, SCSU, Veletržní palác, Národní galerie, Praha, CZ
- 1997 Absolventi AVU / *Graduates of the Academy of Fine Arts*,
Strahovský klášter, Praha, CZ
- 1997 Fruits from Prague, České centrum, Berlin, D
- 1996 BJ / Headless Horseman, Galerie AVU, Praha, CZ
- 1995 Doporučené obrazy / *Recommended Pictures*, Galerie
Behémót, Praha, CZ
- 1995 Výstava AVU / *Exhibition of the Academy of Fine Arts*,
Galerie Mánes, Praha, CZ
- 1995 Stipendisté Haus am See / *Haus am See Stipendists*,
Hannover, D
- 1994 Výstava AVU / *Exhibition of the Academy of Fine Arts*,
Galerie výtvarného umění, Karlovy Vary, CZ
- 1994 Ateliér Vladimíra Kokolii a Adély Matasové / *Vladimír
Kokolia and Adéla Matasová Studios*, Staroměstská
radnice, Praha, CZ
- 1994 Letní setkání studentů / *Summer Student Meeting*, Galerie
Sýpka, Vlčkov u Brna, CZ
- 1993 Draci / *Kites*, Galerie U bílého jednorožce, Klatovy, CZ

Umélec

VVP AVU

Vědecko-výzkumné pracoviště Akademie výtvarných umění / Research Centre Academy of Fine Arts

U Akademie 4, 170 22 Praha 7 tel: (+420) 220 408 205, fax: (+420) 2333 816 62

<http://vvp.avu.cz>, e-mail: vvp@avu.cz

p. h. Jiří Ševčík

Mgr. Dagmar Svatošová

Mgr. David Kulhánek

Mgr. Eva Krátká

Mgr. Pavlína Morganová

VVP AVU bylo založeno v roce 1997 díky podpoře grantu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR.

Dlouhodobým záměrem pracoviště je výzkum českého poválečného umění, jehož konkrétním výstupem je antologie České umění 1938–989 / programy / kritické texty / dokumenty, Academia, Praha 2001.

VVP AVU slouží též jako dokumentační centrum s archivem textových i obrazových materiálů vztahujících se k českému poválečnému umění. V rámci přípravy antologie vznikla rozsáhlá on-line databáze bibliografických údajů, která zahrnuje knihy, katalogy, články, sborníky i nepublikované texty a v současné době má přes 8000 záznamů.

Mezi další aktivity VVP AVU patří spolupráce, organizování a účast na mezinárodních sympoziích i výstavách.

Od roku 2000 bylo VVP AVU partnerem mezinárodního projektu evropských archivů současného umění Vektor, který byl podporován grantem Evropské unie.

Od roku 2002 se VVP AVU účastní, jako jeden z hlavních řešitelů, projektu Gravity. Art, Religion, Science, který je financován EU v rámci programu Culture 2000.

Díla na výstavu zapůjčili / Lenders to the exhibition

Galerie Jiří Švestka

Galerie hlavního města Prahy

Jaroslav Dušek

Vít Havránek

Milan Houser

Marie Klodová

Thomas Newbolt

Nora Nymrichterová

Jaroslava Pěchoučková

Milan Salák

Jiřina Skálová

Sláva Sobotovičová

Jakub Špaňhel

Karel Tutsch

Jitka Veselá

Radek Wohlmüt

INSIDERS

Nenápadná generace druhé poloviny 90. let / The Unobtrusive Generation of the Late 1990s

Dům umění města Brno, Dům pánů z Kunštátu, Dominikánská 9, Brno

14. 12. 2004 – 31. 12. 2005

FUTURA, Holečkova 49, Praha 5

17. 2. – 1. 5. 2005

Koncepce výstavy a katalogu / Concept of the exhibition and catalogue: **Pavλίna Morganová**

Kurátorka výstavy / Curator: **Pavλίna Morganová**

Texty v katalogu / Essays in the catalogue: **Pavλίna Morganová, Jana a Jiří Ševčíkovi, Dagmar Svatošová, Eva Krátká, David Kulhánek**

Redakce katalogu / Editing of the catalogue: **Daniela Veškrnová, Dagmar Svatošová, Eva Krátká**

Překlad textů / Translation: **Kathleen Hayes**

Fotografie / Photography: **Michal Linhart, Martin Polák, Ondřej Polák, archivy autorů**

Grafická úprava katalogu / Catalogue design: **Jiří Maška (Metoda)**

Realizace / Produced by: **Metoda**

Katalog byl vydán ve spolupráci s Domem umění města Brna a Vědecko-výzkumným pracovištěm AVU, za podpory grantu Nadace pro současné umění / The publication of this catalogue has been made possible through cooperation with The Brno House of Art and Research Center of the Academy of Fine Arts in Prague and by a grant from Fondation for Contemporary Arts – Prague

LOGO

LOGO

LOGO

ANTI-ETHICS